

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVERNIGHT PUBLISHING®

□ □ □

NASTY NO WOLVES ROAD ALPHA

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
SAM CRESCENT

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

©

EVERNIGHT PUBLISHING®

NASTY NO WOLVES ROAD ALPHA

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
SAM CRESCENT

EVERNIGHT PUBLISHING ® tarafından Smashwords'te yayınlanmıştır.

www.evernightpublishing.com

Telif hakkı© 2024 Sam Crescent

ISBN: 978-0-3695-1013-6

Kapak Sanatçısı: Jay

Aheer Editör: Lisa

Petrocelli

TÜM HAKLARI SAKLIDIR

UYARI: Bu telif hakkı ile korunan eserin izinsiz çoğaltılması veya dağıtılması yasaktır. Bu kitabın hiçbir bölümü, incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, yazılı izin olmadan elektronik veya basılı olarak kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

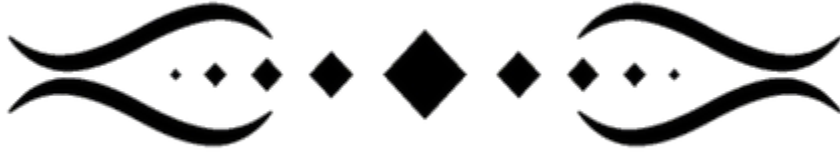
Bu eser bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler ve yerler kurgusal olup, gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

KÖTÜ ALFA

No Wolves Road, 1

Sam Crescent

Telif Hakkı © 2024

Birinci Bölüm

Eloise Richards, barmen Wayne'in yanına gidip tezgaha hafifçe vurdu. Yaşlı adama gülümsedi ve onun müşterilerinden birine hizmet etmesini bitirmesini bekledi.

"Ne var, tatlım?" diye sordu.

"Kız kardeşim Dorothy'yi gördün mü?"

Wayne dudaklarını büzdü, dilini şaklattı ve sonra başını salladı. "Birkaç gündür görmedim."

Bu, duymak istediği cevap olmadığı için burnunu kırıştırdı. "Dur tahmin edeyim, yine bir kurt mu?"

"Bingo," dedi Wayne.

"Harika. Onu görürsen, annesi ve kız kardeşi onun için çok endişelendiklerini ve işe gelmesini istediklerini söyle."

"Tamamdır. Bir şey içmek ister misin?"

Eloise, etrafta çok sayıda kurt olduğunu görmek için bakmasına gerek yoktu. "Hayır, teşekkürler. Dorothy'yi görürsen lütfen beni ara."

Annesi Wendy endişeli görünmese de, Eloise endişelenmeden edemiyordu. Wendy'nin kasabalarına gelen kurtlarla oynamayı sevdiğini biliyordu. No Wolves Road, gizli kalmış küçük bir kasabaydı, ama birçok farklı sürünün sınırında bulunuyordu. Kasaba sakinleri insandı. Eloise, tüm bunların nasıl işlediğini tam olarak bilmiyordu, sadece uzun zaman önce, seçilmiş birkaç insan ve kurtun barış içinde yaşaması için bir tür anlaşma yapıldığını biliyordu.

Küçük kasabada hiçbir savaş çıkmamıştı ve kasabayı ziyaret eden farklı sürülerden gelen kurtlar barışçıldı. Kendi topraklarında tartışma ve çatışmaya izin verilmezdi.

Eloise'in gördüğü tek sorun, kurtların erkekleri ve kadınları istedikleri zaman kullanmalarıydı. Kız kardeşi Dorothy, son birkaç yıldır birden fazla kurtla ilişki yaşamıştı. Eloise ise hiçbirisiyle arkadaşlık kurmamıştı. Kurtlarla bir sorunu olduğu için değil. Onları çok iyi tanıyordu ve No Wolves Road'da yaşadığı yirmi beş yıl boyunca, kurtların küçük kasabada yaşayan kadınlarla veya erkeklerle çiftleştiğini veya evlendiğini hiç görmemişti. Hem erkek hem de dişi kurtların diğer kurtlarla çiftleştiğini görmüştü, ama hepsi bu kadardı.

İlişkilerini ciddiye almayan bir erkekle ilişki kurmayacaktı.

Arkasını döndü ve çıkışa doğru birkaç adım attı, ama bir erkek kurt yoluna çıktı. Garipti, ama o her zaman bir kurdu sıradan bir erkekten ayırt edebiliyordu. Kurtlar her zaman daha büyük görünüyordu. Sadece kasları değil, tüm varlıkları ve auraları mekanı dolduruyor gibiydi.

"Vay, ne kadar da güzelsin," dedi.

Ayrıca en kötü tavlama cümlelerini de kullanıyorlardı.

"Teşekkürler," dedi Eloise ve yanından geçmek için uzaklaştı. Adam kolunu tutmaya başlayınca geri çekildi.

Onların yıldırım hızındaki reflekslerinin farkındaydı, ama adam ona dokunma konusunda ısrarcı görünmüyordu.

"Kal ve sana bir içki ısmarlayayım mı?" diye sordu, ona göz kırptı.

"Hayır, teşekkürler," dedi.

Adam kaşlarını çatı ve Eloise sonunda onun yanından geçip . "Ugh, sana burada ne teklif ettiğimi tam olarak anlamadın galiba." Kolunu tuttu, çok sıkı değil, ama kaçmasını engelleyecek kadar.

Kız ona döndü, kollarını göğüslerinin altında kavuşturarak kolunu ondan çekmeye çalıştı. Kızın büyük şaşkınlığına, adam onu gerçekten bıraktı.

"Ne?" Kız omuz silkti. "Bana bir içki ısmarlıyorsun, ben de kabul ediyorum, ve gecenin sonunda birlikte olacağımızı mı sanıyorsun? Sevişeceğimizi mi? Ne?"

Yüzündeki gülümseme, bundan çok memnun olduğunu gösteriyordu. "Şey, yavaş dansla başlayabiliriz diyecektim, ama sikişmeye geçmekten de çok memnunum."

Adam ona yaklaştı ve Eloise birkaç adım geri attı. "Olmaz. Hayır, teşekkürler."

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun? Birçok kadın bununla yatmaktan çok mutlu olurdu." Vücudunu işaret etti.

"Evet, ama bu bayan seninle bir şey yapmak istemiyor, seni sönük sikli pislik."

Ses kaba ve sert çıkıyordu ve Eloise bu sesi daha önce hiç duymamıştı. Sesin geldiği yeri bulmaya çalışmaktan kendini alamadı ve bunu yaparken, iri yarısı, kaslı bir adam

barın gölgesinden çıktı. Eskimiş bir kot pantolon, beyaz kolsuz tişört ve flanel gömlek giyyordu.

Eloise, adam gerçek gibi görünmediği için ona bakmaktan kendini alamadı. Beyaz çizgili siyah saçları, onun olgun bir kurt olduğunu gösteriyordu.

Kurtlar, insanlar gibi yaşlanmazlardı. Yaşlanma şekillerini değiştiren bir şey olduğu söylentisi vardı. Eloise bunun büyülü bir büyüden mi kaynaklandığını, yoksa onların kendi isteklerinden mi kaynaklandığını bilmiyordu.

"Bak dostum, buraya gelip benim bölgeme karıştığın için teşekkür ederim, ama bence geri çekilmen en adil olanı!"

Bu adamdan hoşlanmamıştı. Adını bile bilmiyordu, ama kız kardeşinin onu seveceğini hissediyordu. Dorothy, birazcık bile asi olan her erkeği seviyor gibiydi. Yaşlı adam birkaç adım attı ve onu rahat bırakmayan adama yaklaştığı anda, onu tamamen çevrelediğini gördü. O, diğerlerinden daha uzun, daha iri ve genel olarak daha büyüktü.

Kendisi de bir adım geri atmaktan kendini alamadı.

"Bana söylediklerini bir daha düşünmek ister misin?" diye sordu adam.

Eloise ne olup bittiğini tam olarak anlamadı ve ikisi arasında bakışlarını gezdirdi.

"Biliyorsun, sorun çıkmasına gerek yok. Ben gidiyorum." Neler olduğunu görmek için orada kalmak ve muhtemelen suçlanmak yerine, oradan ayrıldı. Sıcak gece havasına adım atarak, kamyonete doğru yöneldi.

"Yani, tüm erkekler senin radarından çıktı mı?"

Kamyonetine ulaştığında durdu ve dönüp, iki adamdan yaşlı olanının kendisinden bir adım bile uzaklaşmadığını gördü. Adam bardan çıkarken sesini çıkarmamıştı ve kadın, kadına ulaşmak için kimseye zarar verip vermediğini görmek için arkasına bakmaktan kendini alamadı.

"Hayır, erkekler benim radarımda..."

"William'a neden ilgi duymadığını bana söylemek ister misin?" diye sordu adam.

"William kim?"

Yaşlı adam sırtıttı. "Barda kuyruğunu bacaklarının arasına kısırmış duran küçük kurt."

"Ben kurtlarla çıkmam," dedi

Eloise. "Çıkmaz mısın?"

"Hayır. Hiç çıkmadım, çıkmayacağım da."

Adam ona bakmaya devam etti ve Eloise kamyonetine binip uzaklaşmak istedi. "Ne?" diye sordu.

"Sen, eski dost Willy'yi reddeden gördüğüm ilk kadınsın."

"Öyleyse, eminim ki eski dost Willy yerine geçecek birini kolayca bulacaktır."

"İçinde çok fazla ateş var," dedi.

Garipti, gitmek istemesine rağmen, kalacak kadar meraklı olmaktan kendini alamıyordu.

"Bu kötü bir şey mi?"

"Hayır, değil. Eski cazibeye ya da kitaplardaki her türlü tavlama cümlesine kanmayan bir kadın görmek güzel."

Eloise gülümsedi. Garipti ama ona iltifat etmesini sevmiştir. "Adın ne?" diye sordu.

"Adımla ilgileniyor musun?" "Evet, ilgileniyorum."

"Seninkini söyle."

Eloise nefesini tuttu ve sonra aniden güldü. "Ben önce sordum."

"Evet, ama ben burada durup bir bayanın adını bilmeyen adam olmak istemiyorum."

Onun etkilenmesi yanılttı, ama etkilenmişti. O, onu gerçekten gülümseten ilk kurttu.

"Eloise," dedi. "Ben Eloise Richards." Onun karşılık vermeyeceğini kısmen bekliyordu.

"Beau. Beau Alpha."

"Alpha mı? Adın bu mu?"

"Beau Alpha benim adım ve seninle tanışmak bir zevk, Eloise."

Kafasını ona doğru eğdi ve başka bir şey söylemeden arkasını dönüp bara geri girdi.

William'ın saçmalıklarına kanmayan bir kadın bulmak ferahlatıcıydı. Beau, dişi kurtlar ortaya çıktığında erkekleri ve hatta kadınları bile etkileyen tüm kurtları görmüştü. Hiçbiri No Wolves Road'u eğlenmek için bir yer olarak kullanmakta incelikli davranmıyordu.

Beau, çiftliğinde uzun bir günün ardından Wayne'in barında bir içki içmeyi severdi. Yıllar boyunca, kötü bir alfa olarak ün salmıştı ve bununla oldukça gurur duyuyordu. Huysuz, kötü ve diğer sürülerinin yaptığı saçmalıklara katılmakla ilgilenmiyordu.

Uzun zamandır kendi başına bir adamdı ve babası gibi, bir gruba katılmakla hiç ilgilenmemişti. Kurtların bir gruba katılmamaları garip kabul ediliyordu. Bazı kurtların çıldırdığı veya tamamen vahşileştiği söylentileri vardı. Kendi başına mutluydu, ama bu diğerlerinin onu görmezden geldiği anlamına gelmiyordu.

Çiftliğin sahibi oydu ve ona yardım eden erkekler ve kadınlar da hepsi kurtlardı. Bazıları dışlanmışlardı ve bir sürüye ait olmaya pek uygun değillerdi. Diğerleriyle iyi geçinemiyorlardı. O, itibarından oldukça gurur duyuyordu ve bu, birçok sürünün onu istememesi anlamına geliyordu. Ayrıca pek dost canlısı olmadığı da bir gerçektir.

Babası ona bildiği her şeyi öğretmişti, yani topraklarını ve sürüsünü olası tehditlerden nasıl koruyacağını, ve o da bunu çok ciddiye alıyordu.

Atı Mildred, çitin yanında durdu ve o da atından inip havayı kokladı. Yabancı kokular yoktu ve çitler işlevini yerine getiriyordu. Sıcak sabah havasında tek başına dururken, sarışın Eloise ile karşılaşmasını düşünmeden edemedi. Onu kasabada birkaç kez görmüş ve ona yaklaşmak istemişti. Her zaman çok meşgul görünüyordu, dün geceki gibi. Onun hiç yavaşladığını hatırlamıyordu.

Ayrıca ona yaklaşmaması gerektiğini de biliyordu, çünkü onun için çok gençti ve kendine asla bir insana bağlanmayacağına söz vermişti. Aslında, hiçbir kadına bağlanmayacaktı. Babası ona kadınların sadece rahat bir hayat peşinde olduklarını öğretmişti. Kendi annesi, hayat onun için çok zorlaştığı için Beau üç yaşına gelmeden çiftliği terk etmişti.

Atına doğru ilerleyerek, sırtını okşadı ve sonra göğsünü okşadı. Mildred ile birbirlerine güvenmeleri aylar sürmüştü. At çok ürkekti. Beau onu kötü bir evden kurtarmıştı ve onun iyi bir hayat sürmesini istiyordu.

Uzun bir yürüyüşe çıkmaya karar verdi ve aniden hissettiği sarışına olan arzusundan kurtulmak istedi. Arzularına teslim olmasının imkanı yoktu. O, azgın bir okul çocuğu değildi. Penisini kontrol edemediği günler

, sikini kontrol edemediği günler çoktan geride kalmıştı. Sikini o ne derse onu yapıyordu, tersi değil.

Birkaç saat sonra ahıra geri döndü. Mildred'i yıkadıktan sonra, onu otlağa çıkardı, ki bu, sabah çalıştıktan sonra en sevdiği şeydi. Çiftliğine geri döndü ve doğruca buzdolabına gitti. Evin boş olması nadirdi, ama öyleydi. Buzdolabı da boştu.

İnlemekten kendini alamadı, ama market alışverişi programına baktığında, hatalı olanın kendisi olduğunu gördü. Sıra ondaydı. Yine, çiftliğini iyi işleyen ve sorunsuz bir şekilde yönetmek için koyduğu kurallar.

"Siktir!" Buzdolabını kapattı, anahtarlarını aldı ve kamyonetine doğru yürüdü. Cuma gecesi yapmak istediği son şey market alışverişi idi. Akşam için planladığı şey bu değildi. Haftanın diğer günlerinde market alışverişinden nefret ediyordu, ama son dakikaya bırakmak çok sinir bozucuydu.

Kamyonetinin kapısını çarparak kapattı ve daha dikkatli olması gerektiğini fark etti, aksi takdirde değerli aracına bir çukur açacaktı.

Kontak anahtarını çevirip, No Wolves Road'daki en büyük süpermarkete doğru yirmi dakika sürdü. Bir sürünün ihtiyaç duyabileceği her şeyi stoklayan tek yer orasıydı ve insanların bunu kasten yaptıklarından da hiç şüphesi yoktu. Kurtlar sadakatleriyle tanındıkları için onlara iyi bir müşteri kitlesi sağlamakla kalmıyor, aynı zamanda küçük kasabaya da koruma sağlıyorlardı.

Kamyonetini park etti, isteksizce bir alışveriş arabası aldı ve içeri girdi. Bu, eve geldiğinde evin neden sessiz olduğunu açıklıyordu. Sürü, işleri halletmek yerine yemeğe çıkmıştı.

Süpermarkete adımını attığı anda, oradan nefret etti. Gürültü, kokular hepsi onu rahatsız ediyordu. Çocukları severdi, ama bağırдықlarında sinirlerini bozuyorlardı. Bu yapılması gereken bir işti ve daha önce yapmamış olması kendi hatasıydı.

Alışveriş arabasını iterek sebze reyonuna doğru ilerledi. Kendi sebze bahçeleri yazın ilk ışınlarıyla büyük darbe almıştı. En genç üyeleri Carlson, bitkileri sulamayı unutmuş ve hepsi ölmüştü.

Beau, nihayet fırın bölümüne vardığında orada ne kadar süre kaldığını saymayı bırakmıştı ve orada, sanki onun ödülüymüş gibi, Eloise

Richards, arabası sağında, en üst raftaki bir kutuya uzanmaya çalışıyordu.

Onu görmezden gelmeliydi. Doğru olan, onu tanımamış gibi davranmaktı. Bunun yerine, arkasına yaklaştı, uzandı, kutuyu aldı ve ona uzatmak için tuttu.

"Teşekkür ederim," dedi, arkasını dönerek. Dudaklarındaki gülümseme, kutuyu ona uzatanın o olduğunu gördüğünde bile kaybolmadı. "Yine sen."

"Beklediğin kişi değil miydim?"

"Kimseyi beklemiyordum, ama teşekkür ederim." Arkasına baktı. "Alışveriş mi yapıyorsun?"

"Sıra bende."

"Ah, karın mı gönderdi seni?"

Ona baktı ve onun evli olup olmadığını sorduğunu merak etmeden edemedi.

"Karım yok." "Oh."

"Kız arkadaşım da yok," diye ekledi.

"Ben..."

"Var mı?"

"Ne var?" diye sordu kadın.

"Erkek arkadaşın ya da kız arkadaşın var mı?" "Oh, hayır, ikisi de yok."

Neden sorduğunu bilmiyordu, ama bilmek güzeldi. "Kız kardeşini buldun mu?" diye sordu.

"Kız kardeşim mi?" Kaşlarını çatarak dudağını ısırıldı. "Ah, evet, evet, bulduk. Kız kardeşimi bulduk." Hafifçe güldü. "Evet, onu bulmak çok da zor olmadı. Kurt çocuklardan biriyle birlikte yaşıyordu, ta ki o sıkılana kadar, sonra ortaya çıktı." Hızlıca nefes aldı. "İçkini beğendin mi?"

"Evet, keyif aldım."

Eloise güldü. "Sen pek sohbet etmeyi sevmiyorsun, değil mi?"

"Hayır, değilim." Arabasına baktı. "Alışverişi de sevmem."

"Neden süründen birine yaptırmıyorsun?" diye sordu Eloise, kutulu kek karışımını arabasına koyarken.

"Başkalarının benim için pis işleri yapmasına izin vermeyi doğru bulmuyorum, ayrıca sıra bende," dedi.

Eloise ona gülümsedi. "Benim de sıram geldi. Aslında alışveriş yapmayı çok severim, özellikle de market alışverişini."

"Öyle mi?" diye sordu, kaşlarını çatarak.

"Evet, biraz garip olduğunu biliyorum, ama bilmiyorum, seviyorum. Neyin indirimde olduğunu, neyin güzel görüldüğünü görebiliyorum ve bu, ne pişireceğimizi planlamamıza yardımcı oluyor."

"Kiminle yaşıyorsun?" diye sordu, onun diğer gençlerle birlikte bir yerde yaşadığını söylemesini bekliyordu.

"Annem, rastgele kurtlarla seks yapmadığı zamanlarda kız kardeşim ve ben," dedi Eloise. "Sen?"

"Sürümle."

"Büyük bir sürü mü?"

"Bazı günler *çok* büyük gibi geliyor." Kıkırdamaya başladı.

"Baban nerede?" diye sordu.

"Ben doğduktan sonra öldü. Bir inşaat sahasında kaza geçirdi. Bu yüzden No Wolves Road'a taşındık. Annem çocukken burada yaşıyordu, babamla birlikte olmak için burayı terk etti, sonra tekrar buraya taşındık."

"Burayı seviyor musun?" diye sordu.

"Çoğunlukla seviyorum," dedi. "Neyi sevmiyorsun?"

Yanakları kıpkırmızı oldu.

"Kurtlar diyebilirim," dedi.

Kız ağzını açıp kapattı. "Kurtlar değil, yani, kurt olmaları değil..."

"O zaman ne?" diye sordu.

"Onlar bizi... layık görmüyorlar." Bu, onun kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Neredeyse yirmi yıldır burada yaşıyorum ve bu süre zarfında hiçbir kurtun bir insanla çiftleştiğini veya evlendiğini görmedim. Gördüğüm şey, kurtların kasabaya gelip insan erkek ve kadınlarla eğlendikten sonra onları terk edip bir kurt arkadaşlarının yanına gitmeleriydi. Kullanılmak ve saygısızlık görmek hoşuma gitmiyor."

İkinci Bölüm

“Her şey hazır,” dedi Wendy. “Sadece seçilmiş birkaç kişinin gelip kıyafetlerini almasını beklememiz gerekiyor, gerisini sen teslim edebilirsin.”

Eloise annesinin uzattığı klipboardu aldı. Annesi kuru temizlemeci, terzi ve tamirciydi, ki bunu eklemeyi severdi, çünkü ona her zaman tamir yapıp yapmadığını sorarlardı. Tek dükkanın sahibi olduğu gibi, tuhafiyeye ve kumaş dükkanı da vardı. Eloise annesiyle çalışmayı çok seviyordu. Aralarında işler her zaman yoğundu, bu yüzden Dorothy üzerine düşeni yapmadığında bu çok can sıkıcı oluyordu. Dorothy hiç öyle davranmasa da, bazen onun en büyük kardeş olduğuna inanmak zordu. Sürekli kız kardeşinin işlerini üstleniyor ve onu bulmaya çalışıyordu. Çoğu zaman bir motelde ya da rastgele bir kurtun evinde, onunla eğleniyordu.

"Bu öğleden sonra hallederim," dedi Eloise.

"Bugün dükkânı erken kapatacağım. Yorgunum ve birkaç gün sonra dolunay olacak, çok yoğun olacağımızı biliyorum."

"Kahretsin, dolunay ne zaman?" Takvime koştı ve sadece birkaç gün kaldığını gördü. Burnunu kırıştırarak, klip tahtasına baktı. "Bu kadar çabuk geldiğini fark etmemiştim."

Her ay, dolunaydan sonraki günler her zaman en yoğun günlerdi. Kurtlar hiçbir şeyi israf etmeyi sevmezdi, bu yüzden giysiler temizlenip onarılmak için getirilirdi. Annesi, uzun zaman önce, giysilerdeki lekeleri asla merak etmemesini söylemişti. Eloise annesine hiç soru sormadı, sadece söyleneni yaptı. Temizledi, onardı ve elinden gelenin en iyisini yaptı. Bu işi sevmesi de ona yardımcı oldu.

Dorothy ise bu işi hiç sevmiyordu ve terzi işiyle uğraşmayı ya da teslimat yapmayı tercih ediyordu. Bugün kız kardeşi işe gelmemişti bile. Bu durum hızla sıradan bir olay haline geliyordu ve bu durum Dorothy'yi çok rahatsız ediyordu.

Annesi ile başka bir şey konuşmadan, minibüsün anahtarlarını alıp dışarı çıktı. Bu tür teslimatları yapmaktan hoşlanmıyordu.

Eloise, sonraki birkaç saat boyunca bir sürüden diğerine gitti. Bu, sürülerle yapılan anlaşmanın bir parçasıydı. No Wolves Road'da yaşayan bir insan olarak, başına bir şey gelme riski olmadan bir bölgeden diğerine geçebilirdi.

Birkaç kurt flört etmeye çalıştı, ama o onları reddetti.

Son teslimat, Alfa çiftliğine yapacağı teslimat olduğunda, kaşlarını çattı. Burası Beau'nun yeri miydi? Annesinin Beau için herhangi bir iş yaptığını bilmiyordu. Büyük çiftliğin hemen dışına geldiğinde, tabelayı gördü ve ardından yolun birkaç tümseği olan uzun yolu sürdü. Minibüsü park etmeden önce, ön tarafta birkaç erkek ve bir kadın gördü.

Bu çiftliğe ilk kez teslimat yapıyordu. "Ne istiyorsun lan?" dedi adamlardan biri.

"Steven Dee'ye teslimatım var," dedi, bakışların ön bahçede yatan adama çevrildiğini fark ederek.

"Ciddi misin?" diye sordu kız.

"Ne?" diye sordu Steven adındaki adam.

"Hepimiz çamaşırlarımızı doğru şekilde yıkıyoruz ve sen de onları gönderiyorsun."

Onları kendi aralarında tartışmaya bırakıp arkaya gitti. Bu, birkaç çuval dolusu giysinin yıkanıp ütülendiği en büyük siparişti.

"Alpha'nın seni yakalayacağını biliyorsun," dedi kız.

"Yeni bir sürü aramaya başlasan iyi olur."

"Herkesin yapması gereken bir işi var, ama sen gidip başkasına yaptırıyorsun."

Eloise onların şikayetlerini dinledi.

Bir kamyonun araba yolunda ilerlediğini duyunca, arkasına baktı.

"Kahretsin, iş üstünde yakalandık. İşte geliyor."

Steven arabanın arkasında, çamaşırları

Umursamadı ve kurtların politikasıyla ilgilenmiyordu. Bu, ona ve annesine para ödenen işiydi.

Kamyonetin kapısının kapanma sesini duyunca, Beau'yu görmek için bakmaktan kendini alamadı. Garipti, bu adamı kasabada hiç görmemişti, ama son beş gün içinde onu birkaç kez görmüştü.

İyi görünüyordu. Dizleri ve bacakları kirli olmasına rağmen. Flanel gömleğinin kolları sıyrılmıştı ve vücudunda tek bir dövme bile olmadığını fark etti. Kurtların vücutları çok hızlı iyileştiği için hiçbir tür dövme yaptıramadıklarına inanıyordu.

Beau iyi görünüyordu.

"Bütün bunlar da ne lan?" diye sordu Beau.

Onun sürüsü boşlukları doldururken, o hiçbir şey söylemedi. Steven giysileri aldı ve ona bir bakış attığında, onun solgunlaştığını gördü.

Minibüsün arka kapısını kapatırken, tüm gözlerin kendisine çevrildiğini hissetti. "İşimizde oldukça iyiyiz," dedi Eloise.

"Ve indirim aldım," dedi Steven.

"Yapman gereken bir iş vardı ve bunu dışarıdan gelenlere yaptırmaya karar verdin." Eloise elini havaya kaldırdı.

"Gidebilir miyim?"

Beau ona sert bir bakış attı ve bunu itiraf etmekten nefret etse de, adamın çok çekici olduğunu düşündü. Bu adama ilgi duyması imkansızdı. Açıkçası dolunay, su ya da sıcaklık kafasını karıştırıyordu.

"İçeri gir, hemen!"

Arkasına baktı ve hepsinin topuklarını dönüp ayrıldıklarını

gördü. "Vay canına, onları çok iyi eğitmişsin," dedi. Beau ona bakmaya devam etti.

"Biz sadece işimizi yapıyoruz!"

O, biriyle uğraşmak için ateş hattına girmeye niyetli değildi. düzenliydi ve annesinin de saçmalıklara izin vermezdi. Çok çalışıyorlardı ve kurtlar hayatı kolaylaştırmıyordu. Her zaman ortalığı kirletiyorlardı.

"Başka ne işler yapıyorsun?" diye sordu Beau.

Bu soru onu şaşırttı. "Başka işler mi?" "Evet, başka ne işler yapıyorsun?"

"Annem çamaşır yıkıyor ve temizlik yapıyor. Küçük bir tuhafiyeye dükkanımız var. Ara sıra terzilik de yapıyor. Neye ihtiyacın var?" diye sordu Eloise.

"Market alışverişimizi yapacak biri."

Bu onu gerçekten şaşırttı. "Market alışverişi mi?"

"Evet, hepimiz bu konuda berbatız ve Steven'ın üzerine düşeni yapmamasını sevmesem de, haklı olduğu bir nokta var. Burada çok meşgulüz ve hiçbirimizin yemek ve benzeri şeylerle uğraşacak zamanı yok. Bunu yapabilir misin?" diye sordu.

Dudaklarını yaladı ve düşündü. Çok da zor bir iş değildi, market alışverişini severdi. Her zaman bu işi yapmak için gönüllü olurdu.

"Yapabilirim. Annemin iş tanımında yok ama bununla bir sorunu olmayacağını biliyorum."

Beau cüzdanını çıkardı ve üzerinde adı yazılı bir kart uzattı. "Her pazartesi market alışverişi yapılmasını istiyorum. Ne aldığın umurunda değil, sadece yemek yapabileceğimizden emin ol."

Eloise kartı aldı. "Bilmem gereken herhangi bir alerjin var mı?"

"Evet, insanlara alerjim var."

Bu söz üzerine, Beau yanından geçerken Eloise güldü.

Artık yapması gereken ekstra bir işi olduğunu düşündü. Kartını arka cebine koydu ve şehre geri döndü.

Eve döndüğünde, evin boş olduğunu gördü. Annesinin nerede olduğunu bilmiyordu, ama zaten onu hiç takip etmiyordu. Her ikisi de kendi hayatlarını yaşıyordu. Kartı arka cebinden çıkardı ve isme baktı. *Beau Alpha*. Şaka yapmıyordu. Adı gerçekten Alpha'ydı, bunu harika buldu.

Üç Ay Sonra

Beau aptal değildi. Son bir haftadır yediği lezzetli yemekleri sürüsünden kimsenin pişirmediğini biliyordu.

Pazartesi sabahı, tüm sürüyü çiftliğe gönderdi ve Eloise işini yaparken bekledi. Eloise çiftlik evinin önüne arabayla geldi, park etti ve mutfağa market poşetlerini taşımaya başladı.

Bunu yaparken kendi kendine mırıldanıyordu. Her pazartesi, öğle yemeği vaktinde geri döndüğünde, havada yoğun bir limon kokusu vardı. Onun kokusunu seviyordu ve koku uzun süre kalıyordu.

Tüm torbalar mutfağa taşındıktan sonra, ceketini çıkardı, kollarını sıvadı ve her şeyi yerleştirmeye başladı. Bazı yiyeceklere etiket koyduğunu da fark etti.

Kısa süre sonra, kadının market poşetlerini boşalttığını gördü ve sebze, et ve diğer birçok şeyin olmadığını fark etti.

Kadının çıkardığı poşetler market alışverişi değil, hazır yemeklerdi ve bu sefer mutfağa girdi.

"Ne yapıyorsun?"

Eloise ılık attı, elini göğsüne koydu ve arkasını döndü. "Siktir! Beni çok korkuttun."

"Yerde bir bok görmüyorum ve yalan söylenmesinden hoşlanmyorum." "Ne?" diye sordu, ona kaşlarını çatarak.

"Bütün bunlar ne lan?" diye sordu.

Hazırlanmış yiyecekleri işaret etti.

"Bu, iftlikteki herkes için bir haftalık yemek." Beau ona sert bir bakış attı. "Senden benim için yemek yapmanı istemedim." "Sen istemedin, Rose istedi."

"Rose mı?"

Bu onu gerçekten şaşırttı, çünkü en son baktığında Rose insanlara tahammül edemiyordu ve bu nedenle No Wolves Road'a gitmeye bile tenezzül etmiyordu.

"Evet, senin market alışverişini yapmaya başladıktan yaklaşık bir ay sonra beni kartla aradı ve yemek pişirmeyi sordu. Bir şeyi nasıl pişireceğini bilmiyordu, sonra konuşmaya başladık ve haftalık yemekleri hazırlayıp hazırlamayacağımı sordu. Ben yemek pişirmeyi severim."

Beau kollarını kavuşturdu. "Yemek yapmayı ve market alışverişini seviyor musun?"

"Evet, oldukça sıkıcı biriyim, ama bunu heyecan verici buluyorum." Kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu.

Dışarısı çok sıcaktı ve Eloise, göğüslerini saran dar bir tişört ve şort giymişti. Beau, onları çıplak olarak hayal etmemek için, dokunmak ve oynamak için, zorlanıyordu.

Onu istiyordu.

"Bunu bir aydır yapıyoruz," dedi Eloise. "Başlangıçta, sürünün hoşuna gidip gitmediğini görmek için bir haftalık deneme süresi vardı. Hiç şikayet gelmedi."

"Malzemelerin zerine ne yazıyordun?" diye sordu.

"Yemeklerin hangi yemeklerle birlikte yenileceği ve ne yapılacağı. Tüm talimatlar yemeğin üzerinde ve nasıl ısıtılacağı yazıyor. Senin için iki setim var, bir seti sana bırakıyorum, cumartesi ve pazar günü pişiriyorsun, sonra önceki hafta verdiğim setleri geri alıyorum. Oldukça iyi bir sistem oldu. En azından Rose yle söyledi."

Beau ona bakmaya devam etti.

"Bunları bozulmadan önce dondurucuya koyabilir miyim?"

"Seni durdurmuyorum." Geçen ayki yemekler gerçekten çok lezzetliydi. Rose, erkeklerin ona yaptığı iltifatları hiç ciddiye almamıştı. Şimdi, neden iltifatları kabul etmek yerine herkese susmalarını söylediği anlaşılıyordu. Tek yaptığı şeyi organize etmek olduğu için iltifatları kabul etmek istemiyordu.

Yiyecekler paketlenip kaldırıldı ve Eloise ona döndü.

Birbirlerini tanıdıklarından beri  dolunay gelip geçmişti. Eloise'in, her dolunayda sadece onu izlemek için evine geldiğini bildiğinden şüphe duyuyordu, onu gördüğü için değil.

Kurt, ona yakın olmak istiyordu, ama o bundan hoşlanmıyordu. Kurt, ilk kez birine veya bir şeye ilgi gösteriyordu.

Mutfaktaki sıcaklık giderek artıyor gibiydi. Onu sertçe almak istediği için penisinde bir gerginlik hissetti. Ona yaklaştıkça mutfağı birdenbire çok küçük gelmeye başladı.

"Yediğim senin yemeğin miydi?" diye sordu.

Kız başını yana eğdi ve gülümsedi. "Evet, yediğin benim yemeğim. Beğendin mi?"

Onun çarpıcı mavi gözlerine baktı. Ona her baktığında, gözlerinin maviliğinden tamamen şaşıırıyordu. Kız geri çekilmedi ve limon kokusu giderek güçleniyordu. Beau, kızın kendisine karşı duyduğu arzuyu koklayabildiğinden emindi. Ağzı sulandı, kızın tatlı amını tatmak istedi.

Ne kurt ne de insan, hiçbir kadın ona böyle hissettirmemişti. "Sanırım gitme vaktin geldi," dedi.

Kız ondan uzaklaşmak için döndü ve bir şey oldu. Ne olduğunu bilmiyordu, kendisinin mi yoksa kurtunun mu yaptığını bile bilmiyordu, ama kızın kolunu yakaladı, onu kendine doğru çekti ve sonra onu öptü.

Onu kollarına çekerek kolunu tuttu ve aynı anda parmaklarını saçlarına geçirip onu kendine yaklaştırdı. Kızın aniden keskin bir nefes aldığını duydu, ama sonra öpücüğü derinleştirirken kızın çıkardığı tüm sesleri yuttu. Dilini kızın aık ağzında gezdirerek içeri daldı ve kendi diliyle kızın dilini karşıladı. Kız kahve ve tarçın tadı vardı. Alışabileceği bir tadı.

Beau onu buzdolabına doğru itti ve onun inlemesini duydu, ama sonra tekrar onu öpmeye başladı. Onun uyluğunu kendi kalçasının üzerine kaldırarak kenara çekti ve penisini onun yanına hizaladı. O

, o da giysilerinin üzerinden bile onun sıcaklığını hissedince homurdandı.

Öpüşmeyi bırakıp dudaklarını boynuna doğru kaydırđı ve nabzını emdi. Onun çıkardığı sesleri severek, ısırmaktan kendini alamadı.

"Siktir, Eloise, bana ne yapıyorsun?"

Kontrollerini kaybettikleri kadar hızlı bir şekilde, sürüsünün geri döndüğünü de duydu.

Eloise de duymuş olmalıydı ki, aynı anda birbirlerinden uzaklaştılar. Beau, Eloise hızla nefes alıp dudaklarını yalarken, söyleyecek hiçbir şey bulamadı.

"Gitmeliyim," dedi.

Onlar yemek yemeye geldiklerinde o hiç burada olmazdı.

Öğle yemeğı için kesinlikle çok erkendi, ama saate baktığında saatin zaten on ikiyi gösterdiğini gördü. Zaman nereye gitmişti?

Eloise çoktan kapıdan çıkmıştı ve Beau, sürü içeri girmeden mutfağı terk ederek evin önündeki ana oturma odasına doğru gitti. Bu, Eloise'in kamyonetine binip mülkünden ayrılırken onu mükemmel bir şekilde görebilmesini sağladı.

Rose'un onu araması için uzun süre beklemesi gerekmedi.

"Bizi tarlalara gönderdiğin ve Eloise'in az önce ayrıldığına göre, sanırım anlaştığımızı biliyorsun," dedi Rose.

"Biliyorum."

"Bak, ona durmasını söylememi istiyorsan, söylerim. Ama sorunun ne olduğunu anlamıyorum. Herkes onun yemeklerini seviyor ve erkekler de yemeklerini yemekten rahatsızlık duymuyor."

"Bir insanın onlar için yemek pişirdiğini öğrenirlerse dururlar mı sence?" diye sordu Beau, ona bakmak için dönerek.

Rose ağzını açıp kapattı. "Bilmiyorum."

"Bayan Richards'ın bizim için yemek pişirmesinde bir sorun görmüyorum. Bize karşı hiçbir kötü niyet göstermedi ve yemek pişirmeye devam etmesinden memnuniyet duyarız. Yemekler lezzetli, ama erkeklere tam olarak ne yaptığını anlatmalısın," dedi Beau. "İnsanlardan nefret ettiğini biliyorum. Neden bütün sürüyü beslemesi için bir insana güveniyorsun?"

Tek dışı sürü üyesine baktı. Rose bazen çok sevimli biriydi, ama sorun şu ki, diğerleriyle pek iyi geçinemiyordu. Çoğu kurtun aksine, insanlarla çevrili olmaktan hoşlanmıyordu ve

genellikle onların yanında olmaktan rahatsızlık duyardı. Sürüsü onu kabul etmişti çünkü ondan çalışkanlık dışında hiçbir şey beklemiyorlardı. O da sürüsü içinde kendine bir yer bulabilmişti.

Rose omuz silkti. "O... diğer insanlar gibi değil."

Beau kaşlarını çatı ve kollarını kavuşturdu. Bunu zaten biliyordu. "Ne açıdan?"

Rose gözlerini devirdi. "Hadi ama, onun nasıl biri olduğunu zaten gördün. Erkeklerin dikkatini çekmek için göğüslerini öne çıkarmıyor. Sahte kahkahalar atmıyor. Olmadığı bir şey gibi davranmaya çalışmıyor. Gürültücü ya da sinir bozucu değil. O sadece... Eloise. Tarif etmesi zor."

"Oldukça iyi anlatıyorsun."

"Öyle mi?"

"Evet, yapıyorsun."

"Onu seviyorum ve o hiçbir şeyi zorlamıyor. Onu aradığımda, kimseyle ilgili ayrıntıları sormadı ve ben sormak istediğimde de sorun etmedi. Övgü bekleyen biri değil. Yemeği getiriyor, nasıl pişireceğimizi notlarla anlatıyor ve gidiyor. Herkes kazanıyor. Steven'ın yaptığı gibi, anlarsın ya?"

Biliyordu, ama şimdi tek sorunu o lanet öpücük oldu.

Onu öpmemeliydi. Beau bunu biliyordu.

"Git," dedi.

Eloise'in bulunduğu bahçeye bakarak, ciddi bir hata yaptığını biliyordu ve kendini kontrol altında tutabileceğini bilmenin bir yolu yoktu.

Bugün, bir sınırı aşmıştı. Sadece o ve penisi değil, kurt da bundan zevk almıştı, ki bu onun için yeni bir deneyimdi.

Eloise'i istiyordu, ama içten içe onu istememesi gerektiğini biliyordu.

.

Üçüncü Bölüm

Eloise, Dorothy'ye bakmaktan kendini alamadı. Kız kardeşiyle gerçek anlamda vakit geçireli çok uzun zaman olmuştu.

"Bana bakıyorsun," dedi Dorothy. Terzilik için yeni siparişleri yazdığı yerden başını kaldırdı.

"Üzgünüm, bakmıyorum."

"Evet, bakıyorsun. Bana attığın o yargılayıcı bakışlara ne oldu?" diye sordu Dorothy.

"Ben yargılamam."

Bu sefer kardeşi başını geriye attı ve güldü. "Tatlım, lütfen, beni yargılıyorsun."

"Hayır, seni hiç yargılamıyorum."

Kız kardeşi ona "başka bir tane daha söyle" der gibi bir bakış attı.

Kız kardeşi ellerini kaldırarak teslim o l d u ğ u n u gösterdi. "Ben ciddiylim. Gerçekten, neden bahsettiğini hiç anlamıyorum."

Dorothy güldü. "Neyse. Ne istersen onu düşün, umurumda değil umursamıyorum."

Kız kardeşi ayrıralı birkaç ay olmuştu. Bu, Diğer kurtlarla birlikte olmasını engellemedi, ama annelerinin Dorothy ile uzun ve pek de hoş olmayan bir konuşma yaptığını düşünüyordu.

Eloise konuşma sırasında orada değildi, ama sonrasında oradaydı ve evet, hiç de hoş bir manzara değildi.

"Nasıl bir şey?" Eloise birkaç dakika sonra sordu. "Ne?"

"Bir kurtla birlikte olmak."

"Beni eleştirebileceğin bir konuya girmeyeceğim."

"Lanet olsun Dorothy, seni eleştirmiyorum. Seni yargılamıyorum bile." Kardeşi yine burnunu çektirdi. "Aslında yargıladığının kurtlar olduğunu hiç düşündün mü? Benim sorunum kurtlarla, daha spesifik olarak, bu kasabaya gelip herkesi kullananlarla!"

Bu sefer kız kardeşi suskun kaldı.

"Gördün mü, bunun seninle hiçbir ilgisi yok," dedi Eloise.

Hareket etmesi gerekiyordu ve öfkeyle çıkıp kız kardeşiyle aralarında bir uçurum yaratmak istemediği için, koridorlarda dolaşmaya karar verdi.

Birkaç adımda bir durup rafları düzeltir, stokları düzenler veya ortalığı toplarlardı. Eloise bunu çocukluğundan beri hep yapardı.

"Özür dilerim," dedi Dorothy, koridorun sonuna gelip durdu.

Kollarını kavuşturdu ve bu sefer kız kardeşine gerçekten sert bir bakış attı. "Seni yargıladığımı düşündüğüne inanamıyorum. Yargılamıyorum. Kaç erkekle ya da kurtla yattığın umurumda değil. Umurumda olan, onlardan birine aşık olup olmayacağın ve bunun olabileceğini biliyorum." Bunu söylerken Beau'yu düşünmemeye çalıştı.

"Hiçbirine aşık olmaya niyetim yok, Eloise," dedi Dorothy.

"Olmayacak mısın?"

"Hayır, tabii ki hayır. Senden daha yaşlı olduğumu ve yerleşip bir aile kurmam gerektiğini biliyorum, ama dürüst olmak gerekirse, şu anda eğleniyorum ve benim için bu yeterli. Hayatı bu şekilde seviyorum. Daha fazlasına ihtiyacım yok ve daha fazlasını istemiyorum. Bu şekilde mutluyum."

"Buna inanmak zor," dedi.

"Bak, bir kurtla birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istemiştin, ben de sana anlatabilirim. Bu, dünyadaki en iyi seks gibi bir şey. Öncelikle tatlım, bunu anlamak için gerçekten seks yapman gerekir. Kurtlar diğer erkeklerden farklıdır."

"Seni hiç... sadece erkeklerle gördüm."

Dorothy güldü. "Bunun bir nedeni var. Bazı erkekler eğlencelidir ve bizimle ilişki kurmak isterler, ama her zaman değil. Kurtlar ise seksin tadını çıkarmanı isterler. Her şeyi hissetmeni isterler. Böylece seks bir üst seviyeye çıkar. Ateşli ve terli olmaktan ve sadece anın tadını çıkarmaktan çekinmezler."

"Kulağa harika geliyor."

"İnan bana, öyle. Erkekler hep şöyle derler: *'Ben amını yalamam, ama senin benim sikimi yalamanı beklerim.'*" Dorothy, sanki bir erkek gibi konuşuyormuş gibi sesini derin ve kaba çıkardı.

Eloise güldü.

"Aslında ciddiym ve en üzücü olanı, bu deneyimi yaşamış olmam," dedi Dorothy. "İlk kez bir kurtla birlikte olduğumda, üzgün ve kızgındım. İlk erkek arkadaşım Ryan'ı hatırlıyor musun?"

O başını salladı.

"Evet, o, amcığı yalamadığını söyleyen dahi, sonra onu bir kurtla yatarken yakaladım ve onun amcığı yaladığını gördüm

ve benimle yapmayı reddettiği her şeyi onunla yaptığını gördüm. Her şeyi yapıyordu, sadece benimle değil."

"Neden?"

Dorothy omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Sanırım dişi kurtun onu seçeceğini umuyordu. Bilmiyorum. Her neyse, kızgındım ve Wayne'in yerine gidip bir içki sipariş ettim. Orada bir sürü kurt vardı ve içlerinden biri bana yaklaştı. Bana bir içki ısmarlamak istedi ve ben ona siktirip gitmesini söyleyecektim. Ryan ve ben ayrılmamıştık. Onu yakalamıştım ama o benim gördüğümü bilmiyordu. İçim içimi yiyordu ve bu adam bana içki ısmarlamak istediğinde, ne olacak ki diye düşündüm. Bir içki içtim, sonra ikinciye içtim. Sonra bana özel bir yere gitmek isteyip istemediğimi sordu. Hiçbir yere gitmek istemiyordum ama Ryan beni çok kızdırmıştı. Ben de gittim ve hayatımın en güzel gecelerinden biri oldu. O am yalamayı seviyordu ve beni daha fazlası için çılgılık attırmayı seviyordu."

"Eve gelmediğin hafta sonu mu? İlk hafta sonu mu?"

"Evet."

Eloise şimdi kendini kötü hissediyordu. "O hafta sonu sana kızgındım."

"Biliyorum. Annem de öyleydi. Anlıyorum. Tamamen sorumsuz davranıyordum. Anneme olanları anlattığımda, bana biraz müsamaha gösterdi, ama sorumluluğun önce geldiğini, erkekler ve seksin sonra geldiğini söyledi. İnan bana, geçen ay da aynı konuşmayı yaptık. O haklı."

"Hiç yerleşmek istemiyor musun?" diye sordu.

Dorothy burnunu çekti. "Hayır, tabii ki hayır. Yerleşmek istemiyorum. En azından şimdilik. Bir gün isteyebilirim, ama şu anda çok eğleniyorum, bunu bırakmak istemiyorum."

"Hiç normal erkeklere döndün mü, yoksa sadece kurtlarla mı çıkıyorsun?"

"Şu anda kurtlarla." Dorothy kız kardeşine doğru yürüdü ve ona sarıldı. "Kurtlara olan bu ani ilginin nedenini bana söylemek ister misin?"

"Sadece merak ettim. Herkes onlarla birlikte gibi görünüyor ve bir süre önce bir kurt bana asıldı." Bu tamamen yalan değildi, ama kız kardeşine onu öpüp kim olduğunu unutturan belirli bir kurt hakkında konuşmak istemiyordu.

"Uzun vadeli bir ilişki arıyorsan ve bir ilişki istiyorsan, onlardan uzak dur derim. Ama hiçbir bağlılık olmadan iyi vakit geçirmek istiyorsan

, o zaman devam et. Onlar senin erkeklerin ve kızları da tahmin edebiliyorum." Dorothy ona göz kırptı. "İşe dönmem lazım."

"Ben her şeyi düzenlemeye devam edeceğim."

"Teşekkürler, küçük kardeşim."

Bunun üzerine Dorothy topuklarını döndü ve uzaklaştı.

O ise dükkanda dolaşmaya devam etti ve Beau'yu her düşündüğünde, onu düşünmemeye çalıştı. O öpücükle onun kalbini çalmıştı ve şimdi onu unutmaması imkansızdı. O büyük, pürüzlü ellerin vücudunun her yerinde olması nasıl bir şey olurdu? İnanılmaz bir his olurdu.

Onu istiyordu.

Bu çok kötüydü çünkü onun tarafından kullanılmak istemiyordu.

Onu zihninden çıkarmaya çalışarak, dükkândaki işine odaklandı.

Yakında bir dolunay daha yaklaşıyordu ve Beau, çiftliğine sadık kalması ve No Wolves Road'a yaklaşmaması gerektiğini biliyordu. Ayrıca, bağımlısı olduğu limon kokusunu da takip etmemeliydi. Ama kendini tutamıyordu. Sanki onun kokusu onu kendine çekiyordu.

Kurtunun onu takip etmekte hiçbir sorunu yoktu. O öpücüğü alalı birkaç hafta olmuştu. Her pazartesi, mutfaktan olabildiğince uzak durmaya özen gösteriyordu. Rose'un ona bir şey olduğunu ve Eloise'in artık onlar için yemek yapmadığını söyleyeceğini düşünüyordu. Yemekler gelmeye devam ediyordu ve çok lezzetliydi.

Garip bir şekilde, Eloise onun sürüsüne yardım etmişti, çünkü artık yemek masasında yemeklerin ne kadar kötü olduğu konusunda tartışma çıkmıyordu. Erkekleri ve kadınları arasında kimin en iyi yemeği yaptığı konusunda rekabet yoktu. Bunu tercih ediyordu.

Yine de bu, ona Eloise'in evinde, arka bahçesinde durup Eloise'in geceye bakarken onu izleme hakkı vermiyordu.

Kurt uzun zamandır yorgundu ve Beau, dönüşebilirdi. "Burada olmamalısın," dedi Eloise.

O gölgelerin içindeydi ama kadının bakışları tam üzerindeydi. "Sen de bahçede olmamalısın."

"Sessiz bir gece," dedi. "Yıldızlar çok güzel ve hava soğuyor. İlk kar yağışı çok geçmeden başlayacak."

Eloise, Beau'nun hatırladığından daha da güzel görünüyordu. Dudaklarındaki gülümseme, Beau'nun karşı koyamayacağı bir cazibe oluştuyordu.

Gölgelerin içinden çıktı ve dolunay olduğu için üzerinde tek bir giysi bile yoktu.

"Çıplaksın," dedi kız.

"Dolunay var."

"Sen de kendini örtmeyecek misin?"

"Hayır." O, diğer tüm kurtlar gibi, çıplaklıkla bir sorunu yoktu. Onlar, mütevazı kalması gereken insanlar gibi değillerdi.

Aralarındaki mesafeyi kapatarak kızın önüne geçti ve Eloise başını geriye eğerek ona baktı.

İkisi de birkaç dakika boyunca konuşmadı. Kelimeler yetersiz kalmıştı.

Sarışın saçları dalgalar ve bukleler halinde etrafına dökülüyordu. Aynı zamanda, gözleri daha parlak, neredeyse hiç görmediği kadar derin bir mavi renkte parlıyor gibiydi. Kolsuz bir tişört ve şort giymişti, ama vücudunu saran bir şal vardı.

"Annen senin için endişelenecek," dedi, eve doğru bakarak.

"Annem ve kardeşim orada değil. Yalnızım."

"Bunu söylememeliydin." Dayanamadı ve ona uzanarak, boynunun arkasını çok sıkı değil, ama onu kendine yaklaştırmaya yetecek kadar kavradı ve sonra dudaklarını onun dudaklarına bastırdı. Son birkaç haftadır özlediği şey buydu. Dudaklarının dudaklarında hissettiği duygu.

Eloise'in onu itip, öpücüklerini istememesini bekliyordu, ama kız öpücüklerini kabul etti, adını inleyerek söyledi ve o da hayır diyemeyeceğini anladı. Onun öpücüklerine, bu kadına hayır diyemezdi. Ona, nefes almaktan daha çok ihtiyacı vardı.

Boynunu bırakıp ellerini vücudunda gezdirdi, kalçalarını kavradı ve hiç direnmeden onu kaldırdı.

Eloise öpücüğü kesip, bir çığlık attı ve kollarını onun boynuna doladı. "Ne yapıyorsun?"

"Bunu daha özel bir yere götürüyorum."

Kapıya uzandı, kadının evine girdi ve o anda kadının kokusunu gerçekten alabildi. Başka kokular da vardı, belli ki annesi ve

kız kardeşinin kokusu olduğu belliydi, ama onun kokusu kadar güçlü değillerdi.

Beau, yatak odasının nerede olduğunu sormaya bile gerek duymadı. En güçlü limon kokusu onu doğrudan Eloise'in odasına çekti. Pastel pembe ve çok kızsı bir oda bekliyordu. Bunun yerine, krem rengi duvarları ve çok geniş bir alanı vardı. Duvarda, odaya çok yakışan birkaç fotoğraf kolajı gördü.

Eloise, her şeyden çok anılarına değer veriyordu.

Yatağının yanındaki komodinde tek bir lamba vardı.

Onu bırakıp ayağa kaldırdı, ama sonra ellerini giydiği bluzun eteğine doğru kaydırıldı. İzin beklemeden kumaşı tutup başının üzerinden çıkardı.

Sütyen giymemişti ve o, o büyük göğüsleri avuçlarında tutmaya dayanamadı.

Eloise nefesini tuttu.

Meme uçları koyu kırmızı, güzel ve büyüktü ve sert uçları onun ağzını arzuluyordu. Beau kendini reddedebilecek biri değildi, bu yüzden göğsünü kaldırarak ona sundu ve sonra büyük kırmızı meme ucunu emdi, onun keskin nefesini duydu. Sonra, biraz ısırıldı.

Eloise çığlık attı ve dudaklarından Beau'nun adı döküldü. O sesin odada yankılanmasını seviyordu, tam da duymak istediği şeydi.

"Lütfen," dedi kadın.

Göğüslerinin arasındaki vadiyi öperek, diğer meme ucuna geçti ve ona da diğerine gösterdiği ilgiyi gösterdi. Elleri serbest kaldığında, onları şortun bel kısmına kaydırıldı ve şortu kalçalarından aşağı itip yere düşmesine izin verdi.

Artık Eloise de tıpkı kendisi gibi çıplaktı.

Onun henüz kendisine dokunmadığını fark etti ve elini tutup vücuduna koydu, sonunda ona dokunmasını sağladı. Elleri yumuşaktı, göğsünü okşarken.

Sanki ne yapacağını bilmiyordu ya da ona zarar vermek istemiyordu. "Ben insan gibi değilim. Kırılmayacağım. Bana dokunabilirsin."

Eloise dudaklarını yaladı ve bakışlarını kaçırdı, ama o, Eloise'in göğsüne bakmasından rahatsız olmadı. Eloise'in gözlerinin her zaman üzerinde olmasını istiyordu.

Göğsünü okşadı, meme ucunu dolaştı ve sonra diğerine geçti. Ona penisine dokunmasını söylemek üzereydi, ama sonra,

o, onun talimatı olmadan aşağı indi, karnını okşadı ve sonra penisinde tereddüt etti.

Bu sefer, o kontrolü ele aldı, elini tutup penisini avuçladı. Onu hissetmesi gerekiyordu.

"Bana ne yaptığını hissediyor musun?" diye sordu. "Ben mi yapıyorum?" diye sordu kız.

"Evet, sen yapıyorsun. Beni delirtiyorsun. İçine girip, içini doldurmam lazım, bebeğim."

Tek kelime etmeden onu yatağa doğru itti. Onu alıp sertçe sikme isteği çok güçlüydü, ama aynı zamanda amının tatlı nektarını tatma ihtiyacı da çok güçlüydü. Bu zevkten kendini mahrum bırakmayacaktı.

Eloise yatağa düştü ve ona toparlanma şansı vermeden onu yastıklara doğru itti ve şimdi, saçları açılmış halde, tatlı dudaklarına bir öpücük kondurdu.

"Bacaklarını aç ve amını açık tut." "Ha?" diye sordu.

Beau sırtıttı ve geriye yaslandı, ellerini tutup ona tam olarak ne yapması gerektiğini gösterdi. "Benim için açık tut."

O mu öyle hissetti, yoksa Eloise biraz daha kızarmış mıydı?

Emin değildi, ama her halükarda, kadının yüzündeki ifadeyi analiz edecek zamanı yoktu, özellikle de kadının amını ağzına almak istediği bir anda. Kadının vücudunu öperek aşağı doğru indi, acele etti, oyalanmadı, o tatlı klitorise ulaşmak zorundaydı. Beau onu tatma ihtiyacı hissetti.

Ellerini vücudunda gezdirerek, büyük kalçalarını avuçladı, ellerini doldurmalarını sevdi.

Eloise'in vücudu lanet olası bir ıslak rüyaydı ve bu rüyayı kendine inkar etmek istemiyordu. Sabah olduğunda kendine kızacağını biliyordu ve o zaman bununla başa çıkacaktı, ama şimdilik tek istediği Eloise'i almak, onu sikmek, içinde boğulmaktı.

Kontrolünü kaybetmesinin suçlusu dolunaydı.

Dilini onun yarık arasına kaydırды, klitorisini daireler çizerek yaladı ve sonra onun düğümünün üzerinde ileri geri kaydı. Adı, duvarlardan yankılanarak bir kez daha şarkı söyleyen bir mantra gibiydi.

Onun için büyük bir sürpriz olarak, orgazmı çok çabuk geldi, sanki kendisi de beklemiyordu.

Onun tadı o kadar tatlıydı ki, bu gece onun amını yalamak ve emmek için çok zaman harcayacağını biliyordu.

Şu anda, bir saniye bile bekleyemezdi. Hayatı boyunca sabırlı bir adam olmuştu, ama artık sabrı taşmıştı ve kadının içine girip onu sikmesi gerekiyordu.

Yatağın üstüne kayarak, sikini kavradı ve ucunu kadının kremesi yarıktaki gezdirdi, sonra girişine doğru indi. Kadının mavi gözlerinin yoğunluğuna bakmaktan kendini alamadı ve sonra içeri girerken, Beau sonra olanlara inanamadı.

Dördüncü Bölüm

Eloise ertesi sabah kahvaltıya indiğinde annesinin zaten krep pişirdiğini gördü.

"Günaydın tatlım."

"Günaydın." Küçük konuşmalarla ilgilenmiyordu.

Doğruca kahve makinesine gitti ve kendine büyük bir fincan doldurdu. Acı kokuyu içine çekince kendini daha iyi hissetti. Dün gece ve bütün sabah boyunca düşünmemeye çalışmıştı.

Eloise, Beau hakkında düşünmeyi reddetti. O adi çiftçi ve aptal kurt. Onun hakkında bir dakika daha düşünmeye, onun hakkında konuşmaya ya da başka bir şey yapmaya niyeti yoktu.

"İyi misin, tatlım?" diye sordu

Wendy. "Evet, iyiyim."

"Emin misin? Odanın diğer ucuna bakıyorsun ve yalan söylemeyeceğim, duvarım için endişeleniyorum. Bakışların öldürebilseydi, hiç düşünmeden o duvarı yıkabilirdin."

"Üzgünüm, kafam çok dolu."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu Wendy. "Hayır."

"Bu senin tarzın değil."

"Üzgünüm, ben sadece... Sorun yok. Bilirsin."

"Erkeklerle ilgili bir sorun değil, değil mi?" diye sordu Wendy.

Wendy burnunu çektirdi. "Hayır, neden erkeklerle ilgili bir sorun olsun ki? Yani, ben hiçbir şey yapmadım."

"Tatlım, sen yirmi beş yaşındasın ve bir gün bir erkek arkadaşın olacağını ve kendi hayatını yaşamak isteyeceğini biliyorum. İnan bana, bunun olmasını beklemiyorum. Bunun olacağını biliyorum. İlk erkek arkadaşının seni aldattığını öğrendiğinde kız kardeşine çok benziyorsun."

"Erkek arkadaşım yok."

"Hoşlandığın biri var mı?" diye sordu

Wendy. "Hayır, No Wolves Road'da kimse yok."

Bu sefer annesi güldü. "Ah, tatlım, bu konuda çok yanılıyorsun

."

"Evet, tabii. İnan bana, yanılmıyorum. Ya kurtlar, yani uzun süre kalmayacaklar, yani kısa, çok, çok, çok kısa bir ilişki olacak, ya da dışı kurtlar geldiğinde sana ilgi bile göstermeyen erkekler gibi. Kimse yok."

"Yani bana ne demek istiyorsun, No Wolves Road'dan ayrılmayı mı düşünüyorsun?"

Bu, onun düşüncelerinin gittiği yer değildi, ama kötü bir fikir gibi de gelmiyordu. "Ne dediğimi bilmiyorum."

"Dün gece dışarı çıkmadın, değil mi?" diye sordu Wendy.

"Hayır, çıkmadım. Evde kaldım ve iyi bir kız gibi uluma seslerini dinledim."

"Günaydın isyancılar," dedi Dorothy, arka kapıdan mutfığa girerken. Sanki yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordu.

"Günaydın tatlım."

Eloise, kız kardeşinin annelerine yaklaşp yanağından öpmesini izledi.

"Dün gece her şey yolunda gitti mi? Endişelenecek veya dedikodu yapacak bir şey yok mu?" diye sordu Dorothy.

"Her şey yolundaydı." Eloise, kız kardeşi önünden geçerken kahvesinden büyük bir yudum aldı. "Ne?"

"Bilmiyorum, tam olarak ne olduğunu anlayamadım, ama farklı görünüyorsun." Dorothy dudaklarını büzdü. "Saçına bir şey mi yaptın?"

"Hayır."

"Belki de kötü tavırlarından dolaydır." "Kötü tavırlarım yok."

Dorothy güldü. "Evet, öyle." Kız kardeşi iç geçirdi. "Duş almaya gidiyorum."

"Bugün markete gidiyor musun?" diye sordu Wendy. "Neden?" diye sordu Eloise.

Annesi ve kardeşi ona baktılar.

Açıkçası, sorduğu soru her zamankinden farklıydı. "Ah, üzgünüm, dün gece zor bir gece geçirdim. Neden bilmek istiyorsun?"

"Bugün cuma ve sen market alışverişine gitmeyi seviyorsun, ayrıca hafta sonları hep mutfağı kullanmak istersin."

"Doğru, doğru," dedi Eloise ve dudaklarına zorla bir gülümseme kondurdu. "Belki de dolunay sadece kurtları etkilemiyordur. Gitsem iyi olacak."

"Kahvaltı yapmayacak mısınız?" diye sordu Wendy.

"Hayır, pek aç değilim."

Kahvesini seyahat kupasına döktü. Endişeyle ona bakan annesine ve kız kardeşine gülümsedi.

Evden, hatta belki de şehirden uzaklaşması gerekiyordu. Dün gece kafası çok karışmıştı ve kimseyle bunun hakkında konuşmak istemiyordu. Dün gece ne yaptığını öğreneceklerdi ve gerçek şu ki, bunu unutmak istiyordu.

Bir erkekle ilk kez birlikte olduğunda, o senin bekaretini alırken, sen acı içinde çığlık attığında, o sana bağırıp, ona söylemediğin için azarladıktan sonra, tek kelime etmeden gittiğinde, bunu kim hatırlamak ister ki?

Beau ona tam olarak bunu yapmıştı.

Kamyonetine bindi, kapıyı çarptı, derin bir nefes aldı ve yavaşça nefesini verdi.

"Sorun yok," dedi.

Kamyonetini çalıştırdı ve garajdan çıktı. Evin perdeleri kıpırdadı ve kız kardeşi ya da annesinin onun ayrılışını izlediğini hissetti.

Sakinliğini koruyarak, küçük garaj yolundan çıktı ve süpermarkete doğru yola koyuldu. Ancak süpermarkete vardığında, yoluna devam etti ve yolun üzerinde park yeri tabelasını bulana kadar sürmeye devam etti. Oraya vardığında sola döndü, küçük bir yokuşu tırmandı ve arabalar için kurumuş toprak bir park yerine çıktı. Etrafta kimse yoktu ve kamyonetini park etti.

Motoru çalışır durumda tuttu ve başını kornaya yaklaştırdı, ama dokunmadı.

"Sorun yok," dedi tekrar.

Gerçekte, pek de iyi hissetmiyordu.

Ne hissettiğini bilmiyordu, ama kesinlikle iyi ya da sorun yok değildi. İlk cinsel deneyimi, bir kurtla, hem de çok daha yaşlı bir kurtla, felaketle sonuçlanmıştı. Kurt, ona iğrenç bir şey yapmış gibi davranmıştı. Şimdi de onun ve sürüsü için alışveriş yapması gerekiyordu. Ne yapacaktı?

Kontak anahtarını kapatıp kamyonetinden indi ve ileri geri yürümeye başladı. Kendine ve ona kızgındı.

Arkasını döndü, kapısına gitti ve sonra çığlık attı. Bu, çocukken yaptığı bir şeydi, ama o zamanlar arka bahçede olurdu. Annesi çığlık atmasına izin verirdi ve çığlık attıktan sonra genellikle içeri girip özür dilemesi gerekirdi.

Annesi ona her zaman endişelenmemesini, özür dilemesine gerek olmadığını söylerdi. Bu sadece No Wolves Road'a ilk taşındıklarında olurdu. Yıllar sonra, annesiyle konuşurken, Wendy hayat çok korkutucu olduğunda ya da tam olarak anlamadığı şeyler yaptığında çığlık attığına inanıyordu.

Eloise neden yaptığını bilmiyordu, sadece yaptığını biliyordu ve şimdi bu konuda kendini hiç iyi hissetmiyordu. Aslında, kendini çok daha kötü hissediyordu.

Kamyonete geri döndü ve süpermarkete kadar sürdü.

Bu o değildi. Berbat bir gecenin hayatını etkilemesine izin vermeyecekti. Rose ondan bunu yapmasını istemişti ve o da tam olarak bunu yapacaktı.

Beau, Rose'un Eloise'in yemeklerini hazırlamayı bıraktığını ona haber vermek için gelmesini bekliyordu. Pazartesi geldi ve Rose'a yemekleri sordu, Rose da Eloise'in sabah geleceğini söyledi. Tek yapması gereken buzdolabı ve dondurucunun hazır olduğundan emin olmaktı.

Eloise geldiğinde uzakta olmak için can atıyordu. Bunun yerine, tüm sürüyü çiftlikten uzaklara gönderdi ve öğle yemeğine kadar geri dönmelerini söyledi. Kimse ona karşı çıkmadı. Son dolunaydan beri özellikle huysuz olduğunu düşündüklerini biliyordu. Keşke bunun için iyi bir nedeni olduğunu bilselerdi.

Evin önünde durdu ve tam saat sekizde Eloise'in kamyoneti garaj yolunda belirdi.

Durmadı ya da tereddüt etmedi. Kamyonetini park etti, indi ve market poşetlerini ve hafta boyunca pişirdiği yemeklerin olduğunu bildiği çuvalları taşımaya başladı. Tüm yiyecekler mutfığa girene kadar bekledi, sonra içeri girdi.

"Neden bana söylemedin?" diye sordu Beau.

Eloise nefesini tutarak döndü. "Seninle konuşmak zorunda değilim." "Hayır, çiftliğe geri döndüğüne göre konuşmak istiyorsun."

"İnan bana, burada olmamın seninle hiçbir ilgisi yok, tamamen Rose ile yaptığım anlaşma ile ilgili. O istedi, ben teklif ettim, işim bu."

Neden böyle bir şey söylemek zorundaydı ki? Bu, onun onu daha da sevmesine neden oldu ve bu da onu sinirlendirdi.

Aralarındaki mesafeyi kapattı. "Neden bana bakır olduğunu söylemedin!" Artık öfkesini kaybetmişti.

"Nasıl?" diye bağırarak karşılık verdi. "Nasıl ve ne zaman söyleyecektim? Bu, sohbetin ortasında öylece söylenecek bir şey değil. Merhaba, ben Eloise, birbirimizi pek tanımıyoruz ama seks yapma ihtimalimiz varsa, benim bakire olduğumu bilmek isteyebilirsin. Bu, sohbeti başlatmak için uygun bir konu değil."

Tamam, buna karşı çıkamazdı.

"Bana birçok kez söyleyebilirdin."

"Hayır, söyleyemezdim, ayrıca senin tepkini görünce sana hiçbir şey söylemeye cesaret edemedim." Burnunu kıristırdı.

"Daha iyi hale getirebilirdim."

Bu sefer Eloise başını geriye attı ve güldü, ama bu sahte bir güldü ve onu kandıramadı. Onu incitmişti, ve sadece fiziksel olarak değil.

"Biliyorsun, kadınlar ilk seferlerini asla unutmazlar derler ve inan bana Beau, bunu kolay kolay unutmayacağım. Hayatımın en kötü deneyimiydi, ama merak etme, bu konuda merakımı tamamen giderdin."

Bunun üzerine, dönüp yiyecekleri ayırmaya devam etti, ama o bunu kabul etmeyecekti.

Beau, uzaklaşması gerektiğini biliyordu. Bu, yapılacak en mantıklı şeydi. Eloise söz konusu olduğunda, ona ne yaptığını bilmiyordu, ama mantıklı davranmak onun yapacağı bir şey değildi.

Eğildi ve onu omzuna attı.

Eloise çığlık attı. "Ne yapıyorsun sen?"

Onu görmezden geldi ve yatak odasına taşıdı, kapıyı tekmeleyerek kapattı.

Eloise çoktan Beau'nun kışına vurmaya çalışmıştı ve Beau, Eloise'in kışını ısırmaya bile çalıştığından emindi, ki bu çok sevimliydi. Beau, Eloise'i yatağa attı ve

yüzünü kadının yüzüne yaklaştırdı, böylece kadının onun ciddi olduğunu anlamasını sağladı.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Bu, hayatının en kötü deneyimi olmamalıydı. Sen çok güzelsin Eloise, bu yüzden başka erkeklerle birlikte olduğunu ya da en azından bir erkek arkadaşın olduğunu düşünmüştüm. Şimdi, beni istediğin kadar nefret edebilirsin, ama şu anda, bana siktir git demediğin sürece, bu felaketi düzelteceğim."

"Senden hoşlanmıyorum," dedi.

"İyi, ama bu sorunun cevabı değil. Sana bunun ne kadar iyi olabileceğini göstermemi mi istiyorsun, yoksa gitmek mi istiyorsun?"

Kapıya bakmadı bile. "Gitmiyorum."

"İyi." Boynunun arkasını kavrayarak, dudaklarını onun dudaklarına bastırdı ve sonunda istediği öpücüğü aldı. O bir çılgılık attı ve o, bu fırsatı sonuna kadar değerlendirerek, dilini onun ağzına kaydırıldı. O bir çılgılık daha attı ve o, dilini onun dudaklarında gezdirdi.

Onu yataktan kaldırdı ve giydiği kıyafetlerle uğraşmak zorunda kaldı. Bugün farklı bir üst giymişti. Soğuk havanın geri dönüşüyle birlikte nadir görülen sıcak günlerden biriydi.

Birkaç dakika içinde, üstünü çıkardı, kot pantolonunu çıkardı ve sütyenini ve külotunu yere attı.

Onu kollarına çekti, ellerini vücudunun her yerine gezdirdi, dolgun kalçalarını avuçladı ve göğüslerini kendi göğüslerine değdirdi. Onu yatağa doğru itti, yere yatırdı ve geri çekildi. Gömleği yoktu ve tek yapması gereken kemerini çözüp kot pantolonunu aşağı çekmekti.

Sikini o kadar sertleşmişti ki, kot pantolonunu aşağıya doğru kaydırmak neredeyse acı vericiydi.

Ona doğru adım attı, onu aşağı itti, sonra dudaklarını ele geçirdi ve boynuna doğru inmeye başladı. Göğüslerine ulaştığında, her iki meme ucunu da emdi, ama önceki geceki gibi oyalanmadı. Hayır, tek bir hedefi vardı ve o da sırılıslam amına ulaşmaktı.

Onun amına kadar öperek, bacaklarını açtı ve bu sefer, yatağın dibinde yere diz çökerek, onun cinsel organının dudaklarını açtı.

Onu temizlemeye yardım etmek için kalmamıştı ve çiftliğe döndüğünde, sikinde bakire kanı vardı. Beau çok kızmıştı, ama şimdi, gün ışığında, mutlu olmaktan başka bir şey yapamıyordu. Başka hiçbir erkek onunla birlikte olmamıştı.

Eloise başka erkeklerden hiç etkilenmemişti. Bu amcığın gördüğü tek penis kendisinininkiydi. Kurt bile mutluydu. Bu, onun limon kokusunun neden bu kadar güçlü olduğunu ve onu tanıdığından beri hep böyle olduğunu açıklıyordu.

Kendini başka kokularla çevirmemişti. Ve o bunu son derece bağımlılık yapıcı bulmuştu.

Tek parmağının ucunu ıslak yarıktaki gezdirerek aşağı doğru, amına doğru ilerledi. Girişini daireler çizerek, kenarlarını okşadı ve sonra kendini tutamayıp yavaşça amına girmeye başladı.

Zamanını aldı, onu kendi hissine alıştırdı ve sonra parmağını eklemine kadar itti. Geri çekilip, içine itti ve bu sefer kalın parmağının hissine alışmasını sağlarken, onu yalamaya başladı, dilinin ucunu klitoris üzerinde ileri geri kaydırды. Onun ani, keskin nefes almasını duydu ve sonra ikinci parmağını da ekledi, aynı zamanda klitorisini ağzına alıp emdi. Ona acı vermemeye dikkat etti. Tek istediği ona zevk vermektir.

Geçen gece onu orgazma ulaştırmıştı, ama onu gerçekten hazırlamamıştı. Üçüncü parmağını ekleyip içinde sallanmaya başladığında, amcığı zaten sıırıslılandı. Sesler, yatak odasını doldurarak duyularını dolduran tatlı erotik bir müzik gibiydi.

Kadın çok yakındı ve Beau bu sefer onu işkenceye maruz bırakmamaya, orgazm olmasına izin vermeye ve bunu bir çığlık atarak yapmaya karar verdi.

Parmaklarını amından çıkardığında, onun ne kadar sıkı olduğunu hissetti ve parmaklarını ağzına alıp yuttu.

İşini bitirdikten sonra, dudaklarını öptü ve onu battaniyenin arasına geri yatırdı. Beau, tüm hayatı boyunca hiç bakire biriyle birlikte olmamıştı. Ne yaptığını hiç bilmiyordu, ama ellerini tutup başının iki yanına bastırarak onu sabitleyince, ne yapmak istediğini anladı ve yaptı. O yoğun mavi gözlere bakarak, aşağı uzandı ve çıplak penisinin ucunu kadının merkezine bastırды ve santim santim, yavaşça onu doldurmaya başladı. Soğuk, sert bir sevişme için bolca zaman olacaktı, ama şimdilik, kadına asla unutamayacağı bir deneyim yaşatmak istiyordu ve kendisi de bunu asla unutmaya niyetli değildi.

"Sen çok güzelsin," dedi. Sözler ağzından kayıp çıktı, santim santim onu doldururken.

Bu sefer, ona baktığında gözlerinde acı yoktu. Aksine, hayret dolu olduğunu oldukça emindi.

O, onun içine tamamen girdiğinde ve o, onun her santimini içine aldığı anda, gözlerine bakarak bekledi.

Onun kendisine alışmasını istedi ve dakikalar olmasa da saniyelerce bekledi. Ona sonsuzluk gibi geldi. Tek istediği onu sert ve hızlı bir şekilde siktirmekti, ama bunun için daha sonra zaman olacaktı.

Bu sefer, kaldı, onun kıvrılmasını bekledi ve onun üzerinde hareket etmeye başladığı anda, onun hazır olduğunu anladı.

Ellerini yerinde tutarak, sadece penisinin ucu içinde kalana kadar geri çekildi ve sonra tekrar içeri girdi. Uzun, tam vuruşlar, onu dolduruyor, vajinasının sıkılığını penisinin etrafında hissediyordu.

Dişlerini sıktı, kendi boşalmasını engelledi, bu delice bir şeydi. O yetişkin bir kurttu ve yıllar boyunca çok şey görmüştü. Yapılması gereken her şeyi yapmıştı, ama yine de onu sınavan genç bir kadındı. Kendine engel olamıyordu ve bu onu çıldırtıyordu.

"Bana ne halt ediyorsun sen?" diye sordu. Kız cevap vermedi ve o da cevap vermesini beklemiyordu.

Bu tek seferlik bir şeydi. *Hayır, değildi.* Bu kadınla bir daha asla birlikte olmayacaktı. *Bu bir yalandı.*

Eloise Richards onun içine işlemişti ve kalbinin derinliklerinde, gerçekten ve tamamen mahvolduğunu biliyordu.

Beşinci Bölüm

Bir Hafta Sonra

"Sorun olmadığına emin misin?" diye sordu Rose.

Eloise, paketçi kadına baktı ve başını salladı. "Neden sorunum olsun ki?"

"Senden Şükran Günü yemeği hazırlamanı istedim."

"Ve sen önceden sordun. Güven bana. Kolay olacak. Hiçbir şey için endişelenmene gerek yok." Yıllardır annesine Şükran Günü yemeğini hazırlamasına yardım etmişti ve bunu büyük ölçekte yapmak eğlenceli olacaktı. Rose, onun bu büyük akşam yemeklerini hazırlamayı sevdiğini anlamıyor gibiydi. Garipti, ama eti marine etmekten, büyük lazanyalar veya makarna fırınlamalar, hatta güveçler hazırlamaktan büyük zevk alıyordu.

Sürüye bakmak çok eğlenceliydi, bunu itiraf etmese de ve para almadan bile seve seve yapardı.

Beau'nun mutfak kapısında durduğunu fark etti. "İşe dönsem iyi olacak," dedi Rose.

Eloise diğer kadına gülümsedi ve buzdolabını doldurmaya devam etti. Beau'nun ona bir erkekle bir kadın arasında... ya da bir kurtla bir kadın arasında olması gerekeni göstereli bir hafta olmuştu ve o her saniyesinden zevk almıştı.

Birbirlerine hiçbir söz vermemişlerdi. İkinci ya da üçüncü kez görmek için onun çiftliğine geri dönmemişti. Bunun yerine, haftasına devam etmiş ve o ana kadar onu görmemişti.

"Selam Beau," dedi.

"Aramanızı bekliyordum," dedi.

Bu onu güldürdü. "Bilmiyorsan söyleyeyim, protokolün ertesi sabahı ya da haftası ne olduğunu bilmiyorum." Onlar için satın aldığı meyve konservelerini rafa koymayı bitirdi.

Etiketler zaten yiyeceklerin üzerindeydi. Bunu dün yapmıştı, ayrıca paket için tüm hazırlık notlarını da yazmıştı.

"İyi görünüyorsun."

"Sen de öyle." Geçen Pazartesi beklenmedik bir gündü. Dolunay felaketinden sonra Eloise bunu tekrarlamak istememişti, ama Beau kesinlikle onun beklentilerini aşmıştı. Seks inanılmazdı ve

onun içinde olduğunu hissetmek, hatta sonuna kadar, onun orgazmının her bir nabzını hissettiği anlar muhteşimdi.

Onun kendisinden ne beklediğini bilmiyordu, ama diğer kadınlar gibi olmayacağına, başka bir şans, flört ya da başka bir şey beklemeyeceğine dair kendine söz vermişti. Bilinmeyen, bilmekten çok daha iyiydi.

Eğer tamamen teknik olarak bakacak olursak, bir ilişki yaşamayacaklarını biliyordu. Şu anda yaşadıkları sadece biraz eğlenceydi. Hepsi bu. Başka bir şey olmayacaktı.

Sadece biraz eğlenmenin yanlış bir yanı yoktu.

Geçen Pazartesi, harika bir seks yapmışlardı ve onun grubu öğle yemeği için geri dönmeden önce, Eloise iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu.

Eloise, Beau'ya bakmak için durmuştu ve şimdi, yemeği kaldırmaya geri dönerken kızarmadan edemedi.

"Biliyor musun, böyle kızardığını görmek sikimi sertleştiriyor."

Dudaklarını ısırdı. "Kızardığımı kontrol edemiyorum."

"Hayır, yapamazsın - buna katılıyorum - ve benim için de sorun yok.

Ama bu, *neden* kızardığını düşünmeme neden oluyor." Arkasına geçerek, onu sert vücudu ve kiler kapısı arasında sıkıştırdı. O da ona karşı koymaya çalışmadı bile. Eloise, sadece onun erkeksi kokusuyla bile tahrik olmaya başlamıştı.

Beau ellerini kadının başının iki yanına koydu ve kadın bununla bir sorunu yoktu.

"Peki neden kızarıyorum?" diye sordu, oyuna katılmaya karar vererek. Onu bir hafta görmemek çok uzun bir süreydi.

"Senin amcığın sadece benim sikimi tanıdığı için. Geçen hafta seni kaç kez düşündüm biliyor musun?"

"Çiftliği yönetmek ve sürününe bakmakla meşgulken, beni çok fazla düşündüğünü sanmıyorum."

Beau güldü. "O zaman yanılıyorsun. Geçen hafta boyunca tek düşündüğüm sendin. Tek istediğim sensin." Beau, kızın topuzundan çözölmüş bir bukle saçıyla oynamaya başladı.

"Ama insanlarla oynamayı sevmediğini sanıyordum," dedi kız.

"Sevmem, ama sen diğer insanlar gibi değilsin, değil mi Eloise? Sen farklısın."

Kız kıkırdadı. "Ben farklı değilim. Hâlâ bir insanım."

"Evet, öylesin ve benim için sorun değil. Aslında, hoşuma gidiyor." Yakınlaştı ve nefesinin boynunda dans ettiğini hissetti. Bu onu tahrik etmemeliydi, ama yine de onun yakınlığı onu çok tahrik etmişti. Onun büyük ellerinin vücudunun her yerinde olmasını istiyordu.

Eloise, o ellerden biri başının yanından aşağıya, bacaklarının arasına inip amını avuçladığında aniden nefesini tuttu.

Bir çift kot pantolon giyiyordu ve elbise ile bu kot pantolon arasında kararsız kalmıştı. Hava biraz soğuyordu ve o üşümekten hoşlanmazdı. Kolsuz bluzlar da gitmişti ve annesinin yıllar önce ona diktiği flanel bir gömlek giyiyordu.

"Söylesene Eloise, durmamı mı istiyorsun, yoksa vücudunun neler yapabileceğini biraz daha öğrenmek mi istiyorsun?"

Vücudunun akli başında kısmı ona kaçmasını, aralarındaki bu maskaralığı bitirmesini haykırıyordu. Zaten kötü bitecekti, ikisinin de rol yapmasının bir anlamı yoktu.

Ama aynı zamanda daha fazlasını isteyen vücudunun çılgın kısmını da dinlemesi gerekiyordu. Onu ve sadece onu isteyen, ona çaresizce ihtiyaç duyan kısmı.

Onu istiyordu.

"Aslında, her zaman çok iyi bir öğrenci olduğum için övülmüşümdür ve öğrenmeyi severim."

Beau gülümsedi ve sonra, aniden omzunun üzerinden, yüzü onun kıkına bakarken, bunun olacağını tahmin etmeliydi.

"Biliyorsun, ben yürüyebilirim."

"Biliyorum, ama insan bacakların çok yavaş."

Kıçını ısırmak için can atıyordu, ama onun bundan hoşlanacağını hissediyordu. Ayrıca, karşılık vermeye karar verirse ısırıklarının biraz daha acı verici olacağından hiç şüphe duymuyordu.

Birkaç dakika içinde yatak odasına girdiler ve o, Eloise'in kıyafetlerine saldırmaya başladı. Eloise, cesur hissederek, onun kıyafetlerine de saldırmaya başladı ve çok geçmeden çıplak olarak yatağa yığıldılar.

Beau onu altına yuvarladı, geniş kalçalarından birini belinin üzerine kaydırды, sonra elini boynundan kaydırarak göğüslerini okşadı, sonra da daha aşağıya, amına doğru kaydırды.

Beau iki parmağını vajinasına parmak eklemlerine kadar soktuğunda Eloise inledi.

"Senin güzel ve benim sikimi almaya hazır olduğunu anlayana kadar seni sikmeye devam etmek zorundayım. Çok darsın."

Eloise, onun müstehcen konuşmalarını, ya da Beau'nun durumunda, iğrenç konuşmalarını seviyordu. Kasabada onun iğrenç bir alfa olduğu hakkında söylentiler duymuştu.

"Bunu seviyorsun, değil mi Eloise?" dedi. "Sikimin bu dar amcığa girme düşüncesini seviyorsun... bak."

Ona baktı ve Beau, parmaklarının içinde olduğu yere bakmasını istedi.

"Aç amcığın parmaklarımı nasıl aldığını izle," dedi.

"Beau?"

"Güven bana."

Ona güvenmek için hiçbir nedeni olmadığını biliyordu, ama onunla kavga etmek de istemiyordu.

Parmaklarını içinde ileri geri salladı. "Amin parmaklarımdan daha fazlasını istiyor. Eminim benim sikimi de istiyor. Aslında, bunu doğru düzgün yapalım."

Eloise bir çığlık attı ve sonra onu yatağın köşesine doğru hareket ettirdiğinde nefesini tuttu. Orada ne zaman bir ayna olduğunu bilmiyordu, ama aniden, o ve Beau yansımada göründüler.

"Aç küçük amcığın benim sikimi alırken onu izleyeceksin."

Onun müstehcen sözleriyle yüzünün yandığını biliyordu, ama bakışlarını kaçıramadı, kaçırmak da istemedi.

Beau onu pozisyona getirdi ve Eloise görmenin mümkün olacağını düşünmüyordu, ama Beau'nun istediğini elde ettiğini şimdiye kadar anlamış olmalıydı.

Sırtı göğsüne dayalıyken, bir eliyle belini, diğer eliyle sikini tuttu. Ucu girişine dayandığında, onu sikinin üzerine oturması için teşvik etti. Bunu yaparken, gözlerini kapatmaktan kendini alamadı ve o, buna izin vermedi.

"Hayır, aç amcığın benim sikimi almasını izle. Bunu görmelisin ."

Ağladı ama onun dediğini yaptı, izledi ve hissetti. Aynı anda, o onun içine sonuna kadar girdi.

Her iki eli de kalçalarının üzerindeydi, içlerini okşuyordu. Kadın, ağzına kadar dolu hissetti.

Parmak uçlarını kalçalarının iç kısmında gezdirerek, klitorisini okşamak için yukarı doğru hareket etti.

"İzle."

O klitorisini okşamaya başladığında, ileri geri kayarken, gözlerini başka yere çevirmesi imkansızdı. Zevk giderek artarken, izlemeye devam etmenin imkansız olduğu anlar vardı.

Beau'nun istediğini elde ettiğini, hatta ondan bile elde ettiğini anlamaya başlamıştı. Onu orgazmın eşiğine getirdi ve bu sefer, onu orgazmdan alıkoyduğunu da gördü. Ağlayarak, inleyerek, orgazm olmasına izin vermesi için yalvardı ve ancak o hazır olduğunda onu orgazmın eşiğine getirdi.

Sonra, onun cum'ı Beau'nun sikini ıslatırken ne kadar ıslak olduğunu gösterdi ve Beau onu sikerken her ayrıntıyı görebildi, ta ki Beau onu cum'ıyla doldurana kadar.

Beau gizlice dolaşmaya alışık değildi.

O yetişkin bir adamdı, bir alfa ve bir sürünün sahibiydi ve olmak istemediği bir şey gibi davranmak zorunda değildi. Ancak, Eloise'e olan ihtiyacı ve birlikte geçirdikleri zamanları gizli tutmak, gizlice dolaşmaktan başka çareleri olmadığını anlamına geliyordu.

Pazartesi gününden sonra, onun cep telefonu numarasını almıştı. Salı günü onu aradı ve sakın bir yerde buluştular, orada kamyonetinin önünde onu becerdi.

Çarşamba günü, Eloise evinde tek başınaydı ve o onu görmeye gitti ve sonunda oturma odasında, yatak odasında ve hatta yemek odasında onu becerdi. Perşembe ve Cuma günü buluşamadılar; ancak Cumartesi günü sabırsızlanmaya başladı ve ormanın kenarında buluştular. Onu, dolunayda birçok kez ziyaret ettiği küçük bir göle götürdü. Eloise çıplaktı ve hava soğuk olmasına rağmen, adam çok daha sıcaktı ve onu kendine sıkıca sarıldı.

"Orman zemininde sevişmek benim listemde yoktu, bunu rahatlıkla söyleyebilirim," dedi Eloise.

Adam güldü, parmak uçlarını kadının sırtında gezdirerek kığını okşadı.

"Annem ve kız kardeşim şüphelenmeye başlayacaklar. Sanırım şimdiden ne yaptığımı merak etmeye başladılar."

"Bu önemli mi?" diye sordu.

"Hayır, pek değil. Beni sevdiklerini ve benim için endişelendiklerini biliyorum, ama hayatımda hiç çılgınca bir şey yapmadım."

"Hiç rastgele bir erkekle seks yapmadığını çok iyi biliyorum."

Eloise başını kaldırdı ve saçlarını kulağının arkasına attı. "Evet, sana bunu sormak istiyordum. Bildiğin gibi, senden başka kimseyle birlikte olmadım. Cinsel yolla bulaşan bir hastalığım yok, peki ya sen?"

"Kurtlar olarak, bizim herhangi bir hastalığımız yok. Nadiren hastalanırsınız da."

"Tamam, uh, belki aptalca bir soru olacak, ama korunmasız seks yapıyoruz ve bunun benim için ne anlama geldiğini merak ediyorum," diye sordu Eloise.

Beau bunun onlara sorun yaratabileceğini biliyordu. "Hamile kalmazsın."

"Yapmayacak mıyım?"

"Hayır."

"Nereden biliyorsun?"

"Sadece eşlerimiz hamile kalabilir," dedi Beau. "Bir insanın bir kurt tarafından hamile kaldığına dair hiçbir kayıt veya söylenti yok. Biz insanlar ile çiftleşmiyoruz."

"Yani bebek konusunda endişelenmemize gerek yok mu?" "Hayır."

"Oh," dedi Eloise. "Bunu bilmek iyi oldu."

Dudaklarında bir gülümseme vardı ama gözlerine kadar ulaşmamıştı.

"Üzgünsün."

"Üzgün değilim. Saat kaç?" diye sordu. "Sanırım gitmem gerek. Pazartesi için yemek hazırlamam lazım, bunu biliyorsun." Düşüncelere dalmış gibi dudaklarını büzdü.

O uzaklaşmaya başladığında, adam kadının kolunu yakaladı ve onu altına çekti.

"Üzgünsün," dedi, kendini tekrar ederek.

"Gitsem daha iyi olur."

"Eloise, konuş benimle."

Kafasını salladı. "Hayır, konuşmamam gerektiğini düşünüyorum. Artık bunu yapmamalıyız. Sen bir eş bulacaksın, ben de... bir koca bulacağım."

Beau, bu sesin nereden geldiğini bilmiyordu, ama oradaydı. "Başka bir erkekle birlikte olmaktan bahsetme."

"Benim senin için önemli olmadığımı itiraf ettikten sonra bana nasıl kızabilirsin?" Başını salladı. "Bu yüzden erkeklerle ya da kurtlarla ilişki kurmuyorum."

Beau onunla tartışmak istemiyordu. Ayrıca, onun bir erkekle, hatta bir insanla birlikte olmasına neden sorun yaşadığını da anlamıyordu.

Birlikte kalmayacaklardı ve aralarındaki bu ateşin söneceği bir zaman gelecekti. Bunu biliyordu, ama yine de Eloise'i altına aldı ve gözlerine baktı. Eloise ona karşı koymadı, bacaklarını açarken durmasını söylemedi ve Beau santim santim onun içine girmeye başladı. Öfke ve incinme buharlaştı, bu da ikisi için gerekli olan şeydi.

"Gelecekte bahsetmiyoruz. Planlarını bilmek istemiyorum. Şu an var, Eloise, ve senin öğrenecek çok şeyin var. Sana öğretmemi istemiyor musun?" Bacaklarını kalçalarına doğru kaldırdı ve daha derine girebilmek için onu eğdi.

Onun keskin nefes alışından, onun ihtiyaç duyduğu noktaya ulaştığını anladı. Dudaklarından bir inilti daha çıktı ve Beau bunu yuttu, bunu yaparken homurdandı.

"Tadın tatlı bir cennet gibi."

Boynuna doğru indi ve nabzını emdi. Herkesin onun ait olduğunu bilmesi için vücuduna iz bırakmak istedi.

Onun amından tamamen çıkıp, onu dizlerinin üzerine çöktürdü ve sonra tekrar içine girdi.

Gözlerine bakmak istiyordu, ama bu açıdan testislerine kadar girerek elde edebileceği derinliği de seviyordu. Geri çekilirken sevdiği bir diğer şey de, pembe amının penisinin etrafında yayıldığını görebilmesiydi. Onun önceki orgazmı ve onun spermi penisini kaplamıştı.

Beau, spermlerinin amını doldurmasını ve o küçük delikten sızmasını izlemeyi seviyordu. Ancak bu açıdan, onun sıkı küçük göt deliğini gördü ve onun bakire olduğunu anladı. Parmaklarını ağzına sokup iyice ıslattı ve sonra o yasak, buruşuk deliği okşamaya başladı.

Eloise tam da beklediği gibi tepki verdi. Gerildi ve biraz geri çekildi.

Anüsünü okşarken gülmekten kendini alamadı. "Keşfedilecek daha çok şey var, Eloise. Bu sıkı kıcı sikmeme ne dersin?"

"Sığmazsın." "Oh,
bebeğim, sığarım."

Tükürüğünü topladı ve kıkına biraz damlattı, sonra kayganlaştırıcıyı kıkına sürmeye başladı.

O nefes nefese kalıp titredi, ama adam diğer eliyle onu yerinde tuttu, penisi hala onun kaygan amının içindeydi. Sözleri kararsız olsa da, amı ona bambaşka bir hikaye anlatıyordu. Amı daha da kayganlaşmıştı ve penisinin etrafında titrerken onun uzunluğuna daha da aç gibi görünüyordu.

Tek parmağını kıkına soktuğunda, onun keskin bir nefes aldığını duydu ve sonra biraz daha itti, parmağını sıkı kıkının derinliklerine kadar soktu.

Bugün onun penisini alamayacaktı, ama yakında onu güzelce hazır hale getirecekti.

Dudaklarından bir inilti çıktı ve parmağını içinde tutarak onu üç kez sikti, hafif acıyı bir ağrıya dönüştürdü.

Parmağını kıvrırarak, onu dışarı çıkardı ve sonra tekrar içeri itti, aynı anda amını da alarak bir ritim oluşturdu. İkinci parmağı için hazır olduğunu anladığında, onu da derine kaydırıp ve kıkını gerdi.

Eloise ile bunun sona ermesine hazır değildi. Onun heyecanı ve ona tamamen boyun eğmesi bağımlılık yapıcıydı. Her saniye, onunla keşfedilecek daha çok şey olduğunu biliyordu. Kimse onları bilmiyordu. Yaptıkları kimseye zarar vermiyordu ve o, yapabildiği sürece Eloise'den zevk almaya niyetliydi.

"Bunun durmasını istediğini söyle," dedi.

"Kapa çeneni."

"Yoksa aç amın benim sikimi daha fazla mı istiyor?" Cevabı bir iniltiydi.

"Benim spermimi almakta bir sorun mu var? Durmamı mı istiyorsun? Çekilmemi mi? Yoksa eğlenemizi seviyor musun?" "Kapa çeneni ve sik beni," dedi.

Parmaklarını kıkından çıkardı, kalçalarını kavradı ve sert ve hızlı bir şekilde onu sikmeye başladı, ikisinin de çok yakın olduğunu bilerek içine girip çıkıyordu. Uyluklarının arasına uzanarak klitorisine dokundu ve sadece birkaç vuruşla onu uçuşumun kenarına getirdi. Saniyeler içinde ona katıldı

, testislerine kadar girerek, aç ve kasılan amının kremalı tohumunun her damlasını almasına izin verdi.

Zihninin derinliklerinde, onun hamile kalmasını dilemekten kendini alamadı. Bu çılgın bir düşünceydi ve tamamen mantıksızdı. Eloise bir insandı. Ona ait değildi.

Onlar eş değillerdi.

Birlikte olamayacakları bir zaman gelecekti. O sıkılacak ve o yeni birini bulacaktı. Onun yeni birini bulması düşüncesini kaldıramıyordu, bu yüzden bu düşünceyi zihninin arkasına itti.

Eloise kimseyi bulmayacaktı, çünkü onun için tek ve yegane kişi oydu.

Altıncı Bölüm

Eloise, hazırladığı zengin domates ve dana eti sosunu karıştırdı ve baharatlarını kontrol etmek için hemen tadına baktı. Ağzı sulandı ve tam da istediği gibi olduğunu anladı.

Ocağı kapattı, kapağı kapattı ve hızlıca tezgahın üzerindeki soğutma rafına taşıdı. Haftalık sosların birçoğu hazırды. Notlarını kontrol etmek üzereyken kapı zili çaldı. Annesi ve kız kardeşi evde değildi. Ne planladıklarını tam olarak bilmiyordu, ama kapıyı açmaları için onlara güvenemezdi.

Ellerini havluyla silerek ön kapıya doğru yürüdü. Gözetleme deliğinden baktığında, Beau'nun grubundan Rose'u, aylar önce bunu yapmasını isteyen kadını kapısında görünce biraz şaşırdı. Eloise kapıyı açtı.

"Merhaba Rose," dedi. "Her şey yolunda mı?"

Diğer kadın ellerini ceplerine sokmuş, biraz yerinden çıkmış gibi duruyordu.

"Evet, her şey yolunda. Hatta harika."

Beau için endişelendiği için bir anlığına rahatladı.

Rose hiçbir şey söylemedi ve Eloise dürüst olmak gerekirse, buradan olabildiğince uzağa kaçmak istiyor gibi görünüyordu.

"Sana yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye

sordu Eloise. "Aslında, ben... şey, sana yardım etmeye geldim," dedi Rose. Bu, Eloise'in kaşlarını çatmasına neden oldu. "Bana yardım etmek mi?"

"Evet, haftalık yemek pişirme ve o tür şeyler için. Yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

Eloise kaba görünmek istemiyordu. Bu beklenmedik bir durumdu. Beau ve sürüsüne yemek sağlamak için para alıyordu ve anlaşma şu ana kadar gayet iyi gidiyordu.

"Neler olduğunu anlamıyorum."

Rose parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve sonra bir gülümseme gibi görünen ya da görünmeyen bir şey yapmaya çalıştı. "Sen ve Beau'yu biliyorum."

"Ben ve Beau hakkında ne var?" diye sordu Eloise.

"İkinizin her fırsatta seks yaptığınızı biliyorum." Eloise ağzını açıp kapattı.

Rose kollarını havaya kaldırdı. "Buraya yargılamak için gelmedim. Bence sen iyi bir insansın. Buradaki çoğu kadın gibi değilsin, kız kardeşin de dahil. Alınma."

"Alınmadım."

Diğer kadının omzunun üzerinden baktı ve sonra kenara çekilerek onun geçmesine izin verdi.

"Bir şey içmek ister misin? Kahve? Çay? Sıcak çikolata?

Bira?" "Alkol içmem, ama sıcak çikolata harika olur."

Rose ön kapıyı kapattı ve Eloise mutfığa doğru ilerleyerek doğrudan buzdolabındaki süte yöneldi.

Onun Beau ile ilişkisini nasıl öğrendiğini sormak istedi, ama aynı zamanda Beau ile olan ilişkisini mahvetme riskini de almak istemiyordu. Kimse bilmemeliydi. Anlaşmaları böyleydi. Şimdi ise her zamankinden daha fazla kafası karışmıştı.

"Endişelenmene gerek yok," dedi Rose.

Eloise, onun sarsıntılı hareketlerine bakmasına gerek kalmadan, onun tamamen paniklediğini anlayabilirdi.

"Endişelenmiyorum."

"Dur tahmin edeyim, sen ve Beau tavşan gibi seviştiğinizi kimsenin bilmesini istemiyorsunuz, değil mi?" diye sordu Rose.

Eloise diğer kadına bakmak için hızla döndü. "Bunu nasıl öğrendin?"

"Beau hepimizi tarlaya çalışmaya ya da çitlerle ilgilenmeye gönderdiği bir gün anahtarlarımı unutmuştum. Kurtların işitme duyusu çok iyidir. İkinizi duydum."

Yüzünün her saniye daha da kızardığını hissediyordu. "Kimsenin duymaması gerekiyordu." Dudaklarını ısırmaktan kendini alamadı.

"Endişelenme."

"Bu hiçbir şey ifade etmiyor," dedi Eloise.

Rose mutfakta kullandıkları küçük masanın sandalyesini çekti. "Öyle mi?"

"Hayır."

"Yoksa bunun Beau için bir anlamı olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu Rose.

Buna nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Neyse ki su ısıtıcısı yüksek sesli bir çığlık atarak hazır olduğunu haber verdi.

Sıcak ikolata hazır olunca, onu Rose'un önüne koydu ve listesine göre bir sonraki yemeği hazırlamaya başladı. Et ve sebzeleri dengeli bir şekilde kullanmaya çalıştı. Rose ona balıkla uğraşmamasını söylemişti, ama kabuklu deniz ürünleri sorun değildi. Sürüden hiç kimse balık sevmiyordu.

Kendisi nadiren balık pişirdiğinden, yemeklerin çoğu et ve tavuktu. şimdi, neden besin gruplarının listesini düşündüğüne inanamıyordu. Bu, mutfakta bir sürü kadının olduğu gerçeğinden dikkatini dağıtmasına yardımcı oldu.

"Biliyorsun, Beau'yu tanıdığım onca yıl boyunca, hiç bu kadar uzun süre bir kadınla vakit geçirmemişti."

Eloise diğer kadına baktı. Beau konusunda umutlanmak istemiyordu.

"Bir şey ayarlamaya çalışmana gerek yok. Güven bana, Beau ile başıma ne geldiğini zaten biliyorum," dedi Eloise.

"Peki o ne?"

"Bunun eğlenceli olacağını biliyorum ve işini bitirdiğinde, istediği başka birine geçecek." Omuz silkti. Bu pek de eğlenceli bir düşünce değildi ve Beau'nun başka bir kadınla birlikte olduğunu düşününce içinde yükselen kıskançlıktan nefret ediyordu.

"Bu yüzden mi gizlice buluşuyorsunuz?" diye sordu Rose.

"Hayır, sanmıyorum. Gizlice buluşuyoruz çünkü... kimse bizim işimizi bilsin istemiyoruz. Beau'ya bildiğini söylemelisin."

"Ona söyleme."

Eloise ellerini havaya kaldırdı ve başını salladı. "Bana bunu yapma. Beni şu anda geçerli olan sürü kuralları veya yasalarının ortasına sokma. Onları bilmiyorum. Buraya sorun çıkarmaya gelmedim."

Rose aniden gülümsedi ve bu geniş, mutlu bir gülümsemeydi. "Senden hoşlanmamın bir nedeni olduğunu biliyordum."

"şu anda neler olduğunu hiç bilmiyorum."

"Tecrübelerime göre, çoğu insan – alınmayın ama – sadece elde edebileceklerinin peşindedir ve sonuçları umursamazlar. Bunu sürünün birkaç üyesinde gördüm. Bazı insan kadınlar, sanki çıkacak kavgadan zevk alacaklarmış gibi, birbirlerini birbirlerine düşürmek isterler."

"Ben buraya ayrılık yaratmaya gelmedim. Beau ile aramızda olanlar beklenmedik bir şeydi. Kurtların bize nasıl davrandığını gördüm."

Rose'un gerildiğini gördü. "Bu ne demek oluyor?" "Söylediklerime kızamazsın, hatta gücenemezsin. Kız kardeşimin kız kardeşimin kurtlarla oynamayı sevdiğini ve çok fazla seks olduğunu biliyorum, ama ben temel eğlencenin ötesini de gördüm. Kaç kurt insanlarla birlikte kalıyor biliyor musun? Bizimle çiftleşiyor mu?

Rose cevap vermedi.

"Hiçbiri. Biz sadece senin iyi vakit geçirmen için buradayız, hepsi bu. Başka bir şey için burada değiliz. Hatta etrafta oynayan erkeklerin, sonra da eşleriyle birlikte lanet olası lokantaya geldiklerini gördüm. Eşini aldattı mı, aldatmadı mı bilmiyorum."

"Kurtlar aldatmaz."

"Yani, hayır, hiçbir kurtla birlikte olmak gibi bir niyetim yoktu. Kullanılmak istemiyorum ve Beau ile olan bu durum, evet, korkutucu ve beni tamamen şaşırttı, bunu beklemiyordum. Bunların hiçbirini beklemiyordum." Sessiz kalmak umuduyla dudaklarını sıkıştırdı, ama bunun olacağını sanmıyordu. "Üzgünüm."

"Hayır, dürüst olmak gerekirse, söylediklerini duymak biraz ferahlatıcı.

"

"Kötü niyetli değilim."

"Biliyorum," dedi Rose. "Bu yüzden senden hoşlandığımı biliyordum." bardağını kaldırdı ve büyük bir yudum aldı. "Ve sen de gayet iyi sıcak çikolata yapıyorsun. Beau seninle çiftleşmezse, ben sıraya gireceğim."

Bu, Eloise'i güldürdü ve garip bir şekilde, aralarında oluşan gerginliği bozdu.

O ve Beau asla çiftleşmeyeceklerdi ve başlangıçta bu hiç sorun değildi. Ancak şimdi, bekaretini alan adama karşı hissettiklerini görmezden gelmek gittikçe zorlaşıyordu. Birlikte geçirdikleri çalınmış zamanlar, gününün en güzel kısmıydı. Sadece seksi sevmiyordu, sonrasında konuştukları gerçeğini de seviyordu. Ayrıca, onun geniş kollarıyla onu sarması, kendine çekmesi, boynunu öpmesi ve kollarında kendini güvende hissetmesini de seviyordu.

Bu tehlikeli bir alandı. Bunu herkesten daha iyi biliyordu. Beau Alpha'ya aşık olmasının imkanı yoktu.

O, onun sahip olabileceği bir kurt değildi.

Eloise, kıcındaki parmaklarına alışmaya başlamıştı ve o, üç parmağını da eklemlerine kadar sokarak anüsünü genişletmişti ve onun hazır olduğundan emindi. Sürü kasabada eğleniyordu ve çoğu geri dönmeyecekti.

Çiftliği kendine ait olması nadir bir durumdu, ama o an geldiğinde Eloise'i aradı. Bir saat içinde gelmişti. Onu çıplak hale getirmek saniyeler sürdü ve o, onun amını iki kez sikmişti bile. Spermi, onun sıkı küçük amından sızdı ve kıcını sikmek için ihtiyaç duyduğu kayganlığı sağladı.

Onu al.

Zihninin derinliklerindeki o sinir bozucu küçük ses onu belaya sokacaktı, ama neden onu görmezden geldiğini bilmiyordu.

Eloise onun sikini almaya fazlasıyla hazırdı. Adam, Eloise'in bacaklarının arasına uzandı ve klitorisini okşamaya başladı, onu orgazmın eşiğine getirirken amının sikini sıkıca kavradığını hissetti. Bu sefer, Eloise'in orgazm olmasına izin vermedi.

"Zamanı geldi," dedi. Parmaklarını kıcından çekti ve sonra sikinin ucunu kadının girişine yerleştirdi. Santim santim, yavaşça kadının kıcını doldurmaya başladı.

Kadın inledi, ama durmasını söylemedi. Beau durmasını bekledi, ve dururdu da. En son istediği şey kadına zarar vermektir.

Kız onun penisinin yarısını içine aldığı anda, adam ellerini kızın kalçalarına koydu ve sonra onun içine girmeye başladı. Sert ve derine girme isteği vardı, ama direndi. Onun bekaretini aldığı gece ona verdiği acının hatırası sonsuza kadar aklında kalacaktı ve ona bir daha asla zarar vermeyeceğine yemin etmişti. Kız bundan daha iyisini hak ediyordu.

Eloise, penisinin son santimini aldı ve şimdi adam, testisleri kık deliğinin derinliklerine kadar girmişti. Adam, kadının ona alışması için bir süre bekledi. Bu sefer, kadının bacaklarının arasına uzandı ve klitorisiyle oynamaya başladı, kadını orgazm noktasına getirdi.

Eloise onun adını haykırdı ve o, onu uçurumun kenarına getirerek, onu dipsiz kuyuya batırdı. Kıçı, onun penisini sıkıca kavradı ve neredeyse onu boşaltacaktı.

"Siktir, bebeğim, kıcın çok sıkı." Dişlerini sıktı ve ona kadar saydı. Kıcının ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemek için elinden gelen her şeyi yapmaya çalıştı.

Kontrolünü yeniden kazandıktan sonra, kalçalarını tuttu ve kıcının içinde ileri geri sallanmaya başladı. Uzun, sert vuruşlar ikisini de doruğa çıkardı ve Beau oynamak için can atıyordu, ama bu onun ilk seferiydi, ona zarar vermek istemiyordu. Onu uçurumun kenarına itti ve ikisi de zevkten çılgılık attı. Doruğa ulaşması onu dalga dalga doldurdu.

"Siktir!" Gözlerini kapattı ve kıcını doldururken kendini bırakmaya izin verdi. Bitirdiği anda, yere yığıldı. Penisi hala kıcının içindeydi, ama artık gevşemişti ve onu bırakmak istemediği için kolunu beline doladı.

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedi Eloise.

Bu onu güldürdü. Hâlâ onun içindeydi, kıcı onun kasıklarına yaslanmıştı. Elini onun kıvrımlı kalçasına koydu ve yukarı doğru okşamaya başladı, avucuyla göğsünü kavradı, sonra aşağı kayarak amına doğru ilerledi. Amındaki ince tüyleri okşadıktan sonra parmağını amının arasına soktu. O, onun dokunuşuyla nefesini tuttu ve vücudu sarsıldı.

"Hassas mısın?"

Cevabını inleyerek verdi.

Beau gülümsedi ve sonra boynunu öptü, bu da ona başka bir cinsel inilti kazandırdı. "Çıkardığın sesleri seviyorum," dedi.

"Neden bu gece dışarı çıkıp eğlenmiyorsun? İçki içmiyor musun?" diye sordu.

"Buna cevap vermem gerekiyor mu?"

Eloise güldü. "Evet, gerekiyor."

"Bir bakalım, benim kadar sevişmeyi seven bir kadın var. Onu davet edebilirim ya da her gün gördüğüm arkadaşlarımla takılabiliyorum. Evet, karar vermek benim için zordu."

Onun kahkahasının sesini seviyordu.

"Sana sarkastik olduğunu söyleyen oldu mu?" "Hayır, kimse cesaret edemez."

Eloise güldü.

"Peki ya sen?" diye sordu.

"Ben mi?"

"Evet, bir annen ve bir kız kardeşin var. Neden onlarla takılmak yerine benimle takılıyorsun?"

"Onların kendi planları vardı ve ben evde yalnızdım."

O bundan hoşlanmadı. "Bu sık sık olur mu?"

"Evet, olur."

"Bence evde yalnız kalmamalısın. Annen ve ablan neden seninle vakit geçirmiyor?"

Eloise güldü. "Hepimiz yetişkin kadınlarız, Beau. Annem dışarı çıkıp randevulara gidebilir veya arkadaşlarıyla vakit geçirebilir. Küçük kızları için endişelenmesine gerek yok. Artık ikimiz de yetişkiniz. Kendi hayatlarımız var, birlikte vakit geçirip çalışıyoruz. İnan bana, bu şekilde gayet iyi. Ayrıca, sosyal hayatları olmasaydı, hafta sonları senin ve arkadaşların için pişirdiğim yemekleri çalarlardı."

"Evet, hafta sonlarından bahsetmişken, Rose seninle takılmak konusunda ne düşünüyor?" Rose birkaç hafta önce ona gelip Eloise'den hoşlandığını söylemişti. Ayrıca, onunla Eloise arasındaki ilişkiyi bildiğini de çok açık bir şekilde söylemişti. Sürüye bundan bahsetmeyecekti, ama onların bunu gizli tutmasını da onaylamıyordu.

Rose'un Eloise'i gerçekten sevdiğini öğrenince şok olmuştu. İkisi son bir ayda giderek daha fazla vakit geçirmeye başlamıştı.

"Oldukça iyi. Onu seviyorum. Aramızda sessizlik olduğunda kötü şakalar yapıyor. Bazen, benden hoşlandığından dolayı mutlu olup olmadığından emin olamıyorum." Eloise kaşlarını çattı. "Neden insanlardan bu kadar çok nefret ediyor?"

"Bu Rose'un hikayesi. Ben de tüm detaylarını bilmiyorum. Onun iyi bir sürü üyesi olduğunu biliyorum ve bilmem gereken tek şey bu."

"Onu seviyorum. İyi bir insan," dedi Eloise. "Ve kimseye bizden bahsetmedi mi?"

"Hayır."

Sessiz kaldılar.

Beau, Eloise ve kendisi hakkında kimseye bir şey söylemeye hazır değildi. Her gece, bu ihtiyacın ortadan kalkmasını bekliyordu. Ateşin sonunda sönmesini. Her zamanki gibi, şimdi de kollarını ona doladı ve bırakmak istemeden sıkıca sarıldı. Her seferinde böyle oluyordu.

Bunun olmayacağı bir zaman gelecekti. Birlikte ateş değil, buz ya da başka bir şey oldukları bir zaman.

Birlikte nasıl olacakları konusunda hiçbir yanılsaması yoktu.

Eloise dikkatini dağıttı, inleyerek ona yaslandı. Penisini hala onun kışındaydı ve ikisini de temizlemesi gerektiğini biliyordu.

Kıçından çıkardıktan sonra yataktan yuvarlandı ve onun hazır olmasını beklemeden onu kollarının arasına aldı. Kıçından ve amından akan spermlerini izlemeyi ne kadar sevse de, onunla banyo yapmayı da seviyordu. Bunu nadiren yapabiliyorlardı ve o, onun vücudunu yıkamayı sevdiğini keşfetmişti ve artık kendini bundan mahrum bırakmak istemiyordu.

Onlar onun çiftliğindeydiler, yalnızdılar ve onun güzel, büyük bir küveti vardı. "Beau, beni indir!" Onu küvete taşıırken, kız kahkahayı patlattı.

Beau onu yere indirdi ve soğuk suyu açtığında kız küçük bir çığlık attı. "Ne yapıyorsun?"

Sonra sıcak suyu açtı ve onun arkasına girdi.

"Ne yapıyorum gibi görünüyor?" diye sordu, kolunu beline dolayarak onu kendine doğru çekti ve sonra dudaklarını kulağına bastırdı. "Yoksa boşlukları doldurmam mı gerekiyor?"

Kız ona yaslandı. "Boşlukları doldurmana gerek yok. Bu çok güzel."

Beau da aynı fikirdeydi. Bu gerçekten hoş bir duyguydu, ama onun düşünmek istemediği

bu durumun ikisi arasında ne kadar hoş olduğunu düşünmek istemiyordu.

Onu kollarında hissetmeye alışabileceğini hissediyordu ve bu onu şaşırtıyordu.

Yedinci Bölüm

"Kötü göründüğünü biliyorsun, değil mi?" diye sordu Rose.

Eloise, domates sosunu karıştırmaktan başını kaldırdı. Rose, yemek hazırlamasına yardım etmek için pazar günleri gelmeye başlamasının dördüncü haftasıydı. Rose hiçbir şey yapmıyordu, sadece ona eşlik ediyordu.

"Üzgünüm, bu sabah pek iyi uyanmadım ve dürüst olmak gerekirse, şu anda da pek iyi hissetmiyorum."

Rose kaşlarını çatı.

"Ne?" diye sordu Eloise.

"Önemli bir şey değil."

Eloise derin bir nefes aldı. "Söyle bana. Belirsiz konuşmana gerek yok." "Kokun... hasta gibi gelmiyor."

"Nasıl hissettiğim konusunda yalan söylediğimi mi ima ediyorsun?" diye sordu.

"Hayır, hayır, hiç de değil, sadece hastalıkların belirli bir kokusu vardır ve sende o koku yok." Rose durdu.

"O zaman neyim var bilmiyorum." "Ben... sen... şey... hamile olabilirsin."

Bu, Eloise'in dönüp diğer kadına odaklanmasına neden oldu. "Hayır, hamile kalmam imkansız."

"Beau ile seks yapıyorsun, hamile kalmanın bir yolu var."

"Hayır, o öyle dedi... hayır. İnsanlar ve kurtlar çiftleşmez." "Bu, çiftleşemeyecekleri anlamına gelmez," dedi Rose. "Sen hamilesin." "Bunu anlayabiliyor musun?"

"Hayır, anlayamam."

"Nasıl hasta olmadığımı anlayabiliyorsun? Kendimi hasta hissediyorum."

"Uh, bilmiyorum. Benden bir şeyi yapabilmem için mantıklı bir neden bulmamı mı istiyorsun?" diye sordu Rose. "Ben gerçek dünyada bir kurtum. Tüylü, dört ayaklı bir hayvana dönüşebilmeli miyim?"

"Evet, ve biz gerçek dünyada yaşıyoruz," dedi Eloise. "Ben... ne yapacağım?"

"Sizler test falan yaptırmadınız mı?"

"Evet."

Rose ayağa kalktı. "Gidip sana bir test getireyim, bakalım haklı mıyım."

Eloise, hamilelik testinin sonucunu kaldırabilecek miydi, bilmiyordu.

"Tamam," dedi.

Rose ile tartışmaya hazır değildi. Üstelik bu yanlış olurdu.

Bir saat sonra, Eloise gözyaşlarına boğulacak gibi hissetti.

"Kadınların bu habere sevinmesi gerektiğini sanıyordum," dedi Rose.

"Bir bebeğin olacak. Etrafta koşuşturan sevimli bir Beau ya da küçük bir Eloise. Çok tatlı olacak. Sevimli bebekleriniz olacak."

"Beau'ya nasıl söyleyeceğim?" diye

sordu Eloise. "Hamileyim. Ta-da."

"Hayır, bu ciddi bir şey," dedi Eloise, küçük banyoda volta atarak. Testi yaparken Rose'un yanında olması garipti. Diğer kadının ona neden bu kadar... tatlı davrandığını bilmiyordu. "Bana inanmayacak."

"Neden inanmasın ki?"

"Bilmiyorum. Bana hamile kalma riskimiz olmadığını söylemişti, ama şimdi hamileyim."

Kapı zili çaldı ve paniğe kapıldı.

"Kim o?" diye sordu.

Rose kaşlarını çattı. "Üzgünüm, ama Beau'yu aradım, gelip seninle konuşması için."

"Neden böyle bir şey yaptın?" diye sordu Eloise.

"İkiniz için iyi olur diye düşündüm. Çiftlikte minik bir bebek olması çok eğlenceli olurdu."

Eloise başka bir şey söyleyemedi, sadece paniğe kapıldı.

"Her şey yoluna girecek. Güven bana. Beau bu haberi çok sevecek ve sürü de sana bayılıyor."

"Onlar beni tanımıyorlar."

"Ama sen yemek yapabiliyorsun ve onlar bunu çok seviyorlar.

Ayrıca, çamaşır yıkayabilmeni de çok seviyorlar. Bu onlar için çok önemli bir şey."

Eloise gülmek istemiyordu. Gülmeye hiç niyeti yoktu. Aslında, ağlamaya yakın hissediyordu. Bu hiç iyi değildi.

"Ben burada kalacağım," dedi Rose.

Eloise bunu yapmak istemiyordu, ama reddetmenin bir anlamı olmadığını biliyordu. Aşağı kata inip ön kapıya doğru yürüdü. Beau, yumruklarını kaldırıp kapıyı çalmak üzereyken kapıyı açtı.

"Eloise," dedi. "Rose bana bir şey olduğunu ve gelmemi söyledi."

Beau, Eloise'in yüzünü avuçladı ve evine girerek kapıyı arkasından kapattı. İlişkilerini her zaman gizli tutuyorlardı.

"Her şey yolunda mı?"

Bu konuşmayı nasıl başlatacağını hiç bilmiyordu. Bu, ona son kez, aklındakileri açıkça söylemesi gerektiğini söylediği zamanki gibi hissettiriyordu ve o zaman konu onun bekaretiydi. Ama bu, ilk seferiyle ilgili değildi. Bu, seksle ilgiliydi.

Bir bebekleri olacaktı.

Beau'ya baktı ve omurgasından korku geçmesine rağmen, ona gerçeği söylemeye karar verdi.

"Hamileyim."

Saniyeler, hatta dakikalar geçti, ama Beau hiçbir şey söylemedi. Sadece orada durup ona baktı.

Eloise'in gözleri yaşlarla doldu, çünkü bunun Rose'un sandığı gibi mutlu bir haber olmayacağını biliyordu.

"Kiminle yatıyorsun?" diye sordu. "Ne?"

"Duydun beni. Ben seni hamile bırakamam. O velet benim değil, o zaman kiminle yatıyorsun?"

"Beni başka biriyle yattığım için mi suçluyorsun?" diye sordu Eloise.

"Sana bir kurt ile bir insanın hamile kalamayacağını söylemiştim. Sen benim eşim değilsin Eloise, bu da o bebeğin benim olmadığı anlamına geliyor. Kiminle birlikte oldun? Kiminle?"

Onun onu suçladığı şeye inanamıyordu. Görünüşe göre dünyası, çok mutlu ve evet, gizemli olmaktan çıkıp korkunç bir hale gelmişti.

"Çık dışarı," dedi

Eloise. "Kim?"

"Sen!" diye bağırdı. "Sen, sen ve sadece sen, ama biliyor musun, o hatayı görüyorum. Sen de diğer kurtlar gibisin. Biz sadece sikmek için iyiyiz, değil mi? Sikini sokup eğlenebileceğin bir yer, ama hepsi bu

hepsi bu. İstersen bana inanabilirsin, Beau, ama bunun önemi yok. Sana geldiğimde bakireydim ve sen o zaman bir pislik gibi davrandın. Tahmin et ne oldu, şimdi de öyle davranıyorsun. Evimden defol git. Sana ihtiyacım yok, seni istemiyorum. Çık dışarı!"

Daha önce hiç hissetmediği bir öfke onu sardı. Bu öfkenin nereden geldiğini bilmiyordu, ama Beau'yu itip kakmaya başladı.

"Defol!" diye bağırıp durdu. Beau kapıdan çıkar çıkmaz, kapıyı çarparak kilitledi.

Onun çöküşüne tanık olacak kimse kalmayınca, dizlerinin üzerine çöktü. Kollar onu sardığında paniğini kontrol edemedi, ama sonra Rose'un sesi onu sakinleştirmeye çalıştı.

"Sorun değil," dedi Rose. "Çok üzgünüm." "O... benim aldattığımı düşünüyor."

"Biliyorum." Rose onu sıkıca kucakladı ve Eloise yere yığılıp hıçkırarak ağlamaya başladı. Kalbi acıyordu.

Lanet olsun.

Sadece biraz eğlenmek için yapılmış bir şeydi, ama şimdi canını yakıyordu. Artık onunla kiminle uğraştığını biliyordu ve bu hiç de eğlenceli değildi.

Yalnız ve hamileydi.

Beau, çiftlikte zor bir günün ardından eve girdi. İşe koyulması gerekiyordu, yoksa birini öldürecekti. Eloise'i ve başka bir adamın bebeğinin onun olduğunu ona nasıl ikna etmeye çalıştığını düşünmeden edemiyordu. Ona dokunan o pislği öldürmek istiyordu.

Mutfağa girdiğinde, Rose'u yemek masasında otururken gördü. Sabahki gibi giyinmişti. Önünde bir fincan sıcak çikolata vardı, en azından kokusu öyleydi.

"Hala ne yapıyorsun?" diye sordu Beau.

"Ben senin çocuğun değilim. İstedğim zaman gelip gidebilirim," dedi Rose.

Bu konuda tartışmanın bir anlamı yoktu. Üç yetişkin çocuğu yetiştirmekle ilgilenmiyordu. "Yarın yapacak çok işimiz var. Eloise geldiğinde onu kovmanı istiyorum..."

Kupa tam kafasının üstüne fırlatıldığı için cümlesini bitiremedi. Üzerine dökülen çikolata ılık idi. "Iskaladın."

"Hayır, ıskalamadım," dedi Rose. "Eğer sana vurmak isteseydim, sana vururdum."

"Orada mıydın?" diye sordu.

"Oradaydım. Eloise'e hamile olabileceğini söyleyen bendim. Kendini hasta hissediyordu ama hasta gibi kokmuyordu. Hamile olduğunu biliyordum ve senin bebeğine hamile olduğunu hemen anladım."

"O bebeğin benim olması imkansız."

"Çünkü bir kadını hamile bırakamayacağına dair saçma bir izlenimin mi var? Kurtlarla insanlar arasında bir ayrım mı var?"

"Sadece eşim benim bebeklerimi taşıyabilir," dedi Beau.

"Seni aptal piç. Senin küçük teorini araştırmaya karar verdim. Kurtlar ve insanlar çocuk sahibi olabilir, Beau. Bunu bilmeyen tek aptal, tüm kurt sürülerindeki tek aptal sensin. No Wolves Road'u ziyaret eden her kurt prezervatif takıyor! Eloise senin bebeğini taşıyor ve hamileliğinin kokusunu alamamam gayet mantıklı."

Bu, Beau'yu durdurdu. "Ne?"

"Eloise hastaydı, ama ondan hastalık kokusu alamadım. Bizim türümüz gibi, insana dönüşen hamile dişi kurtlar hiçbir koku yaymazlar. Hamilelikleri gizlidir ve bilim adamları araştırma yapıp her türlü testi yapsalar, bunun bir tür hayatta kalma tekniği olduğunu ortaya çıkaracaklarını tahmin ediyorum. Eloise hamile, sanırım yarı kurt bir bebek bekliyor. Sana geldiğinde bakire olduğunu söyledi. Ayrıca onun biraz... soğuk olduğunu da biliyorum. Herkesle rastgele seks yapmıyor." Rose ayağa kalktı. "Eğer en iyi aşçımızı kovmak istiyorsan, bu senin kararın, ama inan bana, bu sürünün her bir üyesinin nedenini bilmesini sağlayacağım."

"Onu o kadar mı seviyorsun ki, sürüyü bile ona tercih edersin?"

Rose gülümsedi. "Sürümü seviyorum, ama Eloise gelecek neslin annesi ve sürünün en şaşırtıcı yanı ne biliyor musun?"

"Ne?"

"Biz kendimizi koruruz ve sen onu seni aldattığı ve gördüğüm ya da duyduğum en büyük pislik olduğu için suçlarken, ben bu..."

duyguyu hissettim."

"Duygu mu?"

"Evet, oraya gidip onu korumak istedim. Eloise'i severim, hatta onu bir arkadaşım olarak görürüm, ama hayatımda hiç bu kadar güçlü bir duygu hissetmemiştim, gelip onu kendi türümden korumak istediğim bir duygu. Genelde başkalarının insanlara zarar vermesinden oldukça memnun olurum. Eloise'i korumam gerekiyordu, bu da onun sürümüzün bir parçası olduğu anlamına geliyor. O bizim sürümüzün bir parçası ve sen gidip onun kalbini kırdın."

Bunun üzerine Rose onun yanından geçip gitti ve Beau mutfığa bakındı. Bu hiç iyi değildi. Eloise ondan hamile kalmış olamazdı.

Rose'un söylediklerinin doğru olduğunu bilerek, ensesini tuttu. Bir insanı, herhangi birini hamile bırakma riski her zaman vardı. Çoğu zaman prezervatif kullanıyorlardı. Elini yüzüne götürerek, her şeyi mahvettiğini biliyordu ve yarın bunu düzeltmesi gerekecekti.

Eloise'de başka bir erkeğin kokusunu hiç almamıştı. Onunla birlikte olan tek erkek olması, ona olan bağımlılığının bir parçasıydı. Tek erkek olmayı seviyordu ve bunun sona ermesini istemiyordu.

Nasıl bu kadar büyük bir hata yapmıştı?

Sekizinci Bölüm

Eloise, annesine ve kız kardeşine hamile olduğunu ve Beau ile olanları anlatmaktan başka seçeneği yoktu. İkisi de şaşırmıştı. Yaptığını kabul etmeyeceklerinden ve evsiz kalacağından korkmuştu. Ancak annesi ona sarıldı ve kız kardeşi Dorothy büyük bir aşçı bıçağı alıp kapıya doğru yöneldi.

Annesi Dorothy'nin aptalca bir şey yapmasını engelledi.

"Biliyorsun, benimle gelmek zorunda değildin," dedi Eloise. Sabahın çoğunu tuvalette kusarak geçirmişti. Annesi ona bunun yakında geçeceğini ve sonra her şeyin kolaylaşacağını, şişmiş ayak bilekleri, göğüsleri ve karnının önündeki büyük top hariç, söz vermişti. Çok eğlenceli olacağı benzemiyordu.

"Bak, onların yemeğini çöpe atmayacaktın, sorun değil, ama bunu tek başına teslim etmeni istemiyorum." Dorothy kamyonetten indi.

"İyi yiyecekleri çöpe atmayacaktım, ayrıca onun paketi çok güzel."

Dorothy tısladı. "Tatlım, onlar hala onun sürüsü ve bu da onunla aynı çizgide oldukları anlamına geliyor."

Eloise tartışacak havada değildi. Beau'nun çiftlik evine baktı ve derin bir nefes aldı. Dün sergilediği davranışlara bakılırsa, umarım ortalıkta görünmezdi.

Konuşmak istediği son kişi oydu. "Hadi şunu halledelim."

"Bu konularda bu kadar detaylı olduğunu bilmiyordum," dedi Dorothy. "Talimatlar vermişsin, fırın sıcaklıkları. Hatta ne alacaklarını bile söylemişsin. Şanslılarmış."

Eloise güldü. Kız kardeşi son yirmi dört saat içinde çok dikkatli hale gelmişti. Bundan hoşlanıp hoşlanmadığını bilmiyordu, ama sevgi dolu bir kız kardeşi olması eğlenceliydi.

Yiyecek poşetlerini alıp mutfağın arkasına doğru yürüdüler ve Eloise, Beau'yu görünce durdu. Beau, elinde kahve fincanıyla mutfak lavabosuna yaslanmıştı. Kahvenin kokusu

onu mide bulandırdı, hemen poşetleri yere bıraktı ve dışarı çıktı.

Dorothy, Eloise derin nefes almak için dışarı çıktığında onu takip ediyordu.

"Hey, tatlım, iyi misin?" diye sordu Dorothy.

Eloise elini karnına koydu ve parmağını havaya kaldırdı. "Bir dakika."

"Ah, sanırım sen bebeğin babasısın!"

Eloise gözlerini kapattı, sonra ellerini dizlerine koydu, birkaç derin nefes aldı, sakinleşmeye çalıştı, ama hiçbir şey olmuyordu. Midesi çok bulanıyordu.

"Kimsin sen?"

Mide bulantısı azaldı ve ayağa kalkıp ona dönerek baktı. "Kız kardeşim."

Kamyonete geri dönüp birkaç çanta aldı. "Kahve onu mide bulandırıyor, pislik," dedi Dorothy.

Bunu yapabilirim. Bunu yapabilirim.

Bu sözler kafasının içinde bir mantra gibi yankılanmaya devam etti. Kendine ne yapabileceğini ve güçlü olduğunu söylemeye devam etti.

Derin bir nefes al ve uzun bir nefes ver.

Eloise birkaç çanta daha aldı ve içeri girdi.

Dorothy çoktan kamyonete doğru dönmüştü.

İçeri girince Beau'nun hâlâ orada olduğunu gördü. Kahve kokusu çoktan uçmuştu. Onu görmezden gelip çantalardaki yiyecekleri boşaltmaya başladı. Her pazartesi böyle yapardı, araları iyi olsa bile.

Onun suçlamaları kafasında yankılanmaya devam ediyordu. "Eloise, konuşmamız gerek," dedi.

"Hayır, gerek yok. Seninle konuşmam gerekmiyor."

Beau onu yakalamak için elini uzattı ve Dorothy, bu ani refleksinin nereden geldiğini bilmiyordu, ama onun dokunuşundan kaçınmayı başardı. "Bana dokunma!"

"Sana zarar vermeyeceğim."

"İnan bana Beau, bana zaten yeterince zarar verdin."

Onun suçlamasından gözle görülür şekilde irkildiğinden emindi, ama ona yardım etmek ya da onunla başka bir şey yapmakla ilgilenmiyordu.

Yemeğe geri dönen Dorothy, Rose gibi mutfağa girdi.

Arkadaşını görünce, dudaklarına zorla bir gülümseme kondurdu.

Eloise yiyecekleri kaldırırken kimse konuşmadı. Birisi ona yardım etmeye çalıştığında, bırakması için ona bağırdı. Belirli bir rutini vardı ve eğer onu bozmaya başlarsa, her şeyin yerini bilemezdi.

Dorothy önceki haftanın bulaşıklarını ve çantalarını kamyonete taşıdı. Rose gitmemiştı ve Beau ile Rose'a bakmak için döndüğünde bekledi.

"Beni kovacağın an bu mu?" diye sordu Eloise. "Aslında, biliyor musun? Ben istifa ediyorum."

"Eloise, yapma," dedi Rose.

"İstifa etmene gerek yok," dedi Beau.

Beau'yu görmezden geldi ve Rose'a baktı. "Üzgünüm. Bunu yapabileceğimi sanmıştım, ama... yapamıyorum. Sizin için yemek yapmaya devam etmemi istiyorsanız, devam ederim, ama pazar günü gelip almaya gelmeniz gerekiyor. Her şeyi sizin için hazırlayacağım."

"Lanet olsun, Eloise, seninle konuşmamız gerek."

"Hayır! Seninle konuşmam gerekmiyor. Seninle hiçbir şey yapmam gerekmiyor. Bu senin bebeğin değil, unuttun mu?" Elini karnına koydu. "Sen bu işten elini yıkadın, değil mi? Ve inan bana, açıkça istemediğin bir şeyi sana zorla yaptırmayacağım." Rose'a döndü. "Konuşmak istersen, beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz. Kararını bana bildir."

Çiftlik evinden aceleyle çıktı ve sürünün evin yakınında durduğunu, ama ona doğru gelmediklerini fark etti. Onlar ona bakarken, o hızla başını eğdi ve kamyonete doğru koştu.

Dorothy dikiz aynasına bakıyordu. "Bu çok garip." "Ne garip?"

"Sen de benim kurtlarla sevişmeyi ne kadar sevdiğimi bilirsin, bazıları hamile bir dişi ile nasıl olduğunu ayrıntılı olarak anlatmayı severler ve görünüşe göre sürü hamile bir dişi olduğunda bunu bilir. Her zaman yakındadırlar ve onu korumaya her zaman hazırdırlar. Görünüşe göre o sürü seni korumak istiyor, Eloise."

"Onlar Beau için oradalar, benim için değil."

"Peki, peki, Bay Sert ve Olgun'a aşık olduğunu bana ne zaman söyleyecektin?"

"Aslında Beau kötü şöhretli biridir ve inan bana, dün onun kötü tarafını gördüm."

Evden çıktı ve annelerinin çamaşırhane ve tuhafiyе dükkanını açtığı yere doğru yola çıktı.

"Evet, biraz pislik gibi görünüyor." Eloise gülmekten kendini alamadı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Dorothy. "Senin için kolay olmadığının farkındayım."

"İyiyim. İyileşeceğim."

"Sadece iyi olmakla yetinecek misin?"

Derin bir nefes aldı. "Evet, bununla başa çıkmak zorundayım."

Eloise, sevdiği adamı kaybetmenin acısının üstüne bir de hamileliği nasıl kaldırabileceğini bilmiyordu.

Beau'yu sevdiğini itiraf etmek istemiyordu, ama gerçek şu ki, onu ilk kez barda gördüğünde ona aşık olmuştu. Bu yüzden onu düşünmeden duramıyordu, hem de onu düşünmekten vazgeçmek istemiyordu.

Hayatı neden bu kadar zorlaşmıştı?

Sürü mutlu değildi.

Eloise'i korumak için çağrıldığını hissetmişlerdi. Rose da bunu hissetmişti. Eloise onun çocuğuna hamileydi.

Kendine büyük bir viski doldurdu ve bir dikişte içti. Yanma hissi ruhunu hiç yatıştırmadı. Ona yönelttiği tüm suçlamalar bir anda aklına geldi.

"İçiyorsun," dedi Rose, mutfığa girerken.

"Düşünüyorum ve bunu özel olarak yapabilirsem sevinirim." "Beni takma, ama Eloise'in annesinin garaj yolunda olduğunu bilmeni isterim," dedi Rose.

Beau, Wendy ile tanışmamıştı. Onu tanıyordu ve ayağa kalkarak evin içinden geçip ön kapıdan dışarı çıktı.

Wendy kamyonetinin yanında duruyordu. Ceketini üzerine çekmişti ve Beau, kadının içinde iki kızı da gördü. Wendy, ona gülümsemese de çok güzeldi. Birkaç saat önce kar yağmaya başlamıştı. İlk başta tutmamış, ama şimdi tutmaya başlamıştı.

"Bayan Richards," dedi.

Wendy ona baktı ve sonra Rose'a doğru göz attı. "O senin eşin mi?"

"Hayır, Wendy, onun eşi ya da karısı değilim. Sadece sürüsünün bir üyesiyim." Rose ellerini eşofmanının ceplerine soktu.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu Beau.

"Öncelikle, senin kurt bebeğini taşıyan kızıma nasıl bakmam gerektiğini bana söyleyebilirsin. Onun senin çocuğuna hamile olduğuna inanmak istemiyorsan, bu senin cahil kafanın sorunu, ama ben onun neye ihtiyacı olduğunu bilmem gerekiyor. Hamilelik insanlardaki gibi mi? Ne beklemeliyim?"

Beau ona baktı ve sessizlik neredeyse sağır ediciydi.

"Bilmiyorum," dedi.

Rose'un da ona baktığını hissetti.

Wendy ona bakıyordu ve o anda onun en büyük hayranı olmadığını biliyordu. "Şunu bir netleştirelim. Kızımla korunmasız seks yaptın, Eloise'imın sana inanmasını ve güvenmesini sağlayan en boktan mantıkla. Hamilelik riski hala var ve sen bununla nasıl başa çıkacağını bile bilmiyorsun."

Beau hayatında birçok kez azarlanmıştı. Kendi babası tarafından. Kendi annesi yeterince uzun süre yanında kalmamıştı, ama Wendy gibi iyi bir kadın olsaydı, bu duyguyu çok daha önce hissedirdi diye düşünüyordu.

"Kızımın bu hamileliği atlatıp atlatamayacağını bile bilmiyor musun? Çocukların doğduğunda zaten tüylü kurtlar mı oluyor? Onu parçalayarak dışarı çıkacak mı? Ne olacak?" diye sordu Wendy. "Çocuğumu öldürdüğü için dayanamayacağım bir torunum mu olacak?"

"Biz kurt olarak doğmayız," dedi Rose. "Olgunlaşana kadar dönüşümümüz gerçekleşmez."

"Bunu bilmek iyi oldu. Böylece bu gerçekleştiğinde kanlı bir manzarayla uğraşmak zorunda kalmayacağım."

"Eloise nasıl?" diye sordu Beau.

Wendy başını salladı. "Hayır, benden, kız kardeşinden ya da süründen hiçbir şey öğrenemeyeceksin. Anladın mı?" O ve Rose'a baktı. "Sen ve diğer kurt sürülerinin şehre gelip, insanlarla eğlendiğinizi biliyorum. Bununla bir sorunum yok,

Dorothy'nin de yok. Eloise'in senden hoşlanmasına da aldırmıyorum, ama sonra kızımı seni aldatmakla suçladın. Onun kalbini kırdın ve şimdi o bunun sonuçlarıyla uğraşıyor. Av tüfeğimi almadığım için şükret, çünkü seni avlayıp öldürmekten büyük zevk alırdım," dedi Wendy. "Kızıma bakmama yardımcı olacak yararlı bir şeyin varsa, seni dinlemeye hazırım. Yoksa, benden uzak dur."

Kamyonetine bindi, garajdan çıktı ve uzaklaştı.

O ise, arka lambaları uzaklaşıp kaybolana kadar onu izledi.

"Biliyor musun, çocuklarını bırakıp kendi eğlencesine bakarak pek iyi bir anne olduğunu düşünmüyordum."

"Eloise ve Dorothy yetişkin kadınlar," dedi Rose.

"Evet, ve görünüşe göre bütün bir kadın ailesini kızdırmışım," dedi Beau.

"Neden Eloise'i aldatmakla suçladın?" diye sordu Rose.

Beau iç geçirdi. "Dürüst olmak gerekirse, kadınları hamile bırakabileceğimizi düşünmemiştim.

Tabii bizim eşlerimiz olmadıkları sürece."

"Eloise ile eş olabileceğin hiç aklına gelmedi mi?" "Hayır."

"Lanet olası pislik," dedi Rose.

"Ben hala senin alfanım."

"Biliyorum ve alfam olarak sana hala lanet olası pislik diyebilirim. Eloise benim arkadaşım, ama senin yüzünden arkadaşımınla gerçek anlamda vakit geçiremeyecek gibi görünüyor." Rose iç geçirdi. "Yaptığın şeyden pişman mısın en azından?"

Beau cevap vermedi.

Bunun yerine, topuklarını döndü ve eve geri döndü. Değiştiremeyeceği şeyler hakkında konuşmak istemiyordu.

Sadece birkaç gün geçmişti, ama Eloise'i kollarında tuttuğundan beri çok uzun zaman geçmiş gibi geliyordu.

Dokuzuncu Bölüm

"Seksi ölü hemşire kostümün nerede?" diye sordu Eloise, tuhafiyeler raflarının üstünden bakarak.

"Bilmiyorum, ve sana zaten söyledim, bu yıl Cadılar Bayramı'nı kutlamayacağım."

"Neden? Seksi hemşire gibi giyinmeyi seviyorsun," dedi Eloise. "Yıllardır kostümün bu."

"Evet, ama artık biraz eskidi."

Eloise dikiş söküçülerini sıraya dizdi ve sonra rafları kontrol etmek için döndü. Çamaşırhane kapalıydı ve annesi, Beau'nun çiftliği de dahil olmak üzere teslimatları yapıyordu.

O ve Rose, yemek konusunda bir anlaşmaya varmışlardı. Rose artık ona market alışverişinde ve yemek yapmada yardım ediyordu. Pazar günü, her şey etiketlendikten sonra, Rose çiftliğine geri döndü. Bu, son üç haftadır böyle devam ediyordu.

Beau'yu üç haftadır görmemişti. Tek yaptığı çalışmak, market alışverişi yapmak ve evde kalmaktı. Dorothy bile dışarı çıkmayı bırakmıştı.

Aslında, annesi ve kız kardeşi ile çok zaman geçirmişti. Sabahları, mide bulantısı en şiddetli olduğu zamanlarda yanındaydılar. Bazı yiyecekler mide bulantısını tetikliyordu. Kahve en büyük tetikleyicisiydi ve baharatlı yiyecekler yiyemiyordu.

Hamile olmak pek de eğlenceli değildi.

"Biraz yaşlandın mı?" Eloise kaşlarını çattı ve tezgaha doğru yürüdü. Kot pantolonları artık ona olmuyordu ve eşofman altı, lastikli etekler ve elbiseler giymekten başka seçeneği yoktu. Kot pantolonlarını özliyordu. "Ne zamandan beri giyinmek senin için çok yaşlı bir şey oldu?"

"Daha sorumlu olmalıyım. Annemi duydun."

"O aylar önceydi ve ikimiz de biliyoruz ki, bir süre söyleneni yaparsın, sonra dışarı çıkıp eğlenirsin."

"Artık bunu yapmayacağım," dedi Dorothy, gözlerine tam olarak bakmadan.

"Tamam, sen yalan söylemede her zaman berbatydın. Neler oluyor?"

Dorothy arkasını dönerek arkasındaki tahtayı düzeltmeye başladı. Eloise bunu çoktan yapmıştı, bu yüzden dikkatini başka yöne çekmek işe yaramadı.

"Yalan söylemeyi bırak ve benimle konuş. Ne oluyor?" diye sordu Eloise.

Dorothy içini çekti ve tekrar ona döndü, elinde oynayarak
Şeyler.

"Yeter," dedi Eloise.

"Ben, şey, olanlar için suçlu olan benim galiba," dedi Dorothy.

Eloise kaşlarını çatı ve kız kardeşine baktı. "Bunu doğru mu duyuyorum

"

Dorothy omuz silkti. "Bak, en iyi kız kardeş olmadığımı biliyorum.

Dışarı çıkıp eğlendim, çok eğlendim, ama hiç..."

"Hamile dönmedim." "Kötü

olmak istemiyorum."

"Biliyorum," dedi Eloise.

"Hiçbirimiz ne olacağını bilmiyoruz. Senin boktan pisliğin bile ne olacağını bilmiyor. Annemin durumu idare etmeye çalıştığını biliyorum, ama sen normal bir bebek sahibi olmuyorsun. İstedüğimiz kadar rol yapabiliriz, ama hamilelik kitaplarında dolunayı görünce tüylenen bir insandan bahseden hiçbir şey yok. Hatta yattığım birkaç erkeğe bile sordum. Kurt bebek doğuran bir insan hakkında hiçbir şey bilmiyorlar."

Eloise elini kaldırdı. "Anlıyorum. Bunların hepsi yeni ve korkutucu." "Korkuyor musun?"

"Evet, ama bunu düşünmeye kendimi izin veremem. Zaten olanlar yeterince kötü." Gözleri yaşlarla doldu ve sonra dişlerini sıktı. "Ağlamaktan nefret ediyorum ve sanki her birkaç dakikada bir gözyaşlarına boğuluyorum. Düşünmemeye çalıştığım çok şey var. Beau'ya hamile olduğumu söylediğim gün bana söylediklerini düşünmek istemiyorum. Nasıl hissettiğimi ve ona aşık olduğumu düşünmek istemiyorum. Onu sevdim, ama o beni sevmiyordu." Durdu ve burnunu çekerek gözlerinin altını sildi, gözyaşlarını silmeye çalıştı. "Bebek yetiştirmekten çok korkuyorum. Hamile kaldığımda evli olacağımı ya da en azından uzun süredir biriyle çıkıyor olacağımı düşünmüştüm. Sevgi dolu bir ilişkim olacağını düşünmüştüm. Adamın beni aldattığını düşündüğü bir ilişki değil."

Dorothy tezgâhın etrafından dolaşp onu kollarına aldı.

"Ağlamaktan nefret ediyorum," dedi tekrar.

"Biliyorum, ama bu hormonların etkisi."

"Hormonlardan nefret ediyorum. Kahveden nefret ediyorum. Baharatlı yemeklerden nefret ediyorum."

Dorothy onu daha da sıkı sarıldı.

"Ve olan biten her şey," dedi Eloise. "Eğer bu iş ters giderse, bebeği sana ve anneme bırakacağım gerçeğini düşünmemeye çalışıyorum."

"Öyle düşünme."

"Ama bu bir olasılık, değil mi? Seni ve annemi korkutan da bu."

"Seni kaybetmek istemiyorum."

"Ben de ölmem umarım. Bir çocuğum olsun isterdim, bu da böyle olsa bile."

"O zaman kötü şeyleri düşünmeyeceğiz. Ne dersin, erkek mi
"Umurumda değil, ama bahçemizde ya da bu dükkânın çevresinde koşmalarını çok isterim

"Umurumda değil, ama bahçemizde ya da bu dükkânın etrafında koşmalarını çok isterim." Eloise güldü ve Dorothy de ona katıldı.

"Biliyor musun, annemin bize öğrettiği dikiş derslerinden bazılarını hatırlayıp küçük bir tulum yapabilirim. O çocuk çok sevimli olur."

İkisi de güldü.

"Biliyor musun, Beau'nun pislik olması bize yakın olmamız gerektiğini hatırlattı," dedi Eloise.

"Hayır, bize hatırlatmadı Eloise. Biz her zaman yakındık." Dorothy onun yanağına öpücük kondurdu.

"Yine de, bence seksi hemşire kılığına girmelisin. Ben de fil kostümü yapmayı düşünüyorum."

Dorothy tısladı. "Olmaz. Ama sen de benimle gelersen, seksi ölü hemşire kılığına girip partiye giderim."

"Hamile, duygusal bir kız kardeşinin seninle partiye gelmesini mi istiyorsun?"

"Evet, sana bolca rimel süreceğiz. Akıp biraz çılgın görünsen bile, ortama tam uyum sağlayacaksın," dedi Dorothy.

Eloise başını salladı ve derin bir nefes aldı. "Bunun eğlenceli gelmesinden nefret ediyorum."

"Biliyorsun, bir gün, nefret ettiğin her şeyi sevdiğin şeylere dönüştüreceğiz." Dorothy onun yanağına öpücük kondurdu.

Beau, Eloise'in evinin önünde bekliyordu. Motorunu kapatmış olmasına rağmen kamyonetinden inmemişti. Direksiyona parmaklarıyla vurarak

, önüne bakarak bir açıklık, herhangi bir şey umuyordu. "Polisi aramam mı gerekiyor?" diye sordu Wendy, aniden penceresinin yanında belirerek

Onun omzunun üzerinden bakarak doğrudan eve doğru baktı.

Daha önce Rose ona bir sürü şey söylemişti ve bunlardan birkaçı onun içinde bir şeyler uyandırmıştı. Aslında, Rose tüm zamanını ona bağırarak geçirmişti ve o da bunu kabul etmişti. Rose'un söylediklerine göre, o bir pislik gibi davranmıştı ve bu da hafif bir ifadeydi.

"Eğer kafanı cahil kıçından çıkarmazsan, sevdiğin kadını kaybedeceğini biliyorsun."

"Eloise'i sevmiyorum."

"Sevmiyor musun? Saçmalık. Seni tanıyorum Beau, sevmediğin biriyle gizlice buluşmazsın ya da yaptığın şeyi yapmazsın." Hayal kırıklığıyla homurdandı. "Biliyor musun, peki. Eloise'i sevmiyorsun. O sadece eğlenmek için biriydi. Peki ya çocuğun? Anlaştığımız tek şey, Eloise'in taşıdığı çocuğun senin olduğu. Eloise'in seni başka bir erkekle aldattığına imkan yok. En azından bunu kabul etmelisin. Peki, o çocuk babasız olarak No Wolves Road'da koşturacak mı? Buna izin verecek misin? Çünkü Eloise ile arandaki sorunu çözmezsen, o bebeğin babası olma şansını asla yakalayamayacaksın."

O, bunu kabul edebileceği için onu memnuniyetle görmezden geldi. Kendine böyle söyledi.

"Ya da belki de böylesi daha iyidir. O bir üvey baba kazanacak ve sen de başka birinin çocuğunu ve eşini sevdiğini görebileceksin."

Rose, içindeki canavar ortaya çıkmadan önce gitmişti. Ofisi darmadağın olmuştu. Başka bir adamın Eloise'e dokunmasına, kadınına, çocuğuna yakın olmasına duyduğu öfke, bu düşünceye dayanamıyordu. Normalde kurtunu mükemmel bir şekilde kontrol edebiliyordu. Bu, tepkilerini durduramadığı ilk seferdi ve bundan hoşlanmamıştı.

"Polisi aramana gerek yok," dedi Beau.

"O zaman gizlice takip etmek ya da takip etmek, ya da siz kurtların bugünlerde kullandığı havalı kelimeler neyse, bu komik değil," dedi Wendy.

Wendy'ye baktı, sonra tekrar eve doğru dönerek Eloise'in onun dışarıda olduğunu bilip bilmediğini merak etti.

"O nasıl?" diye sordu.

Kadın kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Sorun çıkarmak için gelmedim, sadece... Onun nasıl olduğunu bilmek istiyorum." "O... başa çıkmaya çalışıyor. Bu onun için zor, biliyorsun. Sen onun ilk ve

tek erkek arkadaşıydın. Eloise'in bir erkeğe o kadar aşık olup, sırf onunla olmak için aylarca gizlice buluşacağını hiç bilmezdim."

Beau bunun bir iğneleme olduğunu biliyordu. "Onu görebilir miyim?" Wendy iç geçirdi. "Onu göndereceğim."

"Onu rahatsız etmek istemem," dedi. "İçeri girmekten memnuniyet duyarım."

"Bu yüzden onu dışarı gönderiyorum. O ev Eloise'in güvenli alanı. Muhtemelen oraya girmişsindir ama o sana affettiğini ve seni evimizde istediğini söyleyene kadar içeri giremezsin. Kişisel bir şey değil. Kızımı koruyorum, çünkü şu ana kadar bunu başaramadım."

"Ben... Onu incitmek istemedim."

"Erkeklerin sorunu da bu, asla incitmek istemezsin, ama yine de yapabileceğin tek şey bu gibi görünüyor." Wendy uzaklaşırken başını salladı. Kapıya vardığında ona döndü. "Beş dakika içinde dışarı çıkmazsa, ben giderim."

Beau bunu hak ettiğini biliyordu. Eloise'e zalim davranmıştı. Bir daha yapmayacağına söz vermesine rağmen onu incitmişti ve bundan nefret ediyordu.

Saniyeler geçti ve o saate bakmamaya çalıştı, ama kendini tutamadı. Bir dakika geçti, sonra bir saniye. Beş dakikalık süre dolmak üzereyken kapının açıldığını gördü ve Eloise dışarı çıktı.

Çok yorgun görünüyordu. Eşofman altı, ceket ve kar botları giymişti. Yerde kalın bir kar tabakası vardı ve o, onun arabasına doğru yürüyordu. Normalden daha sıcak olduğu için havanın ne kadar soğuk olduğunu unutmuştu.

"Binmek ister misin?" diye sordu.

Kız başını salladı. "Hayır, burada durmaktan memnunum," dedi. "Ne istiyorsun, Beau?"

"Nasıl olduğunu görmek istedim." Bu çok saçmaydı.

Yüzünün solgunluğunu gördü. Onun çocuğuna hamileydi ama çok kilo kaybetmiş gibi görünüyordu. Hamile bir kadın kilo almamalı mıydı?

"İyiyim. Gördüğün gibi. Gayet iyiyim. Hava çok soğuk ve ben içeri girmek istiyorum."

"Üzgünüm," dedi.

"Evet, ben de." Eve bakarken dikkati dağılmış görünüyordu.

"Ne yapabilirim?"

Bu, kadının dikkatini tekrar ona çevirdi. "Ne?"

"Ben... seni özledim, Eloise. Seni görmemek hoşuma gitmiyor. Bu durumu düzeltmem lazım." Hatalı olmaktan nefret ediyordu.

"Oh, şimdi beni özlediğine karar verdin, taşıdığım bu çocuğun senin olduğunu düşündün ve eğlenmek istiyorsun, öyle mi?" diye sordu.

"Eloise."

"Hayır, biliyor musun, boş ver. İlgilenmiyorum. Beni incittin, Beau. Ben..." Durdu ve nefes alırken onu izledi. "Sen benim ilkimdin ve bu senin için bir şey ifade etmeyebilir, ama benim için ifade ediyordu. Benim için çok önemliydi, ama inan bana, hatalarımdan ders alırım ve seninle ilgili olarak bir daha hata yapmayacağım."

"Şu anda benden nefret ediyorsun ama bir gün, aramızda olanların gerçek olduğunu fark edeceksin."

O çoktan uzaklaşmaya başlamıştı ve o, onun durmasını

durması

gerekiyordu. "Neden?"

"Sen benim çocuğumu taşıyorsun, Eloise."

"Ah, ama sen bunun senin çocuğun olmadığına ikna olmuşsun." "Yanıldığımı kabul edebilirim," dedi.

Kamyonetten indi, ama Eloise çoktan ön kapıya doğru gitmişti. ön kapıya doğru ilerlemişti. "Bunu düzeltereğim," dedi Beau.

"Bir ilişki öylece düzeltilemez, Beau!"

O gülümsedi. "Sen öyle düşünüyorsun, ama bu senin ilk ilişkin, bu yüzden ne yapılabileceğini bilmiyorsun. İyi geceler, Eloise."

Onuncu Bölüm

"Sence ne yapacak?" diye sordu Dorothy.

"Hiçbir fikrim yok. Hiç böyle bir durumda bulunmadım. Sen benden daha deneyimlisin." Eloise son stokları raflara yerleştirdi. Annesi ona kumaş ve ağır yükleri taşımayı yasaklamıştı. Kendi sağlığını ve bebeğin sağlığını düşünmek zorundaydı.

Hiçbiri odadaki asıl sorunu konuşmuyordu. O bir kurt bebeği taşıyordu ve tamamen insandı. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu, ama bazen annesinin endişeyle karnına baktığını fark ediyordu.

Rose'a göre, bebeği rahimden çıkmak için yemek yemeyeceği ya da pençelerini kullanmayacaktı. İnsanlar gibi, onlar da insan olarak doğuyorlardı ve on sekiz yaşına gelene kadar hiçbirinde kurt belirtileri görülüyordu. On sekiz yaşında, reşit olunca, kurda dönüşeceklerdi.

Eloise, bir kurt çocuğu yetiştirmeyi nasıl başaracağını bilmiyordu. Elini karnına koydu ve sonra Dorothy'nin ona baktığını gördü.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet, her şey yolunda. Bilirsin, hamilelik işine alışmaya çalışıyorum."

"Nasıl bir şey?" diye sordu Dorothy.

"Hamile olmak?"

"Evet."

"Bilmiyorum. Şu anda zor. Şu anda pek bir fark hissetmiyorum." Elini karnına koydu. "Sabahları kusmak çok kötü ve kıyafetlerimin biraz dar gelmesi de hoş değil." Omuz silkti. "Bir değişiklik olursa sana haber veririm."

"Peki, asıl soruna dönelim. Beau."

"Beau sorun olmayacak," dedi Eloise. "Ama seni geri kazanmaya çalışacak."

"Sanmıyorum. Muhtemelen eve gidip bunun ne kadar zaman kaybı olduğunu anlamıştır, ben de hiç endişelenmeme gerek kalmayacak." Eloise kız kardeşine gülümsedi.

"Eloise, üç tane çok yakışıklı erkek dükkana girdi." Eloise dönüp baktığında, onların çiftlikten gelen, Beau'nun grubunun üyeleri olduğunu gördü.

Onlarla sadece geçerken konuşmuştu, ama hepsi ona doğru yürüyorlardı. Nedense, yaklařtıķa ona zarar vermeyeceklerini biliyordu. Onu daha da şaşırtan şey, aniden önünde tek diz kmeleriydi. Hiçbir şey söylemediler ve başlarını eğdiler. Eloise kız kardeşine baktı ve Dorothy'nin hiçbir şeyden haberi olmadığı belliydi.

Saniyeler geçti, belki bir dakika kadar, sonra ayağa kalktılar ve tek tek başını tutup parmak eklemlerine bir öpücük kondurdular. Tek kelime etmeden gittiler.

"Bu her gün görülen bir şey değil," dedi Dorothy. "Az önce ne olduğunu biliyor musun?"

"Hiçbir fikrim yok, ama onlar Beau'nun sürüsünün bir parçası."

"Sana tuhaf bir by yaptığını düşünmüyor musun?" Eloise güldü. "Umarım değildir. İşe dnsek iyi olur."

Saatler geçti ve Eloise ğle yemeğinin tadını çıkartıyordu. Dorothy ğle yemeğine çıkmıştı ve dükkanda işlerin yavaş olduğu bir gün olduğu için, dükkanı beklemek onun için sorun değildi.

Rose, hamburgerinden bir ısırık alırken içeri girdi.

"Merhaba, yabancı," dedi Rose, tezgaha yaklaşarak.

Ağzı hamburgerle dolu olduğu için, sadece elini kaldırıp el salladı.

"Ah, et yemeği canın çekti galiba," dedi Rose.

Eloise hamburgerine baktı ve ağzındaki lokmayı çiğnemeyi bitirdi. "yle bir şey mi var?"

"Evet, kurtların hamilelikleri çok duygusal olabilir," dedi Rose.

"Diğer sürülerden hamile olan bazı kurtlarla konuştum."

"Oh," dedi Eloise. "Sence benim için de aynı şey geçerli olabilir mi? Ben kurt değilim."

"Peki, yemeğe, daha spesifik olarak ete olan iştahının arttığını fark ettin mi?"

"Evet," dedi yavaşça.

"O zaman, şu ana kadar etkiler oldukça benzer. Bence daha fazla yemelisin. Çok kilo vermiş gibisin, kilo alman gerekiyor. Kendini a bırakıyor musun?"

"yle yapmaya alışmıyorum, ama sürekli a olmak garip bir his." "O açlığı gidermelisin. İki kişi için yiyorsun."

"Senin için söylemesi kolay," dedi Eloise, hamburgerini bitirirken.

"Lokantaya gidip sana biraz daha yemek alacağım." Rose dönüp gitmek üzereydi.

"Bekle, dur. Çiftliğinden üç adam uğradı." "Öyle mi?"

"Her biri tek diz çöküp başlarını eğdiler ve sessiz kaldılar. Bana lanet mi okuyorlardı?"

Rose kahkahayı bastı. "Çok tatlısın. Hayır, sana lanet okumuyorlardı. Kurtlar kimseye lanet okuyamaz ve okumazlar. Sana, yeni sürü dişisi olarak sadakatlerini yemin ediyorlardı."

"Ne?" diye sordu Eloise.

"Artık bu haber şaşırtıcı değil. Beau'nun bebeğini taşıyorsun ve bizim sürümüzde bu çok önemli bir şey. Artık sen de sürünün bir parçasısın, Eloise. Bebeğin bizden biri olacak ve bu da senin de bizden biri olacağın anlamına geliyor."

"Ama Beau'nun söylediği şeyler ve tüm o olaylar..."

"Beau bir pislik ve bunu alfam hakkında söyleyebilirim. O bir pislikti, ama bunun değişebileceğini hissediyorum."

"O beni incitti, Rose."

Rose biraz daha yaklaştı. "Biliyorum, ve çok üzgünüm. Sürünün ondan memnun olmadığını biliyorum, ama onu hayatından tamamen çıkarmak konusunda seni uyarmak istiyorum."

"Neden?"

"Kurtların hamilelikleri... karmaşıktır. Onu ihtiyaç duyacağın bir zaman gelebilir."

Eloise arkadaşına bakarak kaşlarını çattı. "Karmaşık mı? Ne şekilde?"

"Kötü bir şey değil. Sadece bazı tutkular ortaya çıkar ve bu da insanları biraz... çılgına çevirir."

"Tutkular mı?"

"Evet. Tekrar söylüyorum, çok korkutucu bir şey değil. Herkesin yaşadığı normal şeyler, sadece kurtların hamileliğinde daha yoğunlaşıyor."

"Bir şey söylemeden bir şey söylemeye çalışıyorsun gibi geliyor," dedi Eloise dedi.

Rose ağzının köşesini ısırdı ve sonra zorla gülümsedi. "Bu Seks, Eloise. Şu anda, vücudun bebek için büyük değişiklikler geçirdiği için kendini berbat hissediyorsun, ama hamileliğin bir noktasında

bu konuda bana güvenmelisin ve bu gerçekleştiğinde, bunun büyük bir etkisi olacak.

"Seks mi?"

"Evet, onu çok isteyeceksin ve Beau ile ikiniz bunu sevmeyebilirsiniz, ama ikiniz de açıkça birbiriniz için yaratılmışsınız ve bu sizi hazırlıklı olmadığınız bir şekilde bir araya getirecek."

Eloise bundan hoşlanıp hoşlanmadığını bilmiyordu. Bir yandan, ona öyle davrandığı için hala biraz kızgındı. Öte yandan, onu suçlamalarıyla incitmiş olsa da, onu hala istediği gerçeğini inkar edemiyordu. Bunun delilik olduğunu biliyordu ve ona karşı hiçbir şey hissetmemesi gerektiğini biliyordu, ama hissediyordu.

Beau ile seks yapmak dünyanın sonu olmazdı, ama Eloise bunun kendisi için çok daha fazla anlam ifade edeceğini biliyordu.

Buna karşı koymaya çalışmıştı. Bu, kendine sakladığı bir sırdı, ama Beau Alpha'ya aşık olmuştu ve onun tek yaptığı, onun kalbini kırmaktı.

Bir Ay Sonra

Herkes ondan uzak durması gerektiğini biliyordu.

Beau, insanların çeşitli nedenlerle ondan kaçınmasına alışmıştı. İyi bir insan değildi, ama şimdi Eloise yanındaydı ama ona ulaşamıyordu ve kendini daha da hoş olmayan biri olarak görüyordu. Elinde değildi.

Başına gelenlerin kimsenin suçu olmadığını biliyordu. Eloise ile ilişkisini mahveden oydu. Eloise'in başka bir erkekle birlikte olmadığını biliyordu, ama yine de o suçlamaları y neltmıştı. Bunların hiçbirinde gerçeklik payı yoktu ve o saçmalıkları söylediği için kendine çok kızıyordu.

Tüm sürüsü onu ziyarete gitmiş ve ona sadakat yemini etmişti. Rose ona olanları ve Eloise'in ne kadar şaşırdığını anlatmıştı. S r s ne onu kabul etmelerini söylememişti. Tek yaptığı, boşlukları doldurmak ve onlara Eloise'in bir gün kendisine ait olacağını söylemekti.

O anda, bunun ne zaman olacağına dair hiçbir fikri yoktu. Son bir aydır ona çok yakındı. Sürü onun yardımlarıyla çiftlikteki tüm işlerini bitirdikten sonra, kasabaya gidip

genellikle onun, kız kardeşi ve annesinin çalıştığı tuhafiyede onu buluyordu.

Dükkanda durup ona yakın olmaya çalışırken, aynı zamanda Eloise'den uzak durmaya çalışıyordu. Onun kokusu, içindeki canavarı sakınleştiriyordu. Bu da onun yaşadığı bir başka sorundu. Ona hamile olduğunu söylediğinden ve o da öyle davrandığından beri, kurdu kontrol edilemez hale gelmeye başlamıştı. Ona yakın olma dürtüsüyle mücadele etmek her geçen saniye daha da zorlaşıyordu. Artık bunu inkar edemezdi, zaten en başından beri inkar etmek istememişti. Kurdu ondan daha iyi bildiği bir dönemde hayatı kötüye gidiyordu, ama durum tam da böyleydi.

Ve onu kontrol etmek istemiyordu. Bir saniye bile.

Beau, Eloise için her zaman oradaydı. Ağır işleri yaptı, onu eve götürdü, ona yiyecek ve su getirdi, çoğu zaman biraz süt. Rose ona yeterince yemek yemediğini söylemişti, bu yüzden ona her zaman daha fazla yiyecek getirirdi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Rose, oturma odasına girerken.

Işığı amaya bile zahmet etmemişti. "Viski içiyorum." "Havan pek iyi değil," dedi.

"Bugün Cadılar Bayramı, evde ne yapıyorsun?" diye sordu. Bu yıl çiftliğine uğrayan ocuk olmamıştı, ama o da şeker almaya gitmemişti.

"Eloise ile birlikte olmak için bu fırsatı kaçıracağını hissettim ve seni oraya geri gönderebilmek için evde kalmaya karar verdim."

"Cadılar Bayramı partisine gitmiyorum."

Rose uzun bir nefes verdi. "Neden erkekler hayatı bu kadar zorlaştırmak zorundalar? Affet beni, Alfa," dedi ve viski bardağını elinden alıp yüzüne fırlattı, sonra da ona tokat attı; sert değildi, ama ayağa kalkması için yeterliydi.

Onun homurtusu odada yankılandı.

"Eloise Richards'a aşıksın. O kadınla gizlice görüşüyor, onunla eğleniyordun ve şimdi o hamile, senin oğlunu ya da kızını taşıyor ve sana hatırlatayım, her şeyi mahvettin. Bunu yapma nedenini bilmiyorum ve biliyor musun, umurumda da değil, gerçek şu ki, bu oldu ve şimdi bunun sonuçlarıyla başa çıkmak zorundasın. şimdi, kıını kaldır ve neden bu fırsatı onunla birlikte olmak için kullanmıyorsun?"

"Bu ne cüret!"

"Nasıl cüret edersim? *Sen* nasıl cüret edersin, sürüye bunu yaparsın. Hepimizin nasıl hissettiğini biliyor musun? Eloise sürüden biri. Sen sefil bir pisliksin ve yaptıkların yüzünden herkesi acı çekiyorsun ve biliyor musun, hiçbirimiz bundan hoşlanmıyoruz. Şimdi, hepimize bir iyilik yap, kışını kaldır, git ve kadını geri kazan. Bir gecede başaracağını söylemiyoruz, ama burada somurtmaktan daha iyi olacaktır. Düzelt bunu."

Beau, Rose'a bağırarak istedi. Ona evinden defolup gitmesini söylemek istedi, ama gerçek şu ki... o haklıydı ve Beau da bundan nefret ediyordu. Onun haklı olmasını istemiyordu.

"Wayne'in barında," dedi. "İyi, o zaman git."

"Kostüm giymelisin." Şimdi kendini zavallı hissediyordu. Kostüm almamıştı, Eloise'in partisine davetsiz gitmeyi de düşünmemişti. Bu, Eloise'in verdiği son partilerden biri olacaktı.

Rose derin bir nefes aldı ve nefesini vererek ilerledi. Gömleğinin dikişlerini tutup vücudundan yırttı. Aynısını pantolonunun paçalarına da yaptı ve pantolonun etrafına tırnak izleri ekledi. Sonra saçlarını dağınık hale getirdi.

"Sana yumruk atardım, ama ikimiz de bunun seni korkutmayacağını biliyoruz. İşte, bir canavarın saldırısına uğramış bir adam gibi görünüyorsun. Git onu geri kazan ve mızımızlanmayı bırak. Bu karmaşaya kendini sokan sensin."

Rose'a söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki, ama sonunda sadece gözlerine bakıp teşekkür etti. Kapıya doğru yöneldi, kolu tuttu ve kapıyı açtı.

"Ne olursa olsun, Eloise'in hala sana aşık olduğunu biliyorum." Bu sözler onu durdurdu ve Rose'a döndü.

"Bunu saklamaya çalışıyor, ama bazen sana baktığını gördüm ve inkar edebilir, ama senin yakınında olmanı seviyor."

"Bu, bana aşık olduğu anlamına gelmez."

"Aşık. Bana güven, seninle olmak istiyor. Tek yaptığın onu incitmekti, ama bence onu geri kazanabilirsin."

Bu, onun umabileceği tek şeydi.

On Birinci Bölüm

Eloise sıkılmıştı.

Parti eğlenceliydi ve müzikler tamamen Cadılar Bayramı temalıydı, ama o, Dorothy'nin isteği üzerine seksi bir hemşire kıyafeti giymiş, bir köşede duruyordu. Kız kardeşi onu başka türlü kabul etmiyordu.

Onu vazgeçirmeye çalışmıştı. Karnı belirginleşmeye başlamıştı, ama kıyafet çok dar değildi, en azından Dorothy öyle söylemişti, ama Eloise şüpheleri vardı.

Eloise, sodasını ölümcül bir tutuşla tutuyordu. Bütün kasaba, Beau ile olan kısa süreli ilişkisini biliyordu ve herkes ondan uzak duruyor gibiydi. Birkaç yerli ona selam verdi. Beau'nun arkadaşları da partideydi ve ona yaklaşıp selam verdiler.

Başka kimse onunla konuşmuyordu.

Bunun Beau ve onun itibarı yüzünden olup olmadığını merak etmeden edemedi. Başka bir erkek bulmayı umduğu için değil. Gerçek şu ki, hala Beau'ya çok bağlıydı. Her döndüğü yerde onu görmek, durumu daha da zorlaştırıyordu. Tabii ki, o partide değildi. İlk kez kendini bu kadar yalnız hissediyordu. Etrafı insanlarla çevrili olmasına rağmen, Beau'nun olmaması ironikti.

Kendini daha kötü hissettiren bir partide kalmasının bir anlamı yoktu. Odaya göz gezdirdiğinde, kız kardeşinin çoktan bir arkadaş bulduğunu gördü. Görünüşe göre, başka bir kurt, ama bu onu şaşırtmadı. Dorothy insanlardan çok kurtları severdi.

Kız kardeşine mesaj atmaya karar verdiği anda, Beau'nun kendisi kapıdan içeri girerken kapıya bakmaktan kendini alamadı. Birkaç kişi, hem insanlar hem de kurtlar, ona bakmak için durdu.

Eloise, ona çekilmekten kendini alamadı. Rose, Beau'nun ona kötü davranmış olmasına rağmen, onunla bir bağı olduğunu söylemişti.

Beau odaya bakındı ve onu gördüğü anda, bakışları hiç kaymadan ona doğru yaklaştı. Eloise kaçmaya çalışmadı. Sonunda bakılmak ve fark edilmek hoştu.

Kalbi hızla çarpmaya başladı ve her zamanki gibi midesinde bir heyecan hissetti. Ayrıca, bacaklarının arasında bir sıcaklık hissettiğini

neden Beau birdenbire bu kadar çekici görünmek zorundaydı? Gözlerini ondan ayırmadan onu izledi.

"Merhaba," dedi.

O boğuk ses, meme uçlarını sertleştirdi. Rose'un uyarısı zihninin bir köşesinde çınladı ve o bunu görmezden gelmeye çalıştı.

"Merhaba," dedi. Kostümüne hızlıca bir göz attı ve gülümsedi. "Kurt çiftçisi mi?"

"Kostümümü Rose yaptı," dedi.

Bu onu güldürdü.

"Seksi hemşire, beğendim. Aslında, kendimi biraz... ağrılı hissediyorum. Sanırım beni muayene etmen gerekebilir."

Eloise ona gitmesini, uzaklaşmasını söylemesi gerektiğini biliyordu, ama bir partideydiler ve bu gece tartışmak istemiyordu. Bunun vücudunu saran heyecanla bir ilgisi olabilirdi, emin değildi.

Omzunun üzerinden dans pistine baktı. "Eh, ben ölü bir hemşire olduğum için, tek çözümün beni o piste götürüp benimle dans etmen olduğunu düşünüyorum." Onun tartışmasını bekliyordu, ama o bunun yerine elini uzattı. Hiç tereddüt etmedi.

Ona dokunmak zorunda hissetti. Eli onun eline kaydığı anda kendini... tam hissetti. Bunu başka bir kelimeyle ifade edemezdi. Aralarında olması gereken buydu.

Beau öncülük etti ve saniyeler içinde kız onun kollarındaydı ve vücudu sanki alev almış gibi hissediyordu. Ona yakın olmak istiyordu. Kendini onun üzerine sürme isteği çok güçlüydü. Rose'un bahsettiği şey bu muydu?

Daha önce hiç hissetmediği bir heyecan onu sardı. Gözlerine bakarak, bakışlarını ondan ayırmadı, sadece onun da ona bakışını izledi. Başka kimse yoktu ve biri onları görse de umursamıyordu.

"Seni özledim," dedi.

"Hiçbir şey söylemene gerek yok."

"Biliyorum, ama söylediğim şey doğru."

Ona inanmak istedi. Ona yalancı demek ya da başka neyi özlediğini sormak dilinin ucundaydı. Bunun yerine, Halloween olduğunu ve kavgı çıkarmak istemediğine karar verdi.

Gerçek şu ki, o da onu özlemişti ve bu ona çok kötü geliyordu. Beau'nun aksine, aralarında bir tartışma çıkarmamıştı. Onun saçmalıklarını yüzüne vurmamıştı

ya da en çok ihtiyaç duydukları anda onun hakkında en kötüsünü düşünmemişti.

"Ben de seni özledim," dedi.

Kollarını ona daha sıkı sardı ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğini inkar edemedi. O odaya girip onu kollarına almadan önce, içten içe ölüyor gibi hissediyordu. Şimdi ise, hayata döndüğünden emindi.

Beau, dudakları kulağına değene kadar ona yaklaştı. "Ne kadar tahrik olduğunu koklayabildiğimi biliyorsun, değil mi?"

Derin bir nefes aldı ve bekledi.

"Ne istediğini biliyorum, Eloise. Vücudunun neye ihtiyacı olduğunu biliyorum." "Dur."

"Son birkaç haftadır kendinizi çok yorgun hissediyor musunuz? Uyuyabiliyor musun? Ne rüyalar görüyorsun?" diye sordu.

Saniyeler geçti ve kız başını yana eğerek ona baktı. "Bunun cevabını zaten biliyorsun."

Dudakları yine kulağına yaklaştı. "Sana yardım edebilirim."

Eloise bir karar vermesi gerektiğini biliyordu. Ona defolmasını söylemek ya da teklifini kabul etmek. Adam haklıydı. Birkaç haftadır iyi uyuyamıyordu.

Rose'un söylediği şey gerçek oluyordu. Her geçen saniye daha da tahrik oluyordu ve bunun Beau ile ilgisi olduğunu biliyordu. Ellerini omuzlarından çekip dans pistine baktı ve Dorothy'nin çoktan ayrıldığını gördü. Hiç şüphesiz, nerede olduğunu bildiren bir mesaj alacağını biliyordu. Annesi de evde değildi, başka bir etkinliğe gitmişti.

Böylece, elini Beau'nun eline kaydırды ve onu bardan çıkarıp doğrudan kamyonetine doğru yönlendirdi. O anda, Eloise doğru şeyi yapıp yapmadığını umursamıyordu. Tek umursadığı şey Beau ile birlikte olmaktı.

Beau bunun hiçbir şeyi değiştirmedini biliyordu. Kendisiyle Eloise arasında hala çözülmesi gereken sorunlar vardı.

Eloise'in evine adım attığında sessizliği duydu. Evde kimse yoktu ve yakalanma endişesi yoktu. Elini tutup onu kendine çekti. Onu döndürdü ve sonra onu öpmeye başladı

o kadar çaresizce istediğinin farkında bile değildi. Tadı muhteşemdi. Eloise inledi ve Beau bu iniltiyi yuttu.

Kıçına uzanıp onu sıkıca kavradı ve kollarının arasına alıp yukarı taşıdı, nereye gittiğini çok iyi biliyordu.

"Bu hiçbir şey ifade etmiyor," dedi Eloise.

"Biliyorum." Bu bir yalandı.

"Ben senin değilim," dedi.

İkisi de onun kime ait olduğunu çok iyi bildikleri için, o buna cevap bile vermedi. Kapıyı tekmeleyerek açtı, içeri girdi ve aynı şekilde kapıyı kapattı. Onu yatağa bıraktı, yüzünü avuçladı ve öptü.

Kurtu yüzeye çok yakındı. Kurtunun, onun bu işi mahvetmesinden biraz endişeli olup olmadığını merak etmeden edemedi.

Endişelenmesine gerek yoktu. Bunu bir daha mahvetmesi imkansızdı. Aslında, ağzı birkaç ay önce verdiği zararı telafi edecekti. Dudaklarından ayrılıp boynunu öptü, onu içeride tutan kostümünün düğmelerini yavaşça açtı.

Göğüslerindeki baskıyı kaldırdığında çıkardığı hafif inilti çok tahrik ediciydi. Penisini sertleştirdi ve pantolonunu çıkarmak zor olacağını biliyordu.

Kız elbisesinden kolaylıkla sıyrıldı ve Beau karnına doğru öpücükler kondurdu. Beau, kızın şişkin karnına hayranlık duymaya bile vakit bulamadı. Kız dolgunlaşıyordu. Karnı yuvarlaklaşmış, göğüsleri dolgun ve ağırlaşmıştı. Hatta limon kokusundaki değişikliği bile fark etti.

Kostümü kalçalarından aşağı indiren Eloise, vücudunu yataktan kaldırdı ve ona bunu yapma imkanı verdi.

O, göğsünü okşarken Eloise içini çekti ve Beau, kopçayı kolayca açarak göğüslerini emmek için ortaya çıkardı. Önce avuçlarıyla göğüslerini kavradı ve ağırlıklarını avuçlarında tuttu. Göğüsleri dolgun ve olgunlaşmıştı ve Beau, dudaklarını onlara değdirmek için sabırsızlanıyordu.

Aralarındaki mesafeyi kapatarak, meme uçlarından birini ağzına aldı ve emmeye başladı. Onun keskin bir nefes aldığını duydu ve başını kaldırıp baktığında, başını geriye eğdiğini ve bir inilti daha duyduğunu gördü. Hatırladığından daha hassastı ve ona zarar vermek istemiyordu.

"Lütfen," dedi kız.

Dilini göğüslerinin arasında gezdirerek diğer meme ucuna geçti ve aynı ilgiyi diğer meme ucuna da gösterdi. Penisini

gittikçe sertleşiyordu, ama ihtiyaçlarını bir an sonra karşılayacaktı. Şu anda, Eloise'in ona verdiği bu hediyeği iki eliyle kabul ediyordu.

Her iki meme ucuna da aynı ilgiyi gösterdikten sonra, amına doğru öpmeye başladı.

Onu yatağa yatırdı, ayak bileklerini ayırdı, bacaklarını omuzlarına koydu ve sonra onu yatağın kenarına doğru çekti, böylece onun güzel küçük amına mükemmel bir erişim sağladı. Muhteşem görünüyordu.

Kukusu şişmiş, uyarılmasından dolayı ıslanmıştı ve ağzı sulandı. Bekleyemedi ve dilini o ipeksi kıvrımların arasına kaydırarak, onun keskin bir nefesini duydu. Dilini amına daldırdı, birkaç kez onu sikti, sonra geri çekilip doğrudan klitorisine gitti, dilini ileri geri kaydırarak şişmiş tomurcuğu daireler çizdi.

Kızın kokusu sarhoş ediciydi ve ilk orgazmına ne kadar yakın olduğunu hissetti.

Beau iki seçeneği olduğunu biliyordu: zamanını iyi kullanıp orgazmının her damlasını emmek ya da onu o sınırın ötesine uçurmak. Bunun bitmesini istemiyordu ve zamanını iyi kullanmazsa bunun olma riski olduğunu biliyordu.

Kadının cinsel organının dudaklarını ayırdı ve dilini bir kez daha kadının vajinasına doğru kaydırarak içine girdi. Kadının uyarılmasının seli dilini ıslattı ve o da onu yuttu. Klitorisine odaklanarak kadını daha da tahrik etti, ama kadın zirveye ulaşmış uçmak üzereyken onu geri çekti ve ona yalvarttı.

Ona verdiği tüm kötü anıları silmek ve Eloise'in sadece iyi anıları hatırlamasını istiyordu.

Şu anda Eloise'in ondan tek ihtiyacı seksdi ve tam da bunu aldı. Soğuk, sert bir sikiş. İhtiyacı olan tek şey buydu.

Eloise'in daha fazla dayanamayacağını anladığında, geri çekildi ve klitorisini yalamaya başladı. Onun amını yaladı ve onu doruğa ulaştırması uzun sürmedi.

Kot pantolonunu çıkarmaya başlamıştı bile, ağrıyan penisinin üzerinden geçirmek zor ve biraz acı vericiydi, ama başardı.

Genişlemiş bacaklarının arasına geçerek, orgazmının son dalgası dinerken bile, sikinin ucunu amının girişine bastırdı ve sonra yavaşça onu doldurmaya başladı. Açgözlü amı onu yutmaya çalışıyordu ve o

bunu seve seve kabul etti. Penisini tamamen içine sokarak, zaman kaybetmeden amını doldurdu ve taşaklarına kadar amının derinliklerine girdi.

İkisi de çığlık attı.

Kollarını beline dolayarak, onu yatağın üstüne doğru hareket ettirmeye başladı, ta ki çarşaflara dayanana kadar.

Eloise'in gözleri kapalıydı, ama şimdi açılmıştı ve ona bakıyordu. Tek kelime etmeden ellerini tuttu, parmaklarını birbirine kenetledi ve başının iki yanına bastırarak onu yatağa itti.

"Durmamı istiyorsan söyle," dedi.

O tek kelime etmedi. Beau, bir kez başladıktan sonra durmaya gücü yetip yetmeyeceğini bilmiyordu ve Eloise'in fikrini değiştirmeyeceğini umuyordu.

Sıkı vajinasından çekildi, sadece penisinin ucu içeride kalana kadar bekledi ve sonra sertçe ve derine doğru itti. İlk başta yavaşça başladı, vücudunun altında nasıl uyandığını hissederek. Kız çok ıslaktı ve ona zarar vermediğini biliyordu. Penisini daha önce hiç bu kadar büyük hissetmemişti ve bunun Eloise yüzünden olduğunu biliyordu.

O, onun eşiydi.

Onun kadınıydı.

Ona bağlıydı ve o her şeyi mahvetmişti. Bir daha böyle aptalca bir şey yapmayacaktı.

Sert ve derin bir şekilde girerken, gözlerinden hiç ayrılmadan ona bakıyordu, çünkü onun bakışlarında boğulmak istiyordu. O çok güzeldi. Tamamen onundu ve onu asla bırakmayacaktı.

Kadının vajinasındaki değişikliği hissetti ve kadın bir orgazma daha yaklaşmaya başladı. Bu seferki farklıydı, çünkü adam kadının vajinasının duvarlarını okşayarak sinirlerine baskı uyguluyor ve mini bir orgazm tetikleyen hisler yaratıyordu ve kadın onun adını haykırdı.

Ses duvarlardan yankılandı ve bu, onun kendi orgazmını da tetiklemiş gibi görünüyordu. Beau, her santimini onun içine itti ve sonra onu orgazmının dalgalarıyla doldurdu, bunu yaparken onun kanalını su basmış gibi doldurdu.

Onu kendi kokusuyla boğmak istiyordu ve durmayacaktı. Sonunda, onun üzerine yığıldı, ama bunu karnından uzaklaşarak yaptı, ağırlığının çoğunu ona yükledi.

İkisi de konuşmadı ve odadaki tek ses nefes alıp vermeleriydi. Ona yanına taşınmasını, ona bir şans vermesini istemek istedi, ama dudaklarından tek bir kelime bile çıkmadı.

Ellerini bırakıp, yüzünü avuçladı ve başını kendine doğru eğdi. Kız dudaklarını yaladı ve o, kızın bir şey söylemesini bekledi, ama konuşmadılar. Sözlere gerek yoktu.

Kadının neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ve ona yaklaştı.

Kızın amı hala onun penisi etrafında titriyordu ve kızın keskin bir nefes aldığını duydu. Penisi tepki verdi ve tam olarak ne yapmak istediğini ve kızın neye ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Dudaklarını öptü, dilini arasına kaydırды, kendi diliyle onun dilini karşıladı, tadına baktı.

Kız onun penisi üzerinde sallanmaya başladı ve Beau, Eloise için kendisinden başka kimse olmadığını biliyordu. Kızın hormonları onu ele geçiriyordu ve Beau, sonunda onu kazanmak için bu fırsatı değerlendirebileceğini biliyordu.

On İkinci Bölüm

İki Ay Sonra

Eloise mutfağa girdi ve annesinin krepleri çevirdiğini görünce durdu. "Beau'ya her sabah gizlice dışarı çıkmasına gerek olmadığını söyleyebilirsin," dedi Wendy.

Ağzını açıp kapattı, ne söyleyeceğinden tam olarak emin değildi.

"Bana yalan söyleme tatlım. Yalan söylediğinde hoşlanmadığımı biliyorsun." Wendy

krepini tabağa çevirdi ve ona döndü. "İşte kahvaltın."

"Nasıl anladın?" diye sordu Eloise.

"Sabahın ilk saatlerinde ikiniz de pek sessiz değilsiniz. Kızımın hamileliği sırasında değiştiğini görmediğimi mi sanıyorsun?" diye sordu.

"Ben, şey, emin değilim..."

"Mutsuzdun. Şimdi değilsin. Ama neden sürekli buraya geliyor?" *buraya geliyor?*" diye sordu Wendy.

"Sürüsü her zaman çiftlikte," dedi Eloise. "Bu bir sorun mu?"

"Ben... şey, onların bilmesini istemiyorum."

Wendy daha fazla krep hamuru kızartmaya başladı.

"Neden?" "Ben... bilmiyorum."

"Biliyorsun, Cadılar Bayramı'nda evden gizlice çıkmasına izin verdim. İlk kez birlikteydiniz ve sabah bulantın yoktu, mutlu görünüyordun. Hatta bir hafta sonra da aynı şeyin olmasını istedim. Şükran Günü'nde ben ona yemek vermeden gizlice çıktı ve Noel yaklaşıyor. Söylesene Eloise, bu adamı kullanıyor musun?"

"Onu kullanmıyorum," dedi Eloise.

"Ama onu gizlice dolaştırıyorsun."

"Bu karmaşık bir durum."

"Neden benim için karmaşık hale getirmiyorsun?" dedi Wendy, başladığı yığına bir krep koyarak ve ona dönerek.

"Ne yaptığını biliyorsun," dedi Eloise.

"Evet, ne yaptığını biliyorum, ama senin yaptıklarına katılmıyorum. O adamın duygularıyla oynuyorsun."

"Oynamıyorum."

"O zaman neden çocuğunun babası sürekli gizlice dolaşıyor? İkiniz sevişmiyor olsaydınız anlardım Eloise, ama sevişiyorsunuz. Yaptığın şey çok acımasızca."

"Nasıl acımasız olabilir? Onun çocuğuna hamileyim, ama geleceğimizden emin değilim."

"Saçmalık. Seni acımasız bir kaltak olarak yetiştirmedim ve o adamın dersini almasını istediğini anlıyorum. İnan bana, bence o dersini aldı ve bir daha hata yapmayacak. O adam seni seviyor. Seni o kadar çok seviyor ki, sana ulaşmak için evimize tırmanmaya bile razı. Gizlice kaçmak için, böylece garip bir konuşma yapmak zorunda kalmayacak. Şimdi, onu yatakta iyi olduğu için kullanıyorsan, tamam, bunu ona açıkça söyle. Ama başka bir şey varsa, hayatınızın geri kalanını gizlice kaçarak geçiremezsiniz."

"Onu seviyorum," dedi Eloise. Gözleri yaşlarla doldu. "Onu uzun zamandır seviyorum ve o benim kalbimi kırdı."

"Ne yaptığını biliyorum, Eloise. Parçaları toplamak için oradaydım."

Göz yaşlarını sildi. "Senin ya da Dorothy'nin onu geri kabul ettiğim için zayıf olduğumu düşünmenizi istemiyorum."

Wendy ona kaşlarını çattı. "Neden zayıf olduğunu düşüneyim ki?" "Söylediklerinden sonra ve... benim o zamanki halimden dolayı."

Annesi iç geçirdi. "Biliyorsun, birçok insan öfkenin etkisiyle çok kötü şeyler söyler. Bazı insanlar sadece ne demek istediğimizi söylediğimizi düşünür, ama ben buna inanmıyorum. Öfkenin etkisiyle paniğe kapıldığımızı düşünüyorum. Ne yapacağımızı veya ne söyleyeceğimizi bilemeyiz ve duygularımız bizi ele geçirir. Tutku bizi ele geçirir, ta ki söylediklerimiz geri alınamaz hale gelene kadar. Şimdi, sana son bir kez daha soracağım. O adamla oyun mu oynuyorsun, yoksa ona gerçekten hislerin mi var?"

"Onu seviyorum."

"Onunla birlikte olmak istiyor musun?" diye sordu Wendy. Wendy başını salladı.

"O zaman kreplerini ye ve saçmalamayı kes. Ayrıca, Noel için istediğin kadar arkadaşını davet edebilirsin. Evimizin dolması güzel olur."

"Kızgın değil misin?"

"Hayır, kızgın değilim. Neden kızgın olayım ki?"

"Çünkü onu affedeceğim."

Annesi yanına yaklaşp yüzünü avuçlarıyla kavradı ve başını geriye doğru eğdi. "Bu senin hayatın ve istediğin gibi yaşamalısın. Sen benim kızımsın ve eğer onu nefret etmemi istiyorsan, onu nefret ederim ve onu her gördüğümde ona kötü bakarım. Ama onu seviyorsan ve o bizim hayatımızın bir parçası ve ailemizin bir üyesi olacaksa, ona kötü davranmayacağım. Artık birbirimizi tanıma zamanı geldi. Ben onun oğlunun veya kızının büyükannesi olacağım."

Eloise gülümsedi. "Ciddi misin?"

"Tatlım, ben hiçbir yere gitmiyorum. Ona benim onayımı aldığını söyleyen iyi olur, ama bir saniye bile olsa seni tekrar incitmeme izin vereceğimi düşünürse, hayalarını kesip ona ya da belki de sürüsüne yediririm." Wendy omuz silkti. "Bir erkeği sevmekten endişe etmemelisin, özellikle de onun da seni her şeyden çok sevdiğini bildiğimizde."

Eloise, rekor sürede tabağındaki krepleri bitirdi. "Ben..."

"Dedikodular ne hakkında?" diye sordu Dorothy, mutfığa girerken.

Hala pijamalarıyla, içeri girerken esniyordu.

"Eloise, Beau'ya onu ne kadar sevdiğini söyleyecek," dedi Wendy.

"Zamanı gelmişti." Dorothy bir sandalyeye oturdu ve birkaç saniye sonra

Wendy onun önüne birkaç krep koydu.

"Biliyor muydun?" diye sordu Eloise.

"Evet, buradaki duvarlar ince. Onun evde olduğunu biliyorduk ve sana iyi vakit geçirdiğini de biliyorduk. İkinizin aranızın iyi olduğunu bilmek güzel."

"Benimle birlikte olmak istediğini bile bilmiyorum," dedi

Eloise. Dorothy başını kaldırdı. "Şu anda ciddi misin?"

"Evet, ciddiylim."

"Tamam, anlaşalım, aynı adamdan mı bahsediyoruz, Beau Alpha, namı diğer Nasty Alpha?"

Eloise gülümsedi. "Evet, onun ününü çok iyi biliyorum."

"Tamam, onun seninle birlikte olmak istemediğinden endişeleniyorsun. Kötü şeyler söylediğini biliyorum ve inan bana, ona geri dönmemeni söyleyen ilk kişi ben olurdum. Ama

—ve bu oldukça büyük bir ama—o adam seni seviyor. Geçtiğimiz birkaç ay içinde, onun grubu sana sadakat yemini etti. İş yerine, hatta evine düzenli olarak yemek gönderiliyor ve sen de kendin, bu isteklerin nereden geldiğini veya birinin bunu nasıl bildiğini bilmediğini söyledin.

hissettiğin şey. Hepsi Beau yüzünden. Çiftlikteki işini bitirdikten sonra saatlerce gelip, bir tuhafiye dükkanında durup seni izliyor. Sen ona dikkat etmiyor olabilirsin, ama sana nasıl baktığını gördüm. Hatta bir Cadılar Bayramı partisine bile gitti, ve sana söz veriyorum, o adam daha önce hiç Cadılar Bayramı partisine gitmemişti. Tekrar söylüyorum, hepsi yeni. Beau sana aşık. Seni affettirmek için elinden geleni yapıyor. Şimdi, sadece seninle olmak için her gece ve sabah gizlice geliyor. Seninle olmak için istediğin her şeyi yapıyor. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyormuş gibi davranma. O seni seviyor. Seninle olmak istiyor. Sanırım asıl soru, senin onu sevip sevmediğin ve onunla olmak isteyip istemediğin.

Beau atını ovmayı bitirdi ve eve doğru yola çıktı. Açtı. O sabah çok iş yapmıştı. Uyuyakalmıştı ve Wendy uyanırken evden gizlice çıkmak istemiyordu. Bu, ayrılmasını zorlaştırıyordu, zaten kolay değildi.

Wendy uyanırken pencereden tırmanmak zorundaydı, oysa onlar uyurken ön kapıdan çıkabilirdi. Eloise'in yanında uyumak bağımlılık yapıyordu. Onu kollarında tutmayı seviyordu ve son birkaç ayda Eloise daha da büyümüşü. Oğlunun veya kızının tekmelediğini hissettiğinden emindi, bu baş döndürücü bir deneyimdi ve unutmayacağı bir deneyimdi. İnanılmazdı.

Evine girdi ve mutfakta Eloise'i görünce hemen durdu. Sürüsünden bazıları, kurdukları yemek masasının etrafında oturuyordu.

Eloise gülümseyerek ona döndü. "Günaydın," dedi. "Krep, sosıs, yumurta ve sıcak akçaağaç şurubu hazırladım. Aç mısın?"

"Açlıktan ölüyorum."

Koltuğuna oturdu ve gözlerini önündeki hayali izlemekten kendini alamadı. O kadar güzel görünüyordu ki. O kadar rahat görünüyordu ki.

Eloise, her şeyi mahvettiğinden beri evine gelmemişti. Artık yemekleri o getirmiyordu. Rose getiriyordu.

Kızın ona bir tabak hazırlayıp yanına koyarken gözlerini ondan ayıramadan onu izledi.

Büyük bir sürprizle, eğilip yanağına bir öpücük kondurdu. "Afiyet olsun."

Rose masada oturan gruptan biriydi ve Beau onun sırtışını gördü.

Beau ne olup bittiğini anlamadı. Çatalını alıp yemeye başladı ve onun geri dönmesi çok güzeldi. Lezzetli yemekleri pişirirken bile kokusu mutfakı dolduruyordu.

Onu istiyordu. Onunla tekrar birlikte olmak için içinde bir heyecan hissetti.

Eloise, ilk tabağını bitirince tabağını doldurdu. İkinci tabağını yiyip bitirirken, grup tek tek ayrılmaya başladı, ta ki sadece o ve Eloise kalana kadar. Rose ayrılmadan önce, "*Bunu mahvetme*" diye fısıldadı ve o da bunu yapmaya niyetli değildi.

Eloise dönüp ona baktı ve karşısındaki sandalyenin arkasını kavradı. "Ben... şey... Artık gizlice buluşmak istemiyorum. Bence bunu yapmamalıyız."

Beau hiçbir şey söylemedi ve Eloise derin bir nefes alırken bekledi. "Hamile olduğumu söylediğimde söylediklerinle beni incittin."

"Biliyorum ve özür dilerim. Geri dönüp kendime tokat atabilseydim ya da kendimi dövseydim, inan bana, yapardım."

Eloise gülümsedi. "Ve... senden nefret etmek istedim. Seni bir daha görmek ya da yanına yaklaşmak istemedim. Sana bekaretimi verdim, karşılığında bana bir bebek verdin ve sonra beni başka biriyle birlikte olmakla suçladın."

Beau dişlerini sıktı. Bu onun en iyi anı değildi. Bu onun en kötü anıydı ve her şeyden çok pişman olduğu bir anıydı.

"Ama seni sevmekten vazgeçemiyorum. Denedim. Seni görmezden gelmeyi denedim. Cadılar Bayramı partisinde seninle dans etmek bile istemedim, ama sonra yanıma yaklaştın ve seni bırakmak istemedim. Seni seviyorum Beau ve bu beni korkutuyor çünkü bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum, ya da senin de bunun yürümesini istediğini bilmiyorum."

O sandalyesini çekip masanın etrafından dolaşırken, kadın durdu. Adam onu kollarına aldı, önce dudaklarından öptü, sonra bir dizinin üzerine çöktü. "Bunu aylar önce yapmalıydım, Eloise. Ben tam bir aptalım. Sen, birlikte olmak istediğim ilk kadınsın. O gece barda beni büyüledin ve aklımdan başka hiçbir şey geçmedi. Sana hata yapmayacağıma söz veremem, çünkü bunun garantisi yok. Sana söz verebileceğim tek şey, hata yaptığımda seni telafi etmek ve seni mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapmak istiyorum." "Benimle evlen," dedi Eloise.

"Ne?"

"Bir dizinin üzerine çöktüğünü biliyorum, ama aslında buraya evlenme teklif etmeye geldim." O da bir dizinin üzerine çöktü ve Beau, onun rahat etmesi için ona yardım etmek zorunda kaldı. "Evlen benimle, Beau. Artık gizlice görüşmek istemiyorum, annem ve kardeşim de bundan biraz yoruldu."

"Evlen benimle,"
dedi. "Ben önce
sordum."

"Evet, seninle evleneceğim, ama sen de benimle evlenmeyi kabul etmelisin."

Kız güldü. "Ama ben sana soruyorum ve bu soruyu sormam, seninle evlenmek istediğimi gösteriyor."

"Bu benim için yeterli," dedi.

Beau, Eloise'in fikrini neyin değiştirdiğini bilmiyordu. Her halükarda, bu bir hediyeydi. Her şeyi mahvettiğini biliyordu ve şimdi nihayet bunu düzeltme şansı vardı ve bir daha her şeyi mahvetmeyecekti.

Eloise onundu ve onu bir daha asla elinden kaçırmayacaktı. Onu en son öptüğünden bu yana çok uzun zaman geçmiş gibi hissettiği için dudaklarını ele geçirdi. Eloise geri çekildi. "Ayrıca annem seni ve sürünü Noel yemeğine davet etti."

"Senin evinin benimkinden çok daha küçük olduğunu biliyorsun."

"Evet, Noel yemeğini burada pişirebilir miyiz diye merak ediyordum?" "Tabii ki." Bu, o ve sürünün yedikleri ilk Noel yemeği olacaktı.

Epilog

Beş Yıl Sonra

Beau, sürünün oğlunu ve kızını kovalamaya başlamasını izledi. Noel sabahıydı ve son beş yıldır gelenek haline gelen şekilde, Eloise, Wendy, Dorothy ve Rose Noel arifesini ve sabahını hediyeleri açarak geçirmişlerdi. Mutfakta, tüm sürü için yemek hazırlıyorlardı.

Sürüsü son beş yılda lüks yaşamaya alışmıştı. Hayatının bu kadar değişmesine inanamıyordu. İlk olarak, Beau Jr. doğmadan önce evlenmişti. Tüm sürüsü ve Eloise'in ailesi, nihayet evlendiklerini görmek için oradaydı. Çiftlikteki hayat uzun süreli tatillere izin vermediğinden, kısa bir balayı geçirdiler. Beau Jr. onlara katıldığında, hayatının daha da çılgınlaşabileceğini düşünmemişti, ama öyle oldu.

Eloise'in doğumdan çok korktuğunu biliyordu ve Wendy de endişelerini dile getirmişti, ama doğum sorunsuz geçti ve sadece birkaç saat sürdü. Oğlunun biraz sabırsız olduğunu düşündü.

Eloise çiftliğe taşındı ve sürü ilk başta onun varlığına alışmakta zorlandı, ama yavaş yavaş ona sadakatlerini gösterdiler. Onu da Beau gibi sevmeye başladılar. Eloise de çiftliği idare etmek için çok çalıştı ve küçük sebze bahçelerinde mucizeler yarattı. Beau, onsuz nasıl hayatta kaldığını bilmiyordu.

Kısa süre sonra ikinci çocukları Daisy yoldaydı. Bu hamilelik daha da iyiydi ve Eloise'in cinsel arzusu yepyeni bir seviyeye çıktı ve Beau bu durumdan çok memnundu.

Wendy oturma odasına gelip onlara akşam yemeği için hazırlanmalarını söyledi. Beau çocuklarını kucağına aldı ve yemek odasına taşıdı.

Eloise orada, ona yardım etmek için bekliyordu ve ikisini de mama sandalyesine oturtuyordu. İşleri biter bitmez, yüzünü avuçlarına almaya dayanamadı ve daha önce pek çok kez yaptığı gibi, o lezzetli dudakları öptü.

Sürü ve hatta ailesinden onaylayan sesler yükseldi. Elini şişmiş karnına koydu. Kendine iki çocuk yeter diye söz vermişti, ama Eloise söz konusu olduğunda, duygularının insafına kaldığını artık bilmeliydi.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"İyiyim, çok iyiyim. Noel yemeğini sabırsızlıkla bekliyorlar."

"Siz iki aşk kuşu oturur musunuz da biz de hindiye keselim?" diye sordu Wendy.

Eloise avucunun içini öptü.

Beau, onun oturması için bir sandalye çekti ve sonra kendi yerine geçti. Birbirlerinden çok uzaktaydılar, ama bu onların sürüsü, aileleri olduğu için masanın iki ucuna oturmak zorundaydılar.

Ellerini birleştirip dua ettiler ve sonra yemek zamanı geldi. Beau, hindiye keserken her zaman fazladan bir teşekkür ederdi. Kadını, çocukları, sürüsü ve sevdiklerinin sağlığı için.

Büyük bir hata yaptığını biliyordu ve Eloise onu affetmeseydi, şu anda sahip olduğu aileye ve sevgiye sahip olamazdı.

Eloise onun tüm dünyasıydı. Bir insan olabilirdi, ama o onun eşiydi ve ona verilen hediyein farkındaydı.

www.samcrescent.com

Facebook Okuyucu Grupları:

www.facebook.com/groups/466389657105501

www.facebook.com/groups/295030114286077

BESTSELLING GBBW nONANCE
በግልጽ በሰላም የሚገኝ የጥንቃቄ ምርት

Sam Crescent'in diğerk kitapları:

www.evernightpublishing.com/sam-crescent

Bu kitabı beğendiyseniz, şunlar da hoşunuza gidebilir:

[Savage Desires, Faedra Rose](#)

[Captive Consort, Jade Marshall ve Rose Wulf](#)

[T.M. Smith'in Firebrand'ın Utangaç Vaşakları](#)

EVERNIGHT PUBLISHING ®

www.evernightpublishing.com

BONUS ÖRNEK BÖLÜM

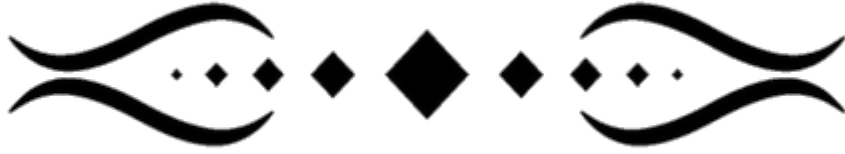
ALPHA BEAST

Alfa Değişken Koleksiyonu, 10

Sam Crescent

Telif Hakkı ©

2021

Örnek Bölüm

"O tuhaf olan."

Liam Wolf, küçük kardeşi Ben'e sert bir bakış attı. Kardeşlerinin bu işe karışmasına gerek yoktu. "Onun kim olduğunu biliyorum."

"Onunla evlenmesine izin veremezsin," dedi en küçük kardeşi Gary.

"Ne istersem yaparım, ne istersem söylerim," dedi babaları. "Bu ailenin Jenny Luca ile evlenmene ihtiyacı var."

"Bütün kurtların gerçek eşlerini bulmak için beklemeleri gerektiğini sanıyordum," dedi Liam. Otuz dokuz yaşında, gerçek eşlerin var olmadığını düşünmeye başlamıştı. Elbette, yıllar boyunca eş olduklarını iddia eden birçok çiftle tanışmıştı, ama onların gerçek eşler gibi davrandıklarını henüz görmemişti.

Söylentilere göre, gerçek eşini bulduğunda, bunu geri alabilecek sihirli bir hap yoktu. Onlar senin tüm dünyan oluyordu. Tek istediğin

onlarla birlikte olmaktı. Babasına baktı ve ne derse desin, annesinin gerçek eşi olmadığını biliyordu.

Bu, yaptıklarının lanetiydi.

Büyük açık havada çalgınca koşmak yerine, şehirleri ele geçirmişlerdi. Gerçek hükümdarlar olmuşlardı ve kendileri için çalışan herkesi kontrol altında tutuyorlardı. Korku, dünyalarında yaygındı. Onlar için çalışan insanlardan bu kokuyu almadığı bir an bile geçmiyordu. Hepsi, kim olduklarını ve öfkeli olduklarında neler yapabileceklerini çok iyi biliyorlardı.

"Masalları bekleyecek vaktim yok. Luca ile konuştum bile. Kızıyla evlenmen için tüm farklılıklarımızı bir kenara bırakmaya hazır." Babası ayağa kalktı.

Liam ona çok benziyordu, küçük bir çocuk olduğundan beri böyleydi. Wolf çocukları arasında babasına gerçekten benzeyen tek kişi oydu. Alfa özelliğine sahipti. Hepsi bunu biliyordu.

Şimdi babasına bakarken, ona itaatsizlik etmek istedi, ama bunun yerine düşüncelerini kendine sakladı ve sadece karşısındaki adama bakmaya devam etti.

"Fazla vaktin yok. Hazırlanıp bir saat içinde yemek salonunda olmanı öneririm. Lucaslar buraya geliyor."

"Sen deli misin?" diye sordu Ben. "Onun hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?"

Liam daha fazla dinlemeye gerek duymadı. Jenny ondan on sekiz yaş küçük olsa da, onu duymuştu. Onu görmüştü bile. Lucas'ların kızı olduğu için onu görmemek zordu, ama aynı zamanda onlara hiç benzemediği için de. Kardeşlerinin hepsi gri gözlerine uyan koyu saçlıyken, Jenny'nin saçları beyazdı. Saf, kar rengi saçlar. Parıltı veren gri gözler ve ara sıra kendine sık sık konuşması gibi tuhaf bir özelliği vardı.

Ölümleri görebildiğine dair söylentiler vardı. Hayaletleri.

Gerçeği öğrenecek kadar uzun süre onunla yalnız kalmamıştı, ama eğer öyleyse, bu birçok insanın bu küçük ayrıntıyla mücadele edeceği anlamına geliyordu. Onların dünyasında, ölüm sokakları kanla boyuyordu.

Onlar lanet olası Kurt mafyasıydı, şehrin yarısı onlara, diğer yarısı ise Lucas'lara aitti. Hepsi kendi rollerini oynuyorlardı. Jenny ile hiç konuşmamıştı. Elbette, onu etkinliklerde görmüştü, ama

yine de ondan çok uzaktaydı, bu yüzden sayılmazdı. Onu tanımıyordu.

Babasının ofisinden çıkıp eski yatak odasına gitti, hızlıca duş alıp giyinip onların gelişine hazırlandı.

Jenny ile evlenmesinin kendisi için neden bu kadar önemli olduğunu tam olarak bilmiyordu. Aileleri yıllardır düşmandı ve aralarındaki kan dökülmesi devam edecekti. Birlikte çalıştıkları tek zaman, zaman zaman ortalığı karıştırmayı seven çakallara karşı ortak bir düşmanları olduğunda idi.

Takım elbisesini giyip kusursuz bir görünüm elde ettikten sonra, babasının yanına yemek masasına oturdu. Babasını hiç bu kadar gergin görmemişti.

"Bunu yapmak zorunda değiliz," dedi.

"Oğlum, ne yapmamız gerektiğini bilmiyorsun. Umarım her şey yolunda gider."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu, babasının gerginliğini, ellerinin sürekli titrediğini fark ederek. Etrafına sanki korkmuş gibi bakıyordu.

"Jenny... şey... bu karmaşık bir durum. Hadi şunu bir an önce halledelim." Kapı zili çaldı ve iki kardeşi geldi.

"Bunu gerçekten yapmayacaksın, değil mi?" diye sordu Ben.

"Alfa'mızın bize söylediğini yapmak zorundayız."

"Evet, ama yapma. Onun sürekli kendi kendine konuştuğunu duydum, ve sadece birkaç kelime değil. Tam bir konuşma yapıyor. O etrafta olduğunda tuhaf şeyler oluyor. Bu yüzden ona tuhaf diyorlar."

"Yeter," dedi. Liam tüm gerçekleri tam olarak bilmiyordu, ama babası onca yıl boyunca onu hiç hayal kırıklığına uğratmamıştı. Alfa bir baba ve arkasında tüm mafya ile büyümek, sonuçsuz kalmadı. Avlanmak, incitmek, öldürmek için eğitilmişti. Bazı oğullar babalarının kucağında hikayeler dinlerken, o dayak yemek için eğitiliyordu. Kurtunu sakinleştirmek için.

Şehirde yaşamak bazı sorunları da beraberinde getiriyordu ve bunlardan biri de kurtlarını tamamen ve tam olarak kontrol altında tutmak zorunda olmalarıydı. Zayıflığa yer yoktu. İnsanlar onların varlığından haberdar olsalar da, siviller kurtların aralarında dolaştığından habersizdi.

Liam, babasının misafirleri karşıladığını duydu. Kardeşlerine bir kez daha sert bir bakış attıktan sonra, onların etrafından dolaşarak ana koridora doğru ilerledi. Lionel Luca'yı eşi Sherry ile birlikte gördü. İki oğlu Lewis ve Danny de oradaydı. Arkada, ailesine kıyasla oldukça küçük görünen Jenny vardı.

İlk olarak saçları dikkat çekti, beyaz bukleler karanlık evlerinde daha da belirgin görünüyordu. Vücudunun hatlarını ortaya çıkaran siyah bir kokteyl elbisesi giymişti.

Onu daha önce yakından görmemişti. Vücudu... Kahretsin, tepki verdi. Hiç şüphe yoktu. Bölgelerindeki kurtların bazıları biraz zayıftı. O her zaman kıvrımlı kadınları sevmiştir ve Jenny'ye bakınca, onun tam bir kadın olduğunu gördü.

Omzunun üzerinden bakarak dikkatini ona çevirdi. Ona sadece bir bakış attıktan sonra yoluna devam etti, ona tam olarak dikkatini vermeyi bile umursamadı.

Annesi merdivenlerden inerken, Jenny'nin kulaklarının arkasına kaçan bir bukleyi geri ittiğini izledi.

"Umarım partiye geç kalmamışımdır," dedi

Bianca. Daha fazla tanışma yapıldı.

"Vay canına, ne güzel saçların var," dedi Bianca, Jenny'ye geldiğinde. "Nerede boyattın?"

"Kızım saçlarını annesinden miras aldı. Rahmetli eşim Judy'den."

"Çok üzüldüm," dedi Bianca.

Liam, babasının çoktan sinirlendiğini gördü. Bianca, misafirlerini çoktan aşağılamıştı. Liam Sr. karısını tutup konuşmayı yemek odasına taşıdı.

"Peki, ne düşünüyorsun?" diye sordu

Ben. "Bence gidip otursan iyi olur."

Jenny'nin arkasından giderek, kalçalarının yanlara doğru sallanışını izledi. Elleri, sanki bir şeyi kontrol etmeye çalışıyormuş gibi sürekli sıkılıp açılıyordu.

Yemek masasında karşılıklı oturdular. Liam, gözlerini ondan ayıramadan onu izledi. Daha önce ona hiç bu kadar yakın olmamıştı.

Ellerini çatal bıçakların üzerine koydu ve başını yana eğdi.

Şimdiye kadar, onun kendi kendine konuştuğunu görmemiştir.

Konuşma trafik ve hava durumu ile başladı. Bu sırada Jenny, etrafındaki herkesi ve her şeyi görmezden geliyor gibiydi. Gözlerini kapattı,

derin bir nefes aldı ve nefesini verdi, sonunda o güzel gri gözlerini açtı ve ona baktı.

Bir.

İki.

Üç saniye.

Gözlerini kaçırdı.

İçindeki kurt meraklıydı. Canavarın yüzeye çıktığını hissetti, bu sadece kızgın olduğunda olurdu. Çoğu zaman, onu sıkı bir kontrol altında tutabilirdi, ama bugün, nedense, kontrolü ele geçiriyordu.

Kendini kontrol edemiyordu. *Ona dokunmak. Onu tatmak. Onu sahiplenmek.* Liam koltuğunda kaldı.

Garsonlar ilk yemeği getirdiğinde masada sessizlik hakim oldu. Yine Jenny'yi izledi.

Kardeşleri onun iki yanında oturuyordu, ama sanki o orada değilmiş gibi davranıyorlardı. Babası masanın ucunda oturuyordu, bu da ona saygılarını göstermek içindi. Liam Sr. masanın diğer ucuna oturdu. Eşleri sol taraflarında oturuyordu.

Liam, Jenny'den gözlerini ayıramıyordu. Bu muhtemelen iyi bir şeydi, çünkü çatal bıçaklarının kendi kendine hareket etmeye başladığını fark eden tek kişi oydu. Bir saniye sonra, çatal bıçaklar odanın diğer ucuna uçtu ve Jenny boğazını temizledi.

"Üzerinde bir şey vardı. Çok özür dilerim," dedi Jenny.

"Hayır, sorun değil. Biz de kirli çatal bıçakları kabul edemeyiz," dedi Liam Sr.

Jenny ona baktı, ama o ne gördüğünü biliyordu. O çatal bıçağa dokunmamıştı, bu da söylentiler doğruysa, şu anda birinin Jenny ile konuşmaya çalıştığı ve yüzündeki ifadeden anlaşıldığı kadarıyla, Jenny'nin bundan hoşlanmadığı anlamına geliyordu.

"Onlara Bordeaux'nun yalan söylediğini söylemelisin. O, çakallara bilgi sızdırıyor!"

Jenny, yüzünün yarısı olmayan adama bakmak istemiyordu. En azından, Wolfs'ların evine girdiğinde yüzünün yarısı yoktu. Son on dakika içinde yüzü yeniden büyümeye başlamıştı.

Bu ara sıra olurdu, ama Jenny önüne baktığında, Liam'ın yine onu izlediğini fark etti.

Babası ona kesin talimatlar vermişti: tuhaf davranışlar yok. Var olmayan insanlarla konuşmak yok, tartışmak yok, hiçbir şey yok. Sanki başka seçeneği varmış gibi. Garsona başka bir çatal getirdiği için teşekkür etti ve bu adamın mesajı almasını umarak çatalı sıkıca kavradı.

Sorun şu ki... onun mesajı önemliydi ve çok kötü bir şekilde ölmüştü. İhanet kabul edilmesi zor bir şeydi ve o, kim olduğunu, neler yapabileceğini bildiği halde onu görmezden gelmeye devam ettikçe, onun öfkesi onu hasta ediyordu.

Neden düşmanlarıyla birlikte oturduklarını bilmiyordu. Son katliamda yaklaşık on kişi öldürüldükten sonra, üçünün genç siviller olduğunu öğrendi. Bunu biliyordu çünkü onlar ona gelmişti.

Bazı insanlar — ruhlar, hayaletler, ne olursa olsun, onlar ölü insanlardı — aslında öldüklerini kabul etmiyorlardı. Çoğu kabul ediyordu. Kabul edenler çok fazla oyalanmayı, izlemeyi severlerdi. Onları sevdiklerini izlerken görürdü ve onlarla konuşmak hoştu. Büyükannesiyle de böyle konuşurdu.

Kendi annesi... Bu düşünceyi hemen kafasından silip attı. Annesini düşünmek onu her zaman üzüyor ve yalnız hissettiriyordu.

"Cidden, seni lanet olası tuhaf herif. Karımı ve çocuğumu gözetleyebilecekken seninle konuşmak istediğimi mi sanıyorsun? Seni tanıyorum. Hatta bu geceden sonra Liam ile nişanlanacağını bile biliyorum, yani bu kadar..."

"Bekle, ne?" Dönüp ruha baktı. Ona odaklandığı anda, yüzündeki yaralar iyileşti.

"Beni görebiliyorsun. Tanrıya şükür."

"Tatlım, ne duymadın?" diye sordu babası.

Ona dönüp bakmadı, bunun yerine kimsenin göremediği adamı dinledi.

"Sanırım bunun bir tür nişan partisi olduğunu bilmiyordun."

Her şey babalarınız tarafından kararlaştırıldı. Bu arada, Liam harika bir adam."

"Buna inanamıyorum," dedi.

"Neye inanmıyorsun tatlım?" diye sordu babası.

"Beni evlendirecek misin?" Babasına öfkeyle baktı ve babasının yanaklarının koyu kırmızı renginden, ölen adamın yalan söylemediğini anladı. İhanet onu derinden etkiledi.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Sence nasıl?" Ona sert bir bakış attı. Bu lanet ruhu görmezden gelmeye çalıştığına inanamıyordu. Her açıdan ona tamamen yabancı olan bu adam, birkaç saniye içinde ona daha fazla şefkat göstermişti. "Ne dememi istiyorsun?" diye sordu.

Herkesin ona tuhaf tuhaf baktığının farkındaydı, ama umursamıyordu. Üç yaşından beri farklıydı. Garip olan. Doğduğunda, koyu kahverengi saçlı fotoğrafları vardı. Üç yaşına geldiğinde, ilk kez bir ölü gördüğünde saçları beyazlamaya başladı. İlk başta, saçlarında çizgiler belirdi. On yaşına geldiğinde, tıpkı annesi gibi tüm saçları beyazlamıştı.

"Bay Wolf, Bordaux adında bir adamı duydunuz mu hiç?" diye sordu.

"Bunun anlamı ne?" diye sordu Liam Sr.

Bu durum hızla çirkinleşecekti ve o bunun daha da kötüye gitmesini istemiyordu. "Adın ne?" diye sordu yabancıya.

"Kenrick. İş başında öldüğümü biliyor. Beni sessizce gömdüler."

Kenrick konuşmaya başladığında derin bir nefes aldı. "Senin için çalışan bir adam, Kenrick, yüzüne aldığı kurşun yarasıyla öldü. Bordaux'nun çakallarla doğrudan iletişim kurduğunu keşfettiğini söyledi. Onlara bilgi ve senin paranı, devralma teklifinde bulunmak umuduyla veriyordu. Seninle iletişime geçmeye çalışırken öldürüldü."

Kenrick konuşmayı kesti.

"Ondan karıma ve çocuğuma bakmasını ister misin?"

"Onun karısına ve çocuğuna bakar mısın? Onları çok özleyiyor ve onun ölümüyle zorlandıklarını biliyor."

Kenrick'e baktı ve söyleyeceklerinin bu kadar olduğunu anladı. Ağzını silip peçeteyi masaya attı ve ayağa kalktı.

"İzninizle." Yemek odasından çıkıp doğrudan ön kapıya doğru koştu. Biraz hava alması gerekiyordu.

Kapıyı çarparak kapattı ve birkaç kez derin nefes aldı. Çok geçmeden ön kapının açıldığını duydu. Kardeşi Danny'nin, ona yüzüne karşı hiç ucube dememiş tek kişi olan kardeşinin, onu izleyip beklediğini hayal edebiliyordu.

"Onu utandırmamamı söylediğini biliyorum, ama olanları sen de gördün. Başka seçeneğim yoktu. Aksi takdirde, o pislik Kenrick daha fazla

lanet olası çatal atacaktı."

"Olanları kendi gözlerimle gördüm."

Dönüp Liam Wolf'u gördü, oğlu, herkesin Alpha Beast olarak tanıdığı ve fısıldadığı adam. Ona böyle diyorlardı.

Babasının evine girdiği andan itibaren onu izliyordu. Hayatı boyunca bu bakışlara alışmıştı.

Ancak bu adam ona tuhaf biriymiş gibi bakmıyordu. O tür bakışlara alışmıştı. Hayır, bu bakışlar daha fazlasıydı. O kadar çok erkeğin kadınlara öyle baktığını görmüştü ki. Sanki onları yemek, tecavüz etmek istermiş gibi.

Kızın ünü tüm şehre yayılmıştı. Sürüde olan herkes, kendi kendine konuşan beyaz saçlı tuhaf kızı tanıyordu.

Hiçbir zaman arzulanan biri olmamıştı. Her zaman korkulan biri olmuştu. Daha da fazlası, nefret edilen biri.

İnsanlar onu anlamıyordu ve o bununla sorun yaşamıyordu.

Büyükannesi, hayattayken de öldükten sonra da, başkalarının ne düşündüğünün önemi olmadığını, sadece kendisinin ne yaptığına önem vermesini söylerdi. Büyükannesini çok özliyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu. "İyi misin diye bakmaya geldim."

"Refakate ihtiyacım yok. Hiçbir şeye ihtiyacım yok." Geri dönüp gece gökyüzüne baktı. Ruhlar her zaman ona gelmezdi. Bir şey görmeden veya duymadan günler, hatta haftalar geçebilirdi. Bu gece olduğu gibi. En son birini görmesinden bu yana tam bir hafta geçmişti. Babasının bu yemeği bu yüzden ayarladığını düşündü.

O kadar uzun süre *normal* davranmıştı ki, babası onu sanki bir tür... sosyal cüzzamlıymış gibi toplum içine çıkarmıştı. Muhtemelen öyleydi.

Kimse ona tahammül edemiyordu.

"Kimseye veya hiçbir şeye ihtiyacın olmayabilir, ama en azından teşekkür etmek istedim."

Bu sözler onu kaşlarını çatmaya itti ve ona dönüp baktı. "Ne?"

"Kenrick'in cenazesini ben düzenledim. Yakın değildik, ama çok sevdiği bir çocuğu ve karısı olduğunu biliyordum. Tanıdığım birkaç gerçek eşlerden biriydi. Ölümünde bir şeyler tutarsızdı. Babamdan bunu araştırmasını istedim, ama Bordeaux yıllardır sağ koluydu."

"Ve şimdi o, bundan daha fazlasını başarmanın bir yolunu arıyor. Açgözlülük çoğu erkeği mahveder. Bunu defalarca gördüm. Kenrick için üzgünüm. Ailesine bakacak mısın?" diye sordu. Bakmayacaksa, onlara yardım etmenin bir yolunu bulacaktı. Yıllar boyunca bunu birçok kez yapmıştı. Büyükannesinin hayat ve ölüm konusunda verdiği eğitim, ona her zaman başkalarına yardım etmeyi öğretmişti. Her ne kadar bu yetenek her zaman bir lanetle birlikte gelse de, asla bu yeteneğinden vazgeçmemesini öğretmişti.

"Onlara her zaman bakılacak," dedi. "Biz kendi ailemize bakarız."

"Bunu bilmek güzel."

Liam ona doğru birkaç adım attı.

Ayakta bekledi, neden ona yaklaştığını merak etti, çünkü hayatındaki herkes her zaman ondan olabildiğince uzak durmaya çalışmıştı.

Liam ona doğru adım attı. Ayak parmaklarının uçları, onun ayak parmaklarına değdi.

Birçok kişi bu adamdan korkuyordu. Adı, sanki onu bir şekilde sihir gibi çağırmaktan korkar gibi, geceleri fısıldanarak söyleniyordu.

Gördüğü şeyler. Bildiği şeyler. Onu korkutmak çok zordu. Liam onu korkutmuyordu. O bir kurt olduğu kadar bir erkekti de.

"Ailelerimizin planını biliyorsun," dedi.

"Hayal kırıklığına uğradın mı? Senin itibarını düşünürsek, Luca denen tuhaf adamla ittifak kurmak zorunda kalacaksın," diye sordu.

O anda onu şaşırttı. "Aslında seninle evlenmek benim için bir zevk olur, Jenny."

Örnek bölümün sonu

www.evernightpublishing.com/alpha-beast-by-sam-crescent

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM